

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 30. august 2012**

Torsdag den 30. august 2012 kl. 16.00**Dagsorden:**

1. Godkendelse af dagsordenen
  2. Røkering i udvalg (2012-125275)
  3. Budget 2013: 1. behandling af Budgetforslag 2013 og budgetoverslagsårene 2014-2016 (2012-91416)
-

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): God eftermiddag. Mødet er åbnet.

Jeg har modtaget afbud fra Lars Aslan Rasmussen, der er forhindret på grund af arbejde. Jeg har også fået afbud fra Neil Stenbæk Bloem, der er forhindret på grund af tjenesterejse. Og så har jeg modtaget afbud fra Finn Rudaizky, der er forhindret på grund af ferie.

På sidste møde i Borgerrepræsentationen godkendte vi Mia Nyegaard som stedfortræder for Det Radikale Venstres Gruppe, og vi byder Mia Nyegaard velkommen tilbage til arbejdet her i Borgerrepræsentationen.

Dette møde er jo, som alle ved, startskuddet til en proces her i Borgerrepræsentationen, der afsluttes med, at vi primo oktober skal godkende Københavns Kommunes budget for 2013. Taletidsreglerne for budgetbehandlingen er omdelt på jeres pladser. Budgetordførerne vil blive sat på talerlisten af sekretariatet. De, som ønsker stille spørgsmål til budgetordførerne, skal selv tilmelde sig via afstemningssystemet.

---

1. Godkendelse af dagsordenen

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er en enkelt sag til behandling uden for dagsordenen i aften. Sagen vedrører røkering i udvalg. Jeg vil foreslå, at vi behandler sagen uden for budgetdebatten i dag. Efter behandlingen af sagen uden for dagsordenen begynder første behandling af Københavns budget for 2013.

Jeg skal minde om, at såfremt I ønsker en plads på talerlisten til mandagens møde, skal I senest i morgen kl. 12 indtegne jer på talerlisten, og tilmelding sker via Borgerrepræsentationens Sekretariat.

Når ordførerrunden i aften er afsluttet, afholdes der en uformel sammenkomst i Festsalen.

Er der nogen, der har bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er dagsordenen godkendt.

Dagsordenen blev herefter godkendt.

---

2. Røkering i udvalg (2012-125275)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Handicaprådet

Godkendelse af,

1. at Katrina Feilberg (B) udtræder som suppleant med virkning fra d. 30. august 2012

Meddelelse fra den lille valggruppe om,

2. at Kasper Johansen (B) indtræder som suppleant med virkning fra d. 30. august 2012

Indre By Lokaludvalg

Godkendelse af,

3. at Barbara Budtz (udpeget af Enhedslisten) udtræder som 2. suppleant i lokaludvalget den 30. august 2012 samt

4. at Tormod Olsen (udpeget af Enhedslisten) indtræder som 2. suppleant i lokaludvalget den 30. august 2012.

Vanløse Lokaludvalg

Godkendelse af,

5. at Elsebeth Boeberg (udpeget af Venstre) indtræder som 2. suppleant i lokaludvalget den 30. august 2012.

Kgs. Enghave Lokaludvalg

Godkendelse af,

6. at Mikkel Risgaard (udpeget af Socialdemokraterne) udtræder som 1. suppleant i lokaludvalget den 30. august 2012 samt

7. at Jakob Sindballe (udpeget af Socialdemokraterne) indtræder som 1. suppleant i lokaludvalget den 30. august 2012.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

3. Budget 2013: 1. behandling af Budgetforslag 2013 og budgetoverslagsårene 2014-2016 (2012-91416)

Indstilling om,

1. at forslaget til budget 2013 og budgetoverslag for 2014-2016 lægges til grund for Borgerrepræsentationens budgetforhandling (*se bilag 2: "Budgetforslag 2013"*),

2. at budgetforslaget henvises til Økonomiudvalget i tidsrummet mellem Borgerrepræsentationens 1. og 2. Behandling,

3. at korrektioner og bemærkninger til budget 2013, som er beskrevet i bilag 1, tiltrædes,

4. at fristen for ændringsforslag til budget 2013 fastsættes til den 17. september 2012 kl. 12.00 og frist for underændringsforslag til budgetforslag 2013 fastsættes til 26. september 2012 kl. 12.00, samt at Økonomiudvalget er undtaget fra begge frister,

5. at de vedlagte tværgående effektiviseringsforslag indgår i budgetforhandlingerne (se bilag 5),

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

---

6. at det tages til efterretning, at potentialet fra moderniseringsaftalen mellem regeringen og KL i 2013 er 3,9 mio. kr. i service og 0,5 vedr. overførsler mv. (jf. bilag 1), samt

7. at potentialet fra moderniseringsaftalen mellem regeringen og KL indgår i budgetforhandlingerne. (Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi påbegynder nu budgetprocessen. Inden jeg indleder med at holde min budgettale, vil jeg henlede jeres opmærksomhed på, at der til indstillingen er vedhæftet et retselsblad som bilag.

Og så giver jeg ordet til mig selv for min budgettale.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): København er en by med overskud. I kender alle sammen historien: København har verdensrekord i livskvalitet, København er verdens grønne hovedstad, København er Danmarks vækstmotor. Alt sammen fantastiske resultater, vi i fællesskab har opnået.

Men ingen af de ting er noget værd, hvis den rivende positive udvikling får byen til at knække over og sætte sammenhængskraften over styr. Høj livskvalitet og økonomisk vækst må ikke kun være en gennemsnitsbetragtning. Det må ikke dække over en by, der er splittet mellem en elite, som rejser på 1. klasse, og en overset gruppe, der blot kan se til, mens samfundstoget buldrer forbi, hvor de står og venter på perronen.

Jeg mener, at vores klareste og vigtigste opgave med budgettet for 2013 er at bruge Københavns overskud til at sikre den sociale sammenhængskraft. Heldigvis har vi et solidt grundlag at bygge på. Vi kan stadig væk være stolte af, at Danmark er et af verdens mest lige samfund. København er ikke en historie om social deroute og enorme forskelle på rig og fattig, som man kender det fra andre metropoler og storbyer i verden. Og det er min personlige ambition, at det skal vi holde fast i i København. Men vi må være ærlige og sige, at der er for mange løse ender og steder, hvor vi kan gøre det bedre.

Det er glædeligt, at borgerne i Indre By lever lige så længe som de sunde svenskere. Men når borgerne på Nørrebro har en middellevetid, der er på niveau med Ukraines, så er der grund til at bekymre sig, og så er der brug for handling.

Det er også dejligt, at mange af vores daginstitutioner kun har behov for at kontakte socialcenteret måske én gang om året. Men når vi også har daginstitutioner, der laver indberetninger hver uge, så er det et udtryk for en ulighed, der skal rettes op på.

Det er det også, når vi kan se, at trykningen er markant forskellig, alt efter hvor man bor, hvor man befinder sig i vores by. Eller når antallet af københavnere, som bliver sat på gaden, fordi de ikke får betalt huslejen eller ikke har råd til at betale den husleje, de har pådraget sig, når op på, at der er 800 borgere, der bliver sat ud af deres bolig, så kan vi ikke bare se passivt til.

Og når vi risikerer at tabe en generation af unge på gulvet, fordi de aldrig får fodfæste på arbejdsmarkedet, så vil det være en fejl af historiske dimensioner, hvis vi ikke sætter alle sejl til for at give dem en lysere fremtidsudsig.

Det er ikke nogen hemmelighed, at de økonomiske rammer er strammere, end vi har været vant til de senere år. Som bekendt er den danske stat underlagt en henstilling fra EU. Det kommer desværre også til at spille ind på rammerne for budgetforhandlingerne her hos os på Københavns Rådhus.

I 2013 er der et loft over både vores serviceudgifter og vores anlægsudgifter. Jeg håber, at I alle vil være med til at tage ansvaret på jer, selv om nogle af de beslutninger, der skal træffes, måske bliver mindre sjove end tidligere. For budgetforhandlingerne kommer til at indeholde hårde prioriteringer, og jeg håber, at jeg har gjort det klart, hvad det er for en rød tråd, vi Socialdemokrater ønsker for de prioriteringer, der skal foretages. Når der ikke er råd til det hele, så vil prioriteringerne for os være den sociale sammenhængskraft og et løft til de københavnere, som har mest brug for at få en hjælpende hånd fra det stærke fællesskab. Det betyder også, at står det til Socialdemokraterne, så er der ikke råd til skattelettelser i budgettet for 2013; vi prioriterer anderledes.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Jeg har sagt det mange gange før: Folkeskolen er for mig at se motoren, ja hele omdrejningspunktet for byens sociale sammenhængskraft. Tilbuddet om god og gratis uddannelse til alle skaber lighed. Og folkeskolen som stedet, hvor børn fra alle samfundslag mødes, er en af de allervigtigste kilder til et stærkt fællesskab. Og så er det selvfølgelig også folkeskolen, der skaber grundlaget for fremtidens vækst.

Desværre bliver der set skævt til folkeskolen fra mange sider. Mange forældre har simpelt hen fra-valgt folkeskolen og det fællesskab, som skolen tilbyder, fordi de er bekymrede for kvaliteten og om kvaliteten er god nok.

Jeg mener, at et af de vigtigste fælles mål, vi kan sætte os, er at gøre den københavnske folkeskole til en succeshistorie, et tilbud, der ganske enkelt er for godt til at sige nej til. Derfor er det glædeligt, at folkeskolen er blevet styrket af os her i Borgerrepræsentationen de seneste år. Det er en rigtig udvikling, som vi skal fortsætte, både hvad angår de fysiske rammer, men også hvad der foregår inde i dem.

Først og fremmest skal vi sikre, at der er tid, tid for hvert eneste barn til at lære. En engageret lærer, der har tilstrækkelig tid til både de stærke og de svage elever, er for mig at se kernen i en god skole. Dernæst er det afgørende, at den vedligeholdelsesgæld, som vi har opbygget over for skolerne, bliver betalt tilbage, eller at der bliver betalt af på den.

Jeg har tidligere kaldt folkeskolen for vores måske vigtigste institution, som vi har ansvaret for i kommunestyret. Det mener jeg stadig væk, at den er.

Men når vi taler om, at alle skal med, og at hver del i byen skal have en del af det overskud, så er det ikke nok bare at sætte ind for at forbedre skolerne. Vi har i vores børnehaver og vores vuggestuer mulighed for at sætte endnu tidligere ind. I år sætter vi fokus på kvaliteten i vores daginstitutioner. Et af de vigtigste mål for det fokus bør være en anerkendelse og en understøttelse af den enorme sociale opgave, som en del af vores børnehaver og vuggestuer løfter.

En anden forudsætning for at have en by, hvor alle kan være med, er, at alle kan få en god bolig, vel at mærke til en husleje, som man kan betale. Vi har jo haft et fælles mål om, at vi skal have 20 pct. af vores boligmasse, der skal være almen. I de kommende år er grundkapitaltilskuddet heldigvis blevet sat ned, et resultat af forhandlingerne med regeringen i juni måned. Og da renten tilmed er lav, er det et vindue for os her i salen for, at vi for færre penge kan sikre mange gode almene boliger med en lav husleje. Derfor vil det være klogt at lave en solid boligpakke og lade det være en del af vores budget for 2013.

Tilsvarende bør der være et solidt socialt aftryk på alle øvrige områder, hvor vi sætter initiativer i gang med vores budget næste år. Det gælder sociale hensyn, som bør træde tydeligt frem i den sundhedspakke, der også er blevet mulighed for at lave efter aftalen fra juni måned mellem KL og regeringen. Det er også en væsentlig del af vores budget for 2013. Det gælder skolemaden ude på vores skoler, det gælder sundhedsplejen og alle andre områder, hvor vi har mulighed for at prioritere det stærke fællesskab og øge ligheden og dermed i sidste ende styrke vores by.

En gang imellem hører man, at målet om lighed står i vejen for økonomisk vækst. Det er i høj grad en ideologisk debat, der har stået på i rigtig mange år i Danmark. Når jeg hører den slags påstande, at der skulle være modsætningsforhold mellem lighed og økonomisk vækst, så tænker jeg tit på, at Danmark, Sverige, Norge og Finland, verdens mest lige samfund, alle i de her år hører til den lille, eksklusive gruppe af lande, der har opnået rating Triple A, når de skal ud og låne og dermed kan låne til den laveste rente. De internationale finansmarkeder mener helt åbenlyst ikke, at lighed er et problem.

Derfor lad os bruge budgettet for 2013 til at få alle københavnere med og endnu en gang vise, at vækst, livskvalitet og social sammenhængskraft er hinandens forudsætninger.

Med de ord indbyder jeg alle partier her på Rådhuset til at være med ved budgetforhandlingsbordet om Københavns Kommunes budget for 2013.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så åbner vi op for spørgerunden til mig, og den første, der har tegnet sig for spørgsmål, er Rasmus Jarlov.

Rasmus Jarlov (C): Til det sidste om lighed: Ja, man kan undre sig over, hvorfor Danmark ligger som et af de lande, der har den laveste vækst, om det måske har noget at gøre med, at ligheden er gået for langt.

Men det, jeg vil spørge om, er i forhold til skattelettelser. Vi har en masse penge i København, vi har sådan set opkrævet for mange penge fra borgerne, og det mest naturlige er selvfølgelig, at man afleverer nogle penge tilbage til borgerne. Der er jo ikke nogen pligt til, at man bruger pengene, og når man egentlig har opnået det mål, man gerne ville, så burde man jo betale resten tilbage ved at sænke skatten.

Det kan vi så forstå, at overborgmesteren ikke vil, og så kunne jeg bare godt tænke mig at vide, hvad i alverden vi så skal bruge alle de penge til. Vi har et kæmpestort overskud, vi må faktisk ikke bruge pengene i forhold til kommuneaftalen. Hvad skal så det resterende beløb bruges til, efter overborgmesterens mening?

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg lagde mærke til, at overborgmesteren ikke brugte tid på at gøre noget eller sige noget i forhold til de mange københavnere, der mangler et job. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at der er flere københavnere procentvis, der mangler et job, end der er i resten af landet, og der er ikke noget, der begrundes, at det skal være sådan. København er en hovedstad, vi er meget dynamiske, vi kan tiltrække masser af virksomheder og arbejdspladser, men alligevel har vi en meget stor overledighed.

Jeg undrer mig over, når folk, der står til at miste deres indtægtsgrundlag, de står måske til at miste deres dagpenge eller andet, at overborgmesteren ikke mener, at i den situation, vi er i i dag, bør det være et af de vigtigste områder overhovedet at satse på.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg skal huske at sige fra sekretariatet, at I skal trykke jer ind på korte bemærkninger.

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg vil gerne spørge, om overborgmesteren mener, at man, når han taler om at lukke folkeskolerne og de bestræbelser derpå, også bør kunne benytte sig af nogle skrappere midler som f.eks. at lukke de skoler, der ikke fungerer, at fyre dårlige ledere osv.

Derudover kunne jeg også rigtig godt tænke mig, at overborgmesteren forholdt sig lidt til erhvervslivet. Er det noget, som man overhovedet fra overborgmesterens side har tænkt sig at forholde sig til i budgetforhandlingerne?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til Rasmus Jarlov for at have rejst spørgsmål om det med skatten. Vi har jo den 9. laveste kommuneskat i Danmark, København, 23,8 pct. Mange af omegnskommunerne, også de borgerlige oppe nordpå, har betydelig højere skatteprocenter, end vi har i København.

Jeg mener ikke nødvendigvis, at vi skal hæve skatten, det lægger jeg heller ikke op til, men jeg mener, at vores udgangspunkt er, at vi er nødt til at holde skatten på de 23,8 pct., der som sagt er blandt de laveste, for at sikre, vi er i stand til at betale det vedligeholdelses efterslæb, som vi har opbygget over rigtig mange år.

Jeg tror, det er De Konservative bekendt, at vi har et efterslæb på op mod 8-9 mia. kr. Det er klart, at hvis man laver skattelettelser i 2013, fordi vi kan se, at vi har nogle ledige penge i kassen der, så vil det altså være penge, vi kommer til at mangle i 2014 og 2015 og 2016 til at rette op på vedligeholdelses efterslæbet. Derfor kan jeg ikke med baggrund i den økonomi, jeg kan se fremadrettet for Københavns Kommune, anbefale, at vi laver skattelettelser.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Vi har også brug for at kunne matche investeringer fremadrettet. Vi vil gerne lave flere aftaler med Folketinget og staten, bl.a. om mere metro. Det skal vi også bygge penge op til at kunne være med til at finansiere.

Til Carl Christian Ebbesen: Det er fuldstændig rigtigt. Den overledighed, vi har i København, bør vi ikke acceptere, vi skal sætte målet ind over for den. Det har vi gjort i forhold til ungeledigheden med vores ungestrategi og med vores praktikpladsanstrengelser både i vores egne forvaltninger og i forhold til at lave hårde sociale klausuler.

Fra Socialdemokratiets side kan jeg sige, at vi går meget gerne videre ad det spor, der hedder hårde sociale klausuler, i forhold til mange af de opgaver, vi sender ud til private virksomheder. Vi kan gøre det på langtidsløst, vi bør også se det i forhold til mennesker med funktionsnedsættelse. Vi har jo rigtig mange mennesker i vores egen by, hvor vi har brug for at sætte ind over for den diskrimination, som de oplever i forhold til at kunne komme ind på arbejdsmarkedet, og her har vi fra Socialdemokraternes side sat en dagsorden her på Rådhuset i forhold til mennesker med funktionsnedsættelse.

Til borgmester Pia Allerslev: Vi har jo oplevet her for ganske kort tid siden, hvor det var nødvendigt at lukke en folkeskole i København og få børnene over på andre skoler. Så det er jo ikke sådan, at vi ikke er klar til fra vores side at tage de skridt, der er nødvendige for at sikre, at vi får hævet hele den københavnske folkeskole. Hvis der lå det i borgmester Pia Allerslevs ønske, at Venstre også gerne vil sætte ind for at styrke ledelse i skolen, for at styrke kvaliteten, også i form af flere timer i skolen, så er det at løbe en åben dør ind, for det er den politik, vi gerne vil have en aftale om også i budgettet for 2013.

Lars Berg Dueholm (I): Jamen jeg synes ikke, overborgmesteren svarer på det, som bl.a. borgmester Pia Allerslev rejser, om erhvervslivets forhold. Sidste år var der slået et meget stort brød op med Copenhagen Business Task Force, og der var ingen grænser for, hvad der skulle laves af forbedringer. Det viser sig så i virkeligheden – det kommer jeg tilbage til i min egen budgettale – at København sidder fast i suppedasen i forhold til et dårligt erhvervsklima. Er det slet ikke noget, som indgår i overborgmesterens budgetønsker til næste år?

Rasmus Jarlov (C): Jeg synes ikke, jeg fik svar på mit spørgsmål om det med skatten. Det, jeg spurgte om, var, at når nu København ikke kan bruge pengene, fordi der er en kommuneaftale, hvad vil man så bruge overskuddet til? Det fik jeg ikke svar på. Overborgmesteren forholdt sig ikke til den problemstilling, at vi faktisk ikke kan bruge pengene på bl.a. det her med at rette op på vedligeholdelses efterslæbet.

(Kort bemærkning)

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg takker for svaret. Jeg kan så forstå, at overborgmesterens svar til de mange, der står uden job, er hårdere sociale klausuler i forhold til virksomheder. Der må jeg bare konstatere, at fra Dansk Folkepartis side ved vi, at det er noget, der hjælper de få. Hvis man for alvor skal ind og gøre noget for de mange, så er vi nødt til for alvor at tænke på, hvordan vi har en bedre erhvervsstrategi, hvordan vi sikrer bedre vilkår for, at der bliver skabt job i København.

Men jeg kan konstatere, at når overborgmesteren ikke havde det med i sin budgettale og i svaret udelukkende kommer med løsningen sociale klausuler, så ønsker man at hjælpe de få og ikke de mange, der i virkeligheden bare står og mangler et arbejde, som ikke har andre skavanker, end at de p.t. ikke har et arbejde. Der savner jeg nogle svar.

Jeg kan så forstå, at overborgmesteren stadig fortsætter det, der plejer at komme fra jeres side, nemlig at gøre det mere besværligt for trafikken, for alle mulige andre at komme ind til byen og placere virksomheder. Den hetz fortsætter åbenbart.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Først til Lars Berg Dueholm, og det er jo sådan set gennemgående hos alle tre spillere, om, hvad vi gør i forhold til at bringe København ud af en eventuel vækstfælde, noget, som vi jo har arbejdet rigtig meget med i Økonomiudvalget, men også i andre udvalg, også her i Borgerrepræsentationen med nedsættelse af Copenhagen Business Task Force.

Jeg har været rigtig glad for, at allerede i det budget, vi har for indeværende år, har vi implementeret 52 af de 77 anbefalinger, vi fik fra Copenhagen Business Task Force. Jeg er da glad for den brede opbakning, fordi det var jo stort set alle partier med undtagelse af Enhedslisten, der stod bag budgettet for i år, og som var med til implementeringen af Business Task Forces anbefalinger.

Jeg er også glad for at se, at der her den 2. juli i år kom en stor undersøgelse af de fire nordiske landes hovedstæders placering, som var lavet af PricewaterhouseCoopers, altså revisionsfirmaet, der viste, at når det drejer sig om erhvervsetablering, så ligger København helt i top. Men der er en lang række andre forudsætninger i København, som ikke er så gode, og de knytter sig rigtig meget til det, der er sammenhængskraften i vores by.

Det er også derfor, jeg mener, at I i de borgerlige partier skaber en kunstig modsætning, når I siger, at det med at fjerne ulighed, gøre noget ved manglen på sammenhængskraft, ikke skulle være til gavn for erhvervslivet. Det er netop til gavn for erhvervslivet. Det gør nemlig København endnu mere attraktiv som by at etablere erhvervsliv i. Når jeg kan se, at de væksthæmmere, vi har, knytter sig til den overrepræsentation, vi har, bl.a. på ledighedsområdet, at vi har for få iværksættere på vidensniveau, at vi har for dårlig kobling mellem det københavnske erhvervsliv og vores universiteter og læreanstalter i denne her by, at vi har for få internationale videnstalenter, der kommer til København, skal vi gøre noget ved det, og det arbejder vi målrettet på.

I vil også komme til at møde det under budgetforhandlingerne, som en række partier har taget initiativet til, nemlig Europaskole, nemlig at vi styrker samarbejdet med de internationale skoler, sådan at vi gør det attraktivt for vidensarbejdere at komme til København, og at vi samarbejder med ekspertorganisationerne i vores by om, at de skal vide, at de er velkomne, og at København gør rigtig meget, også med vores internationale Citizens Center, for at de skal føle sig velkomne, og man kan blive behandlet af Københavns Kommune på engelsk i alle forhold, der vedrører det offentlige.

Så bare kom på banen, Venstre, Konservative, Liberal Alliance, vi er helt enige med jer i, at vi skal gøre noget mere for at øge vækstgrundlaget, men I må også være åbne over for, at det ikke kun er de hårde redskaber. Det er også det at øge sammenhængskraften i vores by og fjerne noget af den ulighed, og det, at vi har en alt for høj koncentration af mennesker, der føler sig marginaliseret i deres dagligdag.

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg vil tillade mig lige at blive en lille smule ved det med erhvervslivet. Når man går ind på Dansk Byggeris hjemmeside, så kan man se, at vi ligger som nr. 88 i opgørelsen over bygge- og erhvervsvenlighed i kommunerne.

Jeg mangler også lidt, at overborgmesteren forholder sig til den del af den budgetaftale, vi næsten alle herinde er en del af, hvor vi har lovet hinanden at se på dækningsafgiften og se på den skat, som er på erhvervslivet, hvad vi kan gøre for at nedbringe den.

Og så bliver overborgmesteren simpelt hen nødt til at forklare mig en gang til, hvordan det at bygge almene boliger kan øge tiltrækningskraften i forhold til virksomheder, der skal placere deres forretning her i byen.

Jakob Næsager (C): Vi har set, at der i 2013 er et økonomisk råderum på knap 2½ mia. kr. Jeg synes ikke rigtig, vi får noget svar fra overborgmesteren på: Skal vi opbygge en pengetank gennem flere år, hvis det er så ekstraordinært stort et råderum, vi skal samle op i hvert af de kommende år? Det var det ene spørgsmål.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Det andet spørgsmål drejer sig om, at overborgmesteren nævnte, at vi skulle have mere metro. Nu er metroen til Nordhavnen finansieret. Kan overborgmesteren løfte sløret for, hvor næste metroetape skal gå hen?

Og så kunne jeg godt tænke mig at vide, når overborgmesteren ikke nævner en havnetunnel, hvad det så skyldes? Jeg har noteret mig, at overborgmesteren flere gange hen over sommeren har skrevet i flere af byens aviser, at vi skal have en havnetunnel, men er det kun fugle på taget?

Lars Berg Dueholm (I): Nu står overborgmesteren så smukt og bryster sig af, at vi i København har Danmarks 9. laveste personskat, og det er selvfølgelig også rigtigt. Hvad overborgmesteren så ikke nævner, er, at vi har en meget hård ejendomsbeskatning procentsmæssigt, men jo også i kraft af de høje ejendomsvurderinger på provenuet kroner og øre-mæssigt.

Kan overborgmesteren slet ikke se nogen udfordring i, at vi er den millionby i verden, der har det højeste skattetryk overhovedet? Der er ikke meget fornøjelse i at sammenligne os med Nørre Snede eller Thisted eller Kalundborg, men hvis man tager millionbyerne i verden, så er vi den, der har det højeste skattetryk. Kan overborgmesteren se en udfordring i det?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Først til borgmester Pia Allerslev. Det er rigtigt, at vi ligger for lavt, for dårligt i de her rankings, som bliver lavet af en række erhvervs- og brancheorganisationer. Og jeg var glad for den modtagelse, jeg fik for nedsættelsen af Copenhagen Business Task Force og det, at vi knyttede Børsens tidligere administrerende direktør, chefredaktør Leif Beck Fallesen, til kommunen som særlig rådgiver i erhvervspolitiske spørgsmål.

Jeg var selvfølgelig særskilt glad for det, som den Business Task Force, som sad med nogle af de meget prominente erhvervsfolk, vi har i vores by og er glade for og glade for, at de er her og bidrager, sagde: Det er altså ikke beskatningen i København, der er problemet, det er ikke indkomstbeskatningen, der er udfordringen i København, det er det ikke. Den ligger, hvor den bør ligge for en hovedstad, som den 9. laveste.

Jeg tror som sagt, at hvis I møder jeres partifæller i de andre kommuner i hovedstadsområdet, så er de misundelige på os, at vi ligger så lavt. Jeg ved godt, at der er to, der er lige under os, Gentofte og Frederiksberg, men jeg ved også, at de er udfordret på deres økonomi. Men skidt nu med det.

Vi skal ligge bedre. Derfor sagde Task Forcen rigtigt om dækningsafgiften, at den er en særlig skat, som man bør se på. Den har vi jo haft udnyttet maksimalt. Vi satte den en lille smule ned i budgettet for i år for at sikre, at kommunerne under ét ikke fik en ekstra regning fra staten, fordi der var sanktion på skatteområdet, og vi kunne hjælpe de øvrige kommuner, så kommunerne under ét ikke fik en skatte-sanktion.

Det var jeg selvfølgelig glad for, og jeg er også glad for, at vi kunne stå sammen om det, og at vi kunne gøre det på et område, hvor vi ligger højt. Men jeg ser ikke for mig, at vi har plads til i vores økonomi at lave flere lettelser på skatter og afgifter, fordi jeg kan se, at vi har så stort et udgiftspres på vedligeholdelseefterslæbet, og vi har nogle ting, vi rigtig gerne vil investere i.

Det får mig så at gå direkte over til Næsager, som spørger, hvad det næste bliver, der skal samles penge op til, vi kan være med i. Det bør være metro til Sydhavnen, til Teglnholmen, til Sluseholmen, til Sydhavnen og ud til Ny Ellebjerg S-togs-station. Det kan skabe en helt ny måde at bevæge sig i den del af byen på og koble erhvervsområderne ude i Teglnholmen og Sydhavnen op til vores Metrocityring. Rigtig godt.

Vi bør også kigge videre på det projekt, vi har, om kombination af letbane og metro ud til Brønshøj-Husum og ud til den letbane, vi får i Ring 3.

Jakob Næsager ved jo godt, at vi to er enige, og at vores partier, Det Konservative Folkeparti og Socialdemokraterne, er enige om behovet for at få en østlig omfartsvej omkring København, og det er jo det, der oftest betegnes som en havnetunnel.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Derfor var jeg også ked af, at De Konservative ikke kunne være med i at etablere Nordhavnsvejen. Men jeg var glad for, at Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne i en meget vigtig sag, nemlig "Vækst i København" og overførselssagen i 2010, kunne enes om, at vi nu løfter den opgave at få den her vej ned til Svanemøllebugten fra Lyngbyvej. Det er for mig at se påbegyndelsen af det, som nogle af os så gerne vil videreføre til en havnetunnel, hvor første etape bør være over til Nordhavnen. Jeg håber, at staten kan se sin interesse i det igennem vores fælles selskab By & Havn.

Så der er rigtig meget at hente der, og vi skal ikke tale os væk fra de projekter, vi er enige om, men vi skal gerne kunne samles om dem.

Rasmus Jarlov (C): Jeg spørger lige for fjerde gang på vegne af Konservative: Hvordan har overborgmesteren tænkt sig at forholde sig til, at vi ikke kan bruge alle de penge, som vi har i overskud i kommunekassen, fordi vi har en kommuneaftale, der forhindrer, at vi bruger pengene?

Det naturlige er, at man giver en skattelettelse. Når man har et overskud af penge, som man ikke kan bruge på noget fornuftigt, så betaler man selvfølgelig tilbage til borgerne. Det vil overborgmesteren ikke, kan jeg forstå. Hvad vil overborgmesteren så gøre? Vil han hellere betale pengene tilbage til staten, end han vil give en skattelettelse?

Jeg håber, vi kan få svar her. Det er fjerde gang, jeg spørger.

Birthe Skaarup (O): Overborgmesteren talte i sin tale om social sammenhæng her i byen. Så kan jeg ikke lade være med at spørge, om vi ikke kan få en kommentar til den hashhandel og stofhandel, der finder sted på Vesterbro. Der er rigtig mange borgere, der er meget fortørnede over alle de problemer, der er, også at udlændinge sælger stoffer. Det skal selvfølgelig også ses lidt i relation til den tryghedspakke, der faktisk er vedtaget her i København.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg beklager, hvis jeg ikke har udtrykt mig så klart, at Rasmus Jarlov helt har fået fat i, hvordan den der økonomi er mellem staten og kommunerne. Men altså de penge, vi har i kassen, skal jo ikke sendes tilbage til staten. Det er jo penge, vi godt må have lov at spare op. Jeg ved ikke, altså jeg troede, det var en god konservativ dyd at lave opsparing til projekter, man gerne vil, der skal samles lidt penge op til. Men sådan er kommuneøkonomien.

Altså de penge, vi ikke må have lov at bruge på service og på anlæg i 2013, fordi der er loft, sparer vi jo op i kassen, og så sparer vi dem op til nogle langsigtede, store investeringer. Vi havde jo ikke haft mulighed for at engagere os hverken i det ene eller det andet projekt, hvis ikke vi havde haft penge på kistebunden.

Så det er blot svaret, at skulle der være penge, og det er der, kan jeg så sige, vi ikke kan bruge på anlæg og på service i 2013, så er det penge, vi skal bruge i 2014, 2015 og 2016 til vores vedligeholdelses efterslæb på bygninger, til at renovere vores skoler og til at lægge penge til side, også til fortsatte investeringer i metro. Jeg håber, at de partier, som vil stå bag budgettet for 2013, også er enige i, at det ikke gør noget at lave politiske beslutninger, der rækker flere år frem i tiden. Det er nærmest at udvise noget, som for mig er blevet sådan en ret stor dyd, nemlig at udvise rettidig omhu i de år, hvor man har lidt at lægge til side.

Så til Birthe Skaarup om en meget, meget vigtig sag om noget, som åbenbart medierne først har fundet ud af er et kæmpeproblem i vores by med åbenlys narkohandel, specielt i det stofmiljø, vi har på Vesterbro. Det er jo noget, vi godt har vidst og har taget rigtig mange initiativer omkring her på Rådhuset.

Man kan se lidt forskelligt på det, og det er helt åbenlyst, at pressen gerne vil skabe sådan en sensationsopmærksomhed omkring stofmarkedet på Vesterbro. Vi har normalt et meget godt samarbejde mellem de myndigheder, der er involveret på Vesterbro, og jeg synes også, at det har været ærgerligt at op-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

---

leve, hvordan politiet indbyrdes er blevet spillet lidt ud mod hinanden, kan man nærmest sige, en intern ressourcekamp i Københavns Politi.

Vi skal nok holde fast på, at Københavns Politi skal være til stede i stofmiljøet for at sikre, at dem, der er der illegalt, mennesker, der ikke har opholdstilladelse her, ikke skal være der, og at trykket på dem, der går og skaber et pres i det miljø mod nogle mennesker, som er meget, meget langt ude, tages af dem.

Men stof vil der jo være, og jeg er glad for, at vi har fået et lægeordineret heroinforsøg i København, som kan være med til at flytte dem, som kan profitere af det tilbud, væk fra stofscenen. Men vi har altså en række mennesker, som er i en meget, meget presset situation, og det skal vi gøre alt, hvad vi kan, for at få dem ud af.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det; så fik vi også debut på den form for debat fra pladserne. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører, som vi skal høre, og hvor der er mulighed for at trykke sig ind til korte bemærkninger, er Socialdemokraternes ordfører, Ikram Sarwar, værsgo.

Ikram Sarwar (A): I år er året, hvor vi må prioritere stramt i vores ønsker til budgetforhandlingerne og den endelige budgetaftale. Vi skal vælge mellem de kommunale kerneydelser og de politiske mærkesager. Vi skal tænke os om i forhold til de tilbud og den service, vi gerne vil give københavnere, det, vi gerne vil være stolte af at have i København.

Vi ved alle, at der er styr på økonomien i København. Det skal der blive ved med at være. Netop derfor må vi prioritere, acceptere rammerne og måske gå på kompromis med de sædvanlige politiske flagskibe, de flagskibe, der er sjove og rare at have, men som i virkeligheden ikke udgør kernen af det, københavnere har brug for og forventer af deres kommune.

Socialdemokraterne går til forhandlingerne med et ønske om at få alle partier med til at sikre et fælles forlig. Det gavner vores fortsatte arbejde i udvalgene, det gavner processen for at sikre økonomi og implementering, og det gavner ikke mindst københavnere, når der ikke er interne splittelser partierne imellem.

Men for at skabe fælles fodslag er det nødvendigt, at alle partier er indstillet på at ville københavnere det bedste, at vi i fællesskab prioriterer de kerneydelser, der er behov for, og sætter en fælles kurs til gavn for København og københavnere. Hvad er vi oppe imod, hvis det skal lykkes, for der er jo ingen, der er imod at sætte en solid kurs for København og københavnere? Men alligevel. Vi er forskellige partier og har forskellige prioriteter og forskellige politikker.

Derfor er Socialdemokraterne ikke enige i eksempelvis alle borgerlige forslag. Vi er ikke tilhænger af, at man blot kan kræve mere og mere uden at komme med ansvarlige og seriøse bud på, hvor pengene skal komme fra, med andre ord: Uden at komme med et bud på, hvem der så ikke skal have noget. Det er det, der er interessant, hvem der så ikke skal have noget.

På flere områder skal vi overvinde en krævementalitet, en mentalitet, der vil fjerne dækningsbidrag, give indkomstskattelettelser og indføre søskendegaranti uden en tanke på eller et ord om, hvor de mange millioner kroner skal komme fra. Det giver ikke mening. Der skal være en balance mellem, hvad kommunen kan tilbyde af kerneydelser og ekstra indsatser for at gøre København til en attraktiv by, samtidig med at vi er økonomisk ansvarlige.

Vi skal for eksempel ud over diskussionen om at stoppe opkrævning af dækningsbidrag. Vi ved jo alle sammen godt, at det ikke er en vækstdræbende københavnerskat. Men alligevel har et parti her på Rådhuset udråbt dækningsbidraget til at være netop det. Sandheden er jo, at også flere borgerligt styrede kommuner, Gentofte for eksempel, opkræver dækningsbidrag. Og så er det i øvrigt useriøst at foregive, at erhvervs politik alene handler om dækningsbidraget. Det handler jo om hele pakken, kære venner. Hvad investerer vi i, hvad tilbyder vi?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

I København tilbyder vi en god og stor pakke. Vi tilbyder højtuddannet arbejdskraft, infrastruktur, uddannelse, daginstitutioner, boliger, fritidsinteresser, tryghed, men også dialog og én indgang til kommunen samt implementeringen af hovedparten af de forslag, som Copenhagen Business Task Force anbefalede sidste år.

Og så satte vi jo i øvrigt også dækningsbidraget ned sidste år. Det markerede netop, at vi gerne vil tiltrække virksomheder, kreative erhverv og investorer for at skabe den vækst, der er så nødvendig for København og Danmark.

Derfor er det ærgerligt, hvis ikke vi samtidig kan blive enige om, at det selvfølgelig er alt for dyrt for byen at fjerne hele dækningsbidraget. Bare nedsættelsen fra 10 til 9,8 promille sidste år kostede 20 mio. kr. Det koster altså med andre ord omtrent 1 mia. kr. hvert år at fjerne dækningsbidraget helt.

Men også de borgerliges løfter om indkomstskattelettelser svirrer i luften. Jeg tror nu, at københavnernes er klogere. De falder ikke for nemme pop-ups, de ved godt, at København har den 9. laveste indkomstskat i Danmark, de ved godt, at man ikke kan nyde uden at yde. Og de ved også godt, at den skat, de betaler, er vigtig for København, vigtig for vores by, for uden en aktiv kommune ville København ikke være blomstret op, som den er de seneste mange år.

Vi har en rigtig god by med god service til unge som ældre, vi arbejder konstant for forbedringer og indsats for at rette op dér, hvor det halter. Derfor er der også et konstant behov for ansvarlighed, så kommunen kan blive ved med at have en sund økonomi. Det er københavnernes bedst tjent med.

Søskendegaranti er endnu et emne, som blev bragt op i foråret. Man skød på én gang mod Socialdemokraterne og afgav samtidig et løfte til københavnernes om søskendegaranti. Sandheden er jo, at det er undersøgt, om en egentlig søskendegaranti er mulig, og det er den, altså i teorien, og kun hvis vi afsætter adskillige hundrede millioner kroner til tomme pladser. Det giver ikke mening. Vi tager i stedet søskendehensyn og sikrer søskende plads i samme institution, så hurtigt som det overhovedet er muligt. Men en egentlig garanti fra dag ét ville være en useriøs måde at omgås skatteborgernes penge på.

Og det er ærgerligt, at nemme løfter luftes på den måde, uden at der tages ansvar for finansieringen. Det er uansvarligt, når vi ellers i fællesskab har skabt enighed om at bygge nye daginstitutionspladser og sikre de københavnske børn pasning inden for 4 km, som er det, der bør være fokus på. Og det er uansvarligt, når vi alle sammen burde være fælles om at stå vagt om en ansvarlig økonomisk politik. Det nytter ikke, hvis der opstår en konkurrence om at komme med useriøse forslag, der ikke finansieres, og som vil efterlade huller i kommunens økonomi.

For hvor kommer pengene fra, når man på én gang vil af med dækningsbidrag, sænke indkomstskatterne og afsætte store summer til tomme pladser? Hvem skal de tages fra? Det vil ikke skabe flere dagpasningsinstitutioner eller skoler for de mange børn, der bor i København. Det vil ikke styrke den indsats, vi skal have op at køre for de unge, der skal have en uddannelse, men som for eksempel mangler støtte og praktikplads. Det vil heller ikke hjælpe på den indsats for at sikre trygheden i København, vi prioriterer. Og hvordan skal færre indtægter og ekstra udgifter gavne den kontanthjælpsmodtager, der som én ud af alt for mange har mistet sit hjem?

Socialdemokraterne vil have plads til alle, vi vil have alle med. Vi vil have sammenhæng i byen i stedet for luftige, useriøse og uansvarlige forslag, som året har budt på. Socialdemokraterne vil holde fast i vores kurs og prioritere og finansiere kommunens kerneydelser. Vores mål er som sagt at skabe større sammenhæng i byen, at bekæmpe den negative sociale arv, at bekæmpe uligheden i sundhed, og at øge indsatsen for at forbedre midlertidigheden i de bydele, hvor for mange dør for tidligt, alt for tidligt.

Derfor er der behov for uddannelsespolitik, beskæftigelsespolitik, sundhedspolitik og socialpolitik. Det er nogle af midlerne til at ændre kursen. Derfor har vi særligt fokus på et København, der er med på Danmarks- og verdenskortet over attraktive byer at bo, leve og ikke mindst drive virksomhed i. Et København, hvor uligheden mellem bydelene mindskes, og hvor der er plads til alle, både rige og fattige. Et København, hvor vores børn og unge får uddannelse, gode uddannelser, fordi det er altafgørende for

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

---

resten af ens liv, om man har klaret skolen, kan gå videre til en ungdomsuddannelse og herfra finde sin vej med et job.

Derfor vil vi i budgetforhandlingerne sikre fagligheden i skolerne og børnenes trivsel. Den prioritering vil være et seriøst skridt på vejen mod et bedre København. Tilsvarende vil vi skabe job til de nyuddannede og de ledige, igen for at give mulighed for et så stabilt og sundt liv som muligt. Med et job har det enkelte menneske en økonomisk sikkerhed, et netværk og større velfærd.

Vi vil også sætte de socialt udsatte københavnere på dagsordenen. De psykisk syge, handicappede, hjemløse, misbrugere, altså mennesker, der har brug for en ekstra hånd for at klare hverdagen, skal være med. De skal ikke skubbes rundt i systemet eller ud af systemet. København skal måles ikke kun på vækst eller livskvalitet; København skal måles på vækst og livskvalitet for alle. Vi har overskud til at forbedre de indsatser og tilbud, vi har i dag; det skal vi gøre.

Endnu en vigtig prioritet for at styrke sundhed og livskvalitet er, at København fortsætter med at satse på en grøn by med grøn vækst. Bedre miljø styrker såvel københavnernes sundhed som Københavns økonomi. Derfor vil vi fortsætte den kurs, der er lagt, med grønne og blå områder i byen, hvor alle har adgang, med fokus på mindre luftforurening og mindre støj, miljørigtig transport og boliger i de nye byudviklingsområder, naturligvis også med miljørigtig renovering.

Kære venner. København er en gammel by, ældre end vi troede. De arkæologiske udgravninger har vist, at København var i udvikling længe før Absalon. København har betydet noget særligt for rigtig mange mennesker i rigtig, rigtig mange år. Lad os blive ved med at bevare og udvikle København til at være en attraktiv by, en by, som folk vil leve i og drive virksomhed i, en by med en kommune, som sætter kerneydelserne i højsædet. Med livskvalitet og vækst som sejl udvikler vi København, der ligesom for knap tusind år siden er attraktiv at bo, leve og arbejde i. En sikker havn for den enkelte københavnere, det er jo egentlig bare det, det handler om.

Jeg glæder mig til debatten og til de kommende forhandlinger og håber, at vi får et samlet resultat, som vil komme rigtig mange københavnere til gavn.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så tager vi hul på debatten, og den første er borgmester Pia Allerslev, værsgo.

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg vil gerne spørge den socialdemokratiske budgetordfører: Når man i budgetaftalen sidste år fik vedtaget, at det med dækningsafgiften var noget, man skulle se på i de kommende budgetår, så vil jeg bare gerne vide, om det fra Socialdemokraterne så bare var en engangsaffære, og at man ikke nogen sinde har tænkt sig, og dermed også forstået i disse budgetforhandlinger, at forholde sig til det, man lovede i den sidste budgetaftale.

Så vil jeg også gerne høre, hvad det er Socialdemokraterne forestiller sig, at alle de her børn, som nu bliver så glade af at gå i daginstitutioner og i skoler, og alle de andre mennesker, skal lave, når de får fri. Jeg har ikke hørt ordene kultur og fritid, hvad man beskæftiger sig med i byens rum, alle de her forskellige ting. Hvad har man forestillet sig?

Så synes jeg, det er interessant at høre ordføreren tale så meget om, at vi skal skabe en masse job, når der er et anlægsloft, og når der er så mange begrænsninger i forhold til det. Hvordan er det, man forestiller sig, de her job skal skabes?

Lars Berg Dueholm (I): Normalt ville jeg jo sige tak for ordførertalen, men det vil jeg undlade i den her sammenhæng, fordi der jo i virkeligheden ikke var mange udstrakte hænder i den socialdemokratiske ordførers budgettale, i hvert fald ikke til os, der sidder herovre på bagsmækken.

Ordføreren spørger, hvor søren alle de her penge nu skal komme fra, og det er sådan det glade vanvid og gode gaver og julemandskommunalpolitik. Jeg kan så forstå, at ordføreren ikke har læst Liberal

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Alliances fuldt finansierede skatteplan fra sidste år. Det koster ganske rigtigt ca. 1 mia. at gøre København til kommunen med den laveste personskat i Danmark.

Vi har fremlagt en plan. Cirka halvdelen af beløbet kommer fra effektiviseringer, det er påvist af eksterne konsulenter antaget af Københavns Kommune, og den anden halvdel kommer fra øget grad af udbud. Der kan vi pege på sådan noget som Kultur- og Fritidsudvalgets seneste udbud af rengøring. Det viser jo med al ønskelig tydelighed, at kommunalt udførte opgaver er langt dyrere end private.

Heidi Wang (I): Ordføreren for Socialdemokraterne har nævnt, hvad man vil gøre for erhvervslivet. Jeg husker tilbage, at overborgmesteren har nedsat en Business Task Force, og det anbefaler, at man skal fjerne en masse bureaukratiske regler. Jeg har i den seneste tid ikke kunnet komme på nettet og læse. Derfor vil jeg gerne høre fra ordføreren, præcis hvad det er for nogle bureaukratiske regler, der bliver fjernet nu for erhvervslivet, sådan helt konkret.

Ikram Sarwar (A): Til borgmester Pia Allerslev vil jeg sige, at jeres eget gruppemedlem har været citeret i en lokalavis, hvor jeg selv bor, ude i Ørestaden, for, at man skal fjerne dækningsbidraget til de kommende budgetforhandlinger, hele dækningsbidraget. Jeg håber, at hele Venstres Gruppe på Rådhuset er enig i den udtalelse, eller er det en forkert udtalelse, som ikke har hold i virkeligheden? Det vil jeg gerne have svar på.

Vi står ved den budgetaftale, vi har lavet, sådan er det. De aftaler, vi indgår på Rådhuset, står vi ved. Men vi vil ikke udmønte noget, der er uansvarligt over for københavnere, i og med at det krav, der er blevet stillet fra Venstre, at man fjerner hele dækningsbidraget i de kommende budgetforhandlinger, er uansvarligt.

Med hensyn til kultur- og fritidsområdet: Som borgmester Pia Allerslev ved, så kommer de enkelte ordførere på talerstolen på mandag og vil gøre rede for, hvordan vi prioriterer de enkelte fagområder. Så det vil jo være en rigtig god ide, hvis borgmesteren også lyttede på mandag.

Med hensyn til job: Det er klart, at vi har indgået en aftale, som vi holder fast i, med KL og staten om, at der er lagt et anlægsloft. Det er også derfor, som overborgmester Frank Jensen og jeg også indledte talen med, det bliver et stramt budget denne her gang. Det bliver ikke en gavebod; det bliver et spørgsmål om, hvordan vi prioriterer, også de forskellige anlægsprojekter, som vi har vedtaget fra tidligere budgetter. Derfor håber jeg også, at de borgerlige og i særdeleshed oppositionspartiet Venstre på Rådhuset, tager del i ansvaret og finder, hvilke anlægsprojekter man skal gå videre med.

Til Lars Berg Dueholm vil jeg sige, ja, rammerne er stramme, og igen, det bliver ikke en gavebod, det har du fuldstændig ret i. Vi står faktisk politisk i forhold til udbud sådan, at vi ikke har noget imod udbud, så længe det ikke forringer medarbejdernes trivsel på arbejdet og ikke forringer deres arbejdsvilkår. Prisen alene er ikke det afgørende for os. Det, der er vigtigt, er, at kvaliteten også følger med, og at medarbejderne stadig væk er sikret en arbejdsplads.

Med hensyn til effektivisering har vi jo forskellige ting i gang, også på landsplan. Jeg har tidligere været ude og sige, at vi hellere vil bruge pengene på vores københavnere i stedet for unødigt papirusseri på Rådhuset. Men lad os se, hvad de forskellige ting udmunder i. Jeg kan eksempelvis nævne styreformreformen og andre. Men vi er klar, og vi er åbne for effektiviseringer, og der må Lars Berg Dueholm sammen med Liberal Alliance også melde sig på banen ved at komme med gode ideer, hvor vi kan effektivisere, uden at det går ud over kerneydelsen.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så tager vi en ny spørgerunde. Signe Færch er den første af de næste tre spørgere.

Signe Færch (Ø): Jeg vil i modsætning til Liberal Alliance rigtig gerne sige tak for ordførertalen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Socialdemokraternes ordfører var jo en af dem, der i sommer var ude og blande sig i debatten om dagpengemodtagere, som risikerer at ryge ud af dagpengesystemet her i 2013, op til 3.000 i værste fald i København.

Jeg tror sådan set, vi er helt enige om, at det er et meget, meget alvorligt problem, og også, at hovedløsningen selvfølgelig ligger på Christiansborg hos vores partikolleger dér. Men jeg vil alligevel høre, om Socialdemokraterne vil være med til i de kommende budgetforhandlinger at sætte det her på dagsordenen og drøfte, hvad vi kan gøre fra kommunalt hold i forhold til at sikre, at så få som overhovedet muligt ryger ud. Vi har fra Enhedslistens side nogle forslag, som jeg gerne vil uddybe på mandag. Jeg vil høre, om Socialdemokraterne vil være med til at tage det ind i forhandlingerne og diskutere, hvad vi kan gøre på kommunalt plan.

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg har forstået den manglende udstrakte hånd i forhold til de fremtidige budgetforhandlinger, så jeg skal nok lade være med at spille salens tid yderligere.

Men i forhold til budgetordføreren tale undrer det mig lidt, at det med kulturen virker, som om det er helt oplagt, at det så kommer alt sammen på mandag, når det, budgetordføreren sagde, var, at jeres hovedområder, og det, I vil bruge alle de få, åbenbart, midler, der er til rådighed, på, er uddannelse, sundhed og socialområdet.

Vil det så sige, at kulturordføreren lige så godt kan lade være med at dukke op på mandag, og at jeg kan nøjes med først at høre på den næste ordførerrække, eller vil det betyde, at der kommer ønsker på kulturområdet, som Socialdemokraterne også vil forholde sig til?

Lars Berg Dueholm (I): Nu bliver jeg opfordret til at komme med gode forslag til effektivitet. Alt så nu er jeg politiker og ikke embedsmand, men heldigvis har embedsmændene jo gjort deres hjemmearbejde, og det er ikke mere end et par år siden, der kom et par rapporter om effektiviseringspotentialer i Københavns Kommune. Jeg mener, det var COWI, der lavede dem for kommunen. Så hvis den socialdemokratiske ordfører ikke er bekendt med dem, håber jeg da, at han er det, når vi skal begynde budgetforhandlingerne her om få dage.

Så er der en ting, jeg vil spørge om, som jeg i virkeligheden ærligt er meget i tvivl om. I både budget 2012-aftalen og i overførselssagen bliver der indføjet i prosadelen et afsnit om mulige fremtidige skattelettelser, at der skal ses på såvel personskat som dækningsafgift, ikke dækningsbidraget, det er noget andet, men dækningsafgift.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad det er der er sket siden da, siden Socialdemokraterne ikke i dag synes, der skal ses på det. Jeg går ud fra, at "ses på" betyder, at man ikke bare skal sidde og kigge på tallene og sige: De er da søreme flotte, dem beholder vi. Hvad er der sket siden? Det eneste, der er sket siden, er, at vi har fået strammere tøjler på vores udgifter. Vi har de samme indtægter, og vi skal af med færre penge i udgifter, og så burde der i min bog være endnu flere penge at bruge på skattelettelser.

Ikram Sarwar (A): Jeg er enig med ordføreren for Enhedslisten, Signe Færch. Det er fuldstændig korrekt, vi er voldsomt bekymrede for de mennesker, der risikerer at ryge ud af dagpengesystemet og faktisk risikerer at miste deres forsørgelsesgrundlag. Der er jo mange af dem, der ikke engang har ret til kontanthjælp, hvis deres ægtefælle eller samboende tjener over et vist beløb. Så det er rigtigt, det optager os rigtig meget, også på Rådhuset, selv om løsningen ligger på Christiansborg.

Socialdemokraterne på Rådhuset har aldrig krævet, at de her mennesker fastholdes på dagpenge. Nej, vi vil jo allerhelst se, at de her mennesker kommer i arbejde. Men hvis de ikke når at komme i arbejde inden 1. januar 2013, så vil vi også presse på for, at regeringen finder en løsning for de her mennesker. Med de seneste udmeldinger fra beskæftigelsesminister Mette Frederiksen er jeg faktisk fortrøstningsfuld. Jeg håber, at det lykkes for hende, at der ikke er nogen mennesker, der ryger igennem

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

---

sikkerhedsnettet. Så jo, også ved de kommende budgetforhandlinger er vi meget åbne for at se, hvor det er vi kan gøre en større indsats, så de her mennesker ikke smides uden for sikkerhedsnettet.

Borgmester Pia Kjær... undskyld, borgmester Pia Allerslev: Jeg synes ikke, du skal være bekymret eller deprimeret over, om der kommer nogle prioriteringer på kulturområdet. Jeg kan love dig for, at det gør der. Derfor vil jeg faktisk også sige til dig, at du skal møde op på mandag for at høre vores ordfører for kultur, Simon Strange, holde sin tale.

Selv om rammerne er stramme, er det jo også et spørgsmål, om Venstre tager ansvaret på sig. Hvis de allerede har meldt sig ud af budgetforhandlingerne, hvad borgmester Pia Allerslev lige gav udtryk for, så mener jeg faktisk, det er bedrøveligt for københavnere. Jeg håber ikke, at borgmester Pia Allerslev mente det. Jeg håber, at borgmester Pia Allerslev sammen med partiet Venstre kommer ind i forhandlingerne og kæmper for de gode og langtidsholdbare løsninger for københavnere.

Lars Berg Dueholm: Det er fuldstændig korrekt, at vi sagde, vi ville finde ud af, hvordan vi eventuelt på længere sigt kunne give yderligere på dækningsbidraget. Men sådan som økonomien ser ud lige nu, så er det ikke vores prioritet i den budgetforhandling, som finder sted de næste 14-21 dage. Men hvad der sker i fremtiden, det skal jeg ikke kunne sige.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til ordføreren. Der er yderligere en indtegnet, det er Rasmus Jarlov, værsgo.

Rasmus Jarlov (C): Jeg kunne godt tænke mig at følge op på det sidste, fordi der blev spurgt om, når nu forholdene faktisk yderligere berettiger skattelettelse, i og med at der er flere penge i kassen, og vi har et udgiftsloft, som betinger, at vi ikke kan bruge alle pengene, hvad er det så der gør, at da vi snakkede overførselssag, og da vi snakkede budget sidste år, lavede vi en aftale om, at vi skulle snakke om skattelettelse i de her budgetforhandlinger, og det vil man så ikke nu? Hvorfor har man skiftet holdning til det, når det i hvert fald ikke kan begrundes økonomisk, for forholdene tilsiger mere at snakke skattelettelse nu, end de gjorde, dengang vi lavede en aftale om at sænke skatten?

Ikram Sarwar (A): Jeg vil svare De Konservatives ordfører, Rasmus Jarlov, ved at sige: Jamen vi vil gerne diskutere det, men det er ikke vores prioritet, det er to forskellige ting. Det er jo ikke sådan, at vi allerede på forhånd har udelukket det, at vi overhovedet ikke vil diskutere skattelettelse. Konservative eller andre må gerne bringe det på bane, men det bliver ikke vores prioritering i de kommende budgetforhandlinger. Det er vel fair nok, det er vel rimeligt allerede at melde det ud up front.

Der er jo også en grund til det, fordi selv om økonomien er stram, så bliver det, hvis man giver skattelettelse, noget, der er varigt, dvs. mange år ud i fremtiden. Det er ikke kun 1 år, det er ikke kun nogle skattelettelse, der kun kan gives til københavnere i 2013. Nej, det bliver også for de kommende år, 2014, 2015, 2016.

Nu tror jeg, at ordføreren for De Konservative har stillet det spørgsmål for femte-sjette gang. Jeg håber, det var svar nok.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi siger tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har tegnet sig i denne debat, og vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er borgmester Ninna Thomsen for SF.

Borgmester **Ninna Thomsen**: I SF er vi er ambitiøse på hovedstadens vegne, og vi synes faktisk, vi har noget at have det i. København er flere gange blevet kåret som verdens bedste by at leve i, som den bedste cykelby.

Det er vi stolte over i SF, og vi er stolte over, at vi som parti har været med til at skabe en by med en klar rød og grøn profil. Men kære venner, det er ikke kommet af sig selv. Tænk bare tilbage på Kø-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

---

benhavn i 80'erne. Da var byen nærmest sat under administration, da var der et gråt bybillede præget af gamle og udslidte bygninger.

Når vi står her i dag og kigger ud af Rådhuset og kan gøre det med stolthed, så er det fordi vi her i København har haft modige politikere, som har turdet investere i fremtiden, politikere, der så mulighed og muligheder i byen, som insisterede på det gode hverdagsliv, samtidig med at de så fremad.

Som landets hovedstad har vi et stort ansvar. Det er København, der driver væksten i Danmark. Det er København, som prøver nye ting af til inspiration for resten af landets kommuner. Det er vores politiske ansvar, at København også om 10 og 20 år er en af de bedste storbyer at leve i.

For SF er det en ambition, at København er en by for alle, der er plads til alle: Børn i skolen, de ældre på plejehjemmene, de unge, som er glade for at bruge byens rum, de fysisk og psykisk syge, de, som går på arbejde hver dag – I kender jo godt vores holdning til leverpostejmadder – og får det hele til at hænge sammen, og de, som desværre er røget ud af arbejdsmarkedet.

I SF tager vi ansvar for alle københavnere. Et godt SF-budget er både visionært og socialt ansvarligt. Det viser vejen for, hvad vi vil med vores by på den rigtig lange bane, det skaber forandring, men det skaber også forandring her og nu, forandring, som gør hverdagen bedre for alle københavnere. Det er ansvar på den korte bane.

Vi har i SF tre klare overordnede prioriteringer:

For det første skal københavnere opleve, at de kommunale tilbud er i topklasse fra vugge til grav, at man kan få passet sine børn, at undervisningen i skolerne er af høj kvalitet, de ældre skal have et godt liv på plejehjemmene, og der skal tages hånd om de borgere, der har det svært. Vi vil sætte ind med forebyggelse, før det bliver nødvendigt at behandle, og at byen også er levende, når man får fri fra arbejde.

For det andet skal København være en grøn og sund by, hvor cyklen er det foretrukne transportmiddel. Cykelstier og cykelparkering er stadig højt oppe på vores ønskeliste. Og igen: Investeringerne skal også med, investeringer i klimaplanen.

Den tredje store prioritering for SF er beskæftigelsen. Vi skal have færre arbejdsløse i København. Vi er også mærket af krisen, selv om vi stadig væk driver væksten. Flere mister deres arbejde, og mange unge kan ikke få job. I SF vil vi sikre vækst til gavn for københavnere, skabe flere job og praktikpladsgaranti til alle unge.

Men tilbage til vores førstprioritet: God kernevelfærd. Det giver en tryk hverdag. Velfærd er forudsætningen for et godt liv. God velfærd skaber tryk og får hverdagen til at hænge sammen. Byens dagtilbud, folkeskoler og plejehjem vil vi gerne have er det naturlige førstevalg, fordi de er rigtig gode. Det er kernen i den danske velfærdsmodel, at alle kan se sig selv bruge de offentlige, de kommunale tilbud.

Vores måde at drive samfund på er en solidarisk måde, der handler om at skabe lige muligheder. Det kræver, at vi er gode til at forebygge, men også, at vi har modet til nogle gange at forskelsbehandle, ellers får vi ikke brudt med den negative sociale arv, og vi må desværre sige, at vi ikke er i mål. Faktum er, at vi fortsat – trods mange af de fine priser – har en meget stor social og sundhedsmæssig skævhed i København. Skal det ændres, så skal vi starte helt, når børnene fødes, vi skal starte i de små år og give alle københavnske børn en god og lige start. Det kræver, at vi styrker daginstitutionerne, skolerne og også vores klubtilbud.

På SF's initiativ er det undersøgt, hvordan vi får skabt et kvalitetsløft på byens institutioner. Forslagene skal nu forhåbentlig realiseres, og det kræver flere penge til 0-6-års-området og til klubområdet, til de sociale normeringer i klubberne og til tid, pædagogerne skal have tid til at udvikle den pædagogiske kvalitet, igen til gavn for byens børn.

I SF vil vi også have et sundere København. I København lever alt for mange med kroniske sygdomme, og det er der ikke meget livskvalitet i. Faktisk har vi en kedelig rekord, vi har landets laveste middellevetid. Igen er vores svar at investere. I SF vil vi gerne realisere sundhedspolitikken Længe leve

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

København, sætte ind der, hvor vi får mest effekt for pengene. Vi skal have større lighed i sundhed, så den kortuddannede og den højtuddannede igen får lige livsmuligheder.

Heldigvis har vi en regering, som også prioriterer den kommunale forebyggelse. København har derfor fået 30 mio. kr. til brug for netop forebyggelse, forebygge, at borgerne bliver genindlagt på hospitalerne, og give bedre muligheder for de kronisk syge københavnere.

Vi vil også i SF bruge nogle af midlerne til at gøre noget ved rygning. 1.400 københavnere dør hvert år af rygning, og rygning koster årligt flere liv end alkoholmisbrug, stofmisbrug og overvægt tilsammen. Vi har sat et ambitiøst mål om et røgfrit København i 2025, og vi vil lave et partnerskab med københavnske virksomheder og organisationer, så det bliver fælles, og der også bliver en grad af frivillighed.

For SF er det også vigtigt, at vi fortsat finder penge til at give skolemad til de børn, som kommer fra fattige familier. Igen spiller det sunde og kvaliteten sammen, for jo bedre mad man spiser, jo nemmere er det faktisk også at lære.

SF's anden store prioritet er den grønne hverdag. Heldigvis er det sådan, at den sunde by også er den grønne by, når luften er ren. Vi skal have flere cykler og færre biler i København, og heldigvis er københavnere jo glade for deres cykler, det er faktisk blevet et brand for vores by, og det er også godt for miljøet og for den enkelte københavnere.

I SF vil vi have bedre cykelstier, og vi vil også gøre det nemmere at parkere cyklen, når man en gang imellem står af den.

Københavnerne har taget Nørrebrogade til sig, og de gode erfaringer skal føres videre. Vi vil ikke sidde på hænderne, mens trængselskommissionen tænker. Vi arbejder, og vi fortsætter. Vores mål med budgettet i år er, at vi kan sætte en ny vision frem for Amagerbrogade. Vores mål er at reducere biltrafikken med 50 pct. på Amagerbrogade og at skabe optimale forhold for fodgængere, cyklister og brugere af den kollektive trafik.

København skal være europæisk miljøhovedstad i 2014. I juni måned i år fik vi European Green Capital Award, fordi vi er kendt ude i verden for at gøre noget ved miljøet, og den anerkendelse forpligter for fremtiden.

I SF står vi i spidsen for, at København indfrier ambitionerne om et CO₂-neutralt København i 2025 og en grøn energiproduktion. Det er også derfor, vi i år skal finde midler til en klimaplan, igen som fremtidssikrer, fremtidssikrer miljøet og skaber markante forbedringer i københavnernes hverdag, som betyder, at man kan trække vejret uden at blive syg af det, at det er enkelt og hurtigt at bruge byens busser og byens tog.

Så er der beskæftigelsen. Vi skal ruste os til fremtiden, og det gælder også på uddannelsesområdet. I dag mister mange unge muligheden for at tage en uddannelse, fordi der mangler praktikpladser. Det er spild af muligheder, det er spild af ressourcer. Tænk, hvis det var sådan, at de unge, der startede i gymnasiet, pludselig fik at vide, at de ikke kunne komme i 2. g. Der ville lyde et ramaskrig ud over det ganske land. Men ikke desto mindre er det virkeligheden for mange unge på byens erhvervsuddannelser.

Men det er ikke bare de unge, som taber på praktikpladsmanglen, det gør samfundet også. Vi risikerer at tabe rigtig mange unge, som er parat til at tage en uddannelse, som gerne vil. Her har vi som kommune, men også de private, et stort ansvar. I SF vil vi have en praktikpladsgaranti for de unge københavnere, som er begyndt på en erhvervsuddannelse.

Samtidig har den økonomiske krise været hård for de ufaglærte. Ligesom regeringen vil vi give de ufaglærte nye kvalifikationer, så de har bedre muligheder for at blive på arbejdsmarkedet eller igen få et job. Vi skal sparke gang i væksten og skabe nye arbejdspladser, fordi det er bedre at være i job end ikke at være det.

Til sidst vil jeg gerne bruge lidt tid på at kigge indad, kigge indad i det københavnske maskinrum.

Vi har som politikere en særlig forpligtelse til at tænke på vores medarbejdere, sikre udvikling og sikre fremdrift også i maskinen, vi er arbejdsgivere i landets største kommune. Tiden skal ikke bruges

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

---

her i kommunen på unødigt bureaukrati, men på omsorg, på faglighed, på kvalitet i vuggestuen, for de ældre og til undervisning i skolerne.

I SF har vi stor tillid til de ansatte, de gør et godt job, og fagligheden skal være i højsædet. Det kræver dygtige ledere, det kræver, at vi tror på lederne.

Jeg har selv i min borgmestertid gjort op med tidstyranniet i hjemmeplejen. Hver forvaltning har sin udfordring, og heldigvis har mange borgmestre gjort et godt stykke arbejde for at finde konkrete veje ud af regeljunglen. Men vi skal også bekæmpe den nedslidning, som nogle af vores medarbejdere arbejder på. Motion i arbejdstiden er også et ønske fra SF.

Vi ved også godt, at det bliver et stramt budget, og at vi skal prioritere. Det er helt særligt, at vi i år både har serviceloft og anlægsloft. Vi tager gerne ansvaret i SF til gavn for københavnernes, og vi er jo godt på vej både på det sunde og på det grønne og derudover også på det røde med en mere ligelig fordeling af ressourcerne.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er ikke nogen, der har indtegnet sig til borgmester Ninna Thomsen... jo, nu kom der en. Det er Birthe Skaarup, værsgo.

Birthe Skaarup (O): Jeg troede, at Mikkel Warming skulle ind først med en kort bemærkning.

Jeg synes ikke, at sundheds- og omsorgsborgmesteren skal slippe så nemt, fordi jeg lagde mærke til, at borgmesteren talte meget om cyklister og cykelstier, og at vi skal gøre så meget for cyklister. Og så kunne jeg godt tænke mig at høre, hvad SF vil gøre for fodgængerne og til dels også cyklisterne.

Jeg synes, at cyklisterne hærger København mange gange, også over for fodgængerne. Når man har en cyklistpolitik, så skal den gå på to ben. Det skal være sådan, så fodgængere og andre i denne her by kan færdes på en tryk måde.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Og så Susanne Møller, vi har fået flere tegnet ind.

Susanne Møller (C): Jeg vil gerne spørge til indlægget om motion i arbejdstiden. Jeg er helt enig i, at vi skal behandle vores ansatte rigtig godt, men med hensyn til forslaget om motion i arbejdstiden kan jeg frygte, at motivationen ikke er med, og det er rigtig vigtigt, at motivationen er med.

Så jeg vil godt høre, hvordan man vil stille sig, hvis man lagde motionen uden for arbejdstiden, men stillede faciliteterne til rådighed, og så kunne jeg godt tænke mig at spørge: Vil man prioritere motion i arbejdstiden over uddannelse og over flere ansatte på plejehjemmene?

Bo Normander (B): Det glæder mig, at SF har som en høj prioritet at se på den grønne hverdag og på den grønne by.

En ting, som borgmester Ninna Thomsen nævnte, var Amagerbrogade, og det har også været fremme i pressen. Men her savner jeg nogle facts og noget mere konkret, fordi hvad er det egentlig, SF vil med Amagerbrogade, hvad er det præcis? Der er blevet slynget et tal ud på omkring 120 mio., men det er meget sådan ukonkret, hvad det er der egentlig skal ske på Amagerbrogade, så det vil jeg gerne bede om en uddybning af.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Borgmester Ninna Thomsen for besvarelse.

Borgmester **Ninna Thomsen**: Først til Birthe Skaarup fra Dansk Folkeparti. Det er klart, at når vi som SF'ere investerer i cykelstier, i bedre cykelforhold, så er det selvfølgelig også fordi livet mellem cyklister og fodgængere skal blive lettere. Det er klart en prioritering fra SF, at vi også sørger for, at de kan leve side om side, og at der også er plads til fodgængerne. På den måde er det at gå jo den yderste linje i forhold til den kollektive trafik.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Til Susanne Møller om motion i arbejdstiden eller motion uden for arbejdstiden: Som jeg sagde før, så er der stor social ulighed i sundhed. Når vi som arbejdsgiver gerne vil sige, at vi skal have motion i arbejdstiden, så er det, fordi det er arbejdet, der gør folk syge, så er det, fordi det er arbejdet med de ældre, som er stærkt nedslidende. Vi har ikke længere nogen efterløn i Danmark. Skal de ansatte kunne blive på arbejdsmarkedet, til de bliver de famøse 70, eller hvad pensionsalderen nu ender med at blive, så er det vigtigt, at vi også tager arbejdsgiveransvaret på os og hindrer nedslidningen.

Når vi gerne vil prøve det af i arbejdstiden, så er det, fordi vi gerne vil have en effekt, for der er et meget højt sygefravær blandt netop de her medarbejdergrupper. Vores håb er jo også, at vi gennem at lave motionstilbuddet i arbejdstiden kan se noget effekt på sygefraværet på længere sigt.

Til Bo Normander om Amagerbrogade, og det gælder i virkeligheden også cykelstier og fodgænger, vil jeg overlade noget af debatten til på mandag, hvor borgmester Ayfer Baykal kommer på banen og nok skal fremlægge videre frem.

Men jeg vil sige, at det er sådan set helt bevidst, at vi ikke har lanceret en helt klokkeklar, skarp model. Det handler netop om, at det skal ske i samarbejde med amagerkanerne. Den model, vi vælger, skal jo udvikles, skal arbejdes igennem sammen med de lokale erhvervsdrivende, sammen med beboerne på Amager, sammen med lokaludvalg og andre interessenter. Selvfølgelig er der forslag, men det er vigtigt for os, at vi får en god proces, sådan at vi ikke trækker noget ned over nogens hoveder.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg husker jo tydeligt, at Socialistisk Folkeparti gik til valg på at få nedsat buspriserne i København. Det var den helt store mærkesag, nu skulle der gang i den kollektive trafik, der skulle være et alternativ til privatbilismen.

Det, jeg kan forstå på de forrige gange, vi har forhandlet budget, der er grunden til, at Socialistisk Folkeparti ikke er kommet med det her forslag, er, at der har siddet en borgerlig regering. Det gør der ikke længere, og derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, om forslaget nu kommer i forbindelse med budgetforhandlingerne.

Katrina Feilberg (B): Sundheds- og omsorgsborgmesteren nævnte selv rygning som en af de største enkeltfaktorer for københavnernes sundhed, og man kan sige levetid, og at der dør rigtig, rigtig mange københavnere om året af det, og SF er nu klar til at sætte ind med en massiv række af politikker, hvilket tegner rigtig positivt.

Men jeg kunne godt tænke mig at høre sundheds- og omsorgsborgmesteren, hvor langt SF er villig til at gå, om man er klar til at lave henstillinger andre steder. Jeg kan forstå, at SF gerne vil gøre det på legepladser. Er man klar til at gå videre til idrætsanlæg, til stoppesteder, andre offentlige pladser, hvor det er muligt at lave henstillinger til borgerne om, at de ikke skal ryge der?

Endelig kunne jeg godt tænke mig at spørge borgmesteren, hvorvidt man er klar til at gå så langt, at man vil gå til Århusmodellen, der vil forbyde rygning i hele kommunen. Hvad tænker sundheds- og omsorgsborgmesteren i den sammenhæng?

Jakob Næsager (C): Det, der får mig til at blande mig i debatten, er forslaget om at indskrænke trafikken på Amagerbrogade.

Nu er det jo sådan, at der er temmelig mange butikker på Amagerbrogade, der allerede er lukket, og jeg har noteret mig, at ingen af SF's borgmestre er bosiddende på Amager, så jeg kunne godt tænke mig at høre, hvordan og hvorledes man havde forestillet sig, at trafikken skulle afvikles.

Nu er det jo sådan, at det er foreslået i medierne, at trafikken kunne ledes ad Ørestad Boulevard, men der ligger på den ene side Amager. Hvordan har man tænkt sig, at trafikken fra den østlige del af Amager skulle ledes igennem øen, når man begrænser det primært til bustrafik?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Der er jo den forskel på Amagerbrogade og Nørrebrogade, at Nørrebrogade kan man vælge at køre uden om, hvorimod Amagerbrogade ligger på en ø, og det giver visse begrænsninger for de valgmuligheder, man har, når man bor på Amager og skal køre igennem.

Derudover kunne jeg godt tænke mig at høre borgmesterens stillingtagen til, hvad det betyder for arbejdspladserne på Amager. Der er rigtig mange butikker, der allerede er lukket, og hvis man begrænser kundegrundlaget med yderligere nogle procenter, så kommer det til at betyde temmelig meget for overskuddet i butikkerne og dermed butikkernes levedygtighed, og det kan i værste fald komme til at koste arbejdspladser.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Borgmester Ninna Thomsen for besvarelse, værsgo.

Borgmester **Ninna Thomsen**: Først til Carl Christian Ebbesen fra Dansk Folkeparti. Nu er det sådan, at det ikke er SF alene, desværre, her i Borgerrepræsentationen, der bestemmer buspriserne. Men jeg kan sige til dig, at vores medlem af Movias bestyrelse sådan set har været meget aktiv i forhold til ikke at putte yderligere takststigninger hen på brugerne af den kollektive trafik. Desværre var der ikke opbakning blandt de andre kommuner i fællesskabet, så det kunne ikke lade sig gøre.

Til Katrina Feilberg fra Det Radikale Venstre, om SF er parat til at lave henstillinger andre steder end på legepladserne: Jeg har det sådan, at nu starter vi ud med legepladserne, fordi det er afgørende, at vi giver børnene et røgfrit liv, og at vi sørger for, at næste generation af københavnere bliver så røgfrie som overhovedet muligt.

Jeg tror, det er vigtigt, at man hele tiden følger rygedebatten eller antirygedebatten under hensyn til, hvor befolkningen er henne. Jeg synes, at den model, vi lægger frem her i København, er meget godt afpasset i forhold til, hvor københavnere er. København er en by, der er fyldt med frisindede mennesker, og jeg tror også, det er en by, der er fyldt med hensynsfulde mennesker, så når vi laver venlige opfordringer på legepladsen, så formoder jeg, at de fleste følger det.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi måske også diskuterer nogle af de andre forslag. Jeg ved, at De Radikale selv har foreslået det med busser, og det er vi sådan set åbne over for at diskutere.

Men når det er sagt, så står vi i hvert fald i SF bag den rygepolitik, man har lavet på kommunens arbejdspladser, som siger, at nok er matriklerne røgfri, men hvis hjemmehjælperen tager en cigaret på vejen på cyklen mellem fru Hansen og fru Jensen, så blander vi os som kommune ikke i det. Vi blander os heller ikke i, om medarbejderen tager en cigaret i sin frokostpause. Det synes jeg faktisk er en o.k. balance mellem netop at tage hensyn til individet og at tage hensyn til sundheden og forebyggelsen.

Så er der Jakob Næsager, der taler om lukning af Amagerbrogade. Jeg vil gerne opfordre til, at vi tager det meste af debatten, når teknik- og miljøområdet er til debat på mandag. Men jeg vil sige, at vores ambition er jo sådan set også at få færre biler. Det betyder, at vi også gerne vil gøre det lidt besværligt at være bilist.

Jeg tror, der er mange årsager til, at der er butikker, der er lukket ned på Amager. Jeg tror, Fields bærer noget af skylden, jeg tror, finanskrisen bærer noget af skylden. Men jeg vil også sige – jeg bor ikke på Amager, jeg bor på Nørrebro – at jeg synes, at den oplomstring, der har været på Nørrebrogade, har været til gavn for nørrebroerne. Jeg tror, der også vil være virksomheder, som måske ikke vil passe ind i den nye Amagerbrogade, men så er der måske andre virksomheder, der kommer frem. I hvert fald tror jeg, at det kan give et andet og et bedre byliv, hvis Amagerbrogade også får færre biler og flere cykler, mere plads til fodgængere og mere plads til de handlende.

Så mangler jeg faktisk fra sidste runde at svare på noget af det, som Susanne Møller spurgte om, om jeg prioriterede motion i arbejdstiden over flere medarbejdere på byens plejehjem. Til det vil jeg sige, at jeg jo netop ser motion i arbejdstiden som en investering, som noget, der faktisk på sigt kan give os mere overskud, kan give os flere raske medarbejdere. De penge, vi forhåbentlig på sigt kan spare, hvis det her virker, kan vi jo netop bruge til at få flere hænder i den offentlige sektor.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så tager vi en ny spørgerunde. Den første er Birthe Skaarup, værsgo.

Birthe Skaarup (O): Det er for lige at vende tilbage til det spørgsmål om cyklisterne, jeg stillede sidst. Jeg synes, borgmesteren slap lidt let om svaret.

Det er jo sådan, at man skal sætte nogle initiativer i gang, og når man sætter initiativer i gang med flere cykelstier og færre biler osv., og så når man ser, hvordan cyklisterne hænger, for det gør de i mange tilfælde, har borgmesteren ikke nogen konkrete bud på, hvordan man får cyklisternes adfærd tilbage på sporet, som det var engang, hvor de rækker hånden ud, og de viser hensyn til fodgængerne, i det hele taget så trafikken løber meget lettere, end den gør i dag? For det er sådan i dag, når man er i bil, at man ved aldrig, om en cyklist skal svinge, eller hvad vedkommende skal. De har overhovedet ikke lært de gældende regler om, hvordan man opfører sig i en by, når man cykler.

Så nogle konkrete bud på, hvad vil SF gøre på det her område.

Mogens Lønborg (C): Jeg har et spørgsmål til sundhedsborgmesteren vedrørende socialt betinget ulighed i sundhed.

Jeg tror, vi alle sammen er enige i målsætningen om, at den socialt betingede ulighed skal mindskes. Jeg vil dog sige, at hvis alle socialgrupper forøger sin sundhed, men de socialt bedst stillede måske forøger den hurtigere end de socialt dårligst stillede, ja, så vil vi jo være i en situation, hvor den samlede sundhed vokser, men uligheden vokser også, fordi de dårligst stillede ikke får en fremgang i sundhed tilsvarende de bedst stillede.

Det hænger til dels sammen med, at sundhed jo er en kompleks størrelse, men også meget beror på den indsats, man selv dyrker og udviser. Vi så i går rigtig mange af Københavns Kommunes ansatte jogge rundt ude i Fælledparken. Det siger jo også noget om, at sundhed også er et personligt ansvar. Det er jo ikke bare synd for folk, der bor på Nørrebro, fordi sundheden der er dårligere. Det er jo også et spørgsmål om at få dem til at rette sig efter sundhedsbudskaberne.

Hvad vil sundhedsborgmesteren konkret gøre for at få den gruppe, den socialt dårligst stillede gruppe, til at ændre kost, ændre rygning, ændre motion, alle de der ting, fordi det er helt tydeligt, at sundhedsbudskaberne, KRAM-faktorerne, er ikke slået igennem i forhold til den socialt dårligst stillede gruppe?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Når man er spørger, kan man se, hvor meget af sin taletid, man har brugt til at stille sit spørgsmål, på sin skærm dernede. Det er bare en lille serviceoplysning.

Jakob Næsager (C): Tak for oplysningen. Det gik jo lidt lettere, hvis man fik svar i første runde. Derfor tillader jeg mig at stille mit spørgsmål én gang til: Har borgmesteren beregninger på, hvad det betyder for beskæftigelsen, at man vil begrænse trafikken på Amagerbrogade? Det må kunne besvares med et ja eller et nej, for enten har man beregninger, eller også har man ikke beregninger.

Borgmester **Ninna Thomsen**: Som svar på det sidste først, så står jeg ikke med beregningerne her, og jeg er faktisk heller ikke vidende om, hvorvidt borgmester Ayfer Baykal har sådanne beregninger, men det må hun kunne uddybe senere.

Om cyklisterne til Birthe Skaarup: Der er i Københavns Kommune også en fodgængerstrategi, og jeg synes også, at vi skal gøre noget. Man kan altid diskutere, hvad der er kommunens indsats i forhold til at opdrage cyklisterne eller opdrage bilisterne eller hvad det nu kan være. Der har vi også en politiindsats måske i den noget blødere skala, end hvad man diskuterer på Vesterbro lige nu, men dog en politiindsats i forhold til færdselspolitiet, hvor det er høj kvalitet i hvert fald for SF, at der omkring skoler-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

---

ne er en stor indsats, hvor færdselspolitiet også tager hånd om det, at man i samarbejde med skolepatruljerne også arbejder på at få sikker cykelvej, og sikker gåvej sådan set også, for byens små børn.

Lige ud for hvor jeg bor, ligger der en stor cykelsti, og der har kommunens medarbejdere i denne her uge rendt rundt og delt foldere ud til byens borgere om god karma. Jeg har ikke selv fået en folder, men det er jo sådan en lidt utraditionel måde, som man kan bruge fra kommunens side for måske at tale med cyklisterne om, hvad god cykelkarma er. Men igen, det skal jo altid afvejes, hvor mange midler vi skal bruge på netop at gå ind og opdrage på cyklisterne. Det synes jeg, det er relevant at spørge om. Jeg tror også, at borgmester Ayfer Baykal har et fornuftigt niveau for, hvor meget hun bruger på god karma-kampagner og det at opdrage cyklisterne. Men i bund og grund handler det om, at infrastrukturen skal være i orden, at vi laver gode forhold, sådan at fodgængerne kan være der, sådan at cyklisterne kan være der.

Til borgmester Mogens Lønborg ... nej, undskyld ... det behøver man måske ikke engang at undskylde ... til den konservative Mogens Lønborg: Ja, selvfølgelig er der et personligt ansvar. Jeg vil sige, at vi bliver nok nødt til at gå nye veje, når det handler om uligheden i sundhed, og det er jo ulighed, der handler om mere end dem, der er alkoholikere osv. Det handler sådan set om en fjerdedel af landets befolkning, også byens befolkning, som har markant større ulighed i sundhed end den mest veluddannede fjerdedel af befolkningen.

Desværre mangler vi forskning på området. Vi går også nye veje, fordi vi ikke rigtig ved, hvad det er der virker, og derfor er det selvfølgelig afgørende, når vi sætter noget i værk her i København, at vi ser, om det også har effekt. Det er bl.a. derfor vi har investeret, og hvor budgetpartierne tidligere har prioriteret et professorat i kommunal rehabilitering. Det var for at finde ud af, hvad der virker. Lige nu har vi en stor indsats, som hedder Sundhed i nærmiljøet, som netop går ind i udsatte byområder og prøver nye veje af.

Jeg tror også, der måske er nogle her i salen, der har opdaget, at der den sidste uges tid i hvert fald har været debat om det med, at Stoplinjen ringer ud til borgere i udsatte byområder for at spørge, om de kender kommunens tilbud med gratis rygestop. Vores erfaring er, at når vi ringer til folk, og når vi taler med en ryger, så er der faktisk tre fjerdedele af dem alle sammen, som siger ja tak, fordi de ikke kendte til det tilbud, vi har.

Det siger for mig noget om, at vi også skal prøve at målrette kommunikationen mod forskellige grupper. Der er nogle, der selv går ind og finder alle de gode sundhedsråd, og der er nogle, der ikke gør. Går du ikke selv på nettet, og læser du ikke selv alle de her fine Bente Klarlund-analyser i Politiken, så skal man måske tage en snak i øjenhøjde. Vi er i hvert fald i SF åbne for at finde ud af, hvad der virker, fordi der er brug for, at vi kigger ind i uligheden i sundhed.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi siger tak til borgmester Ninna Thomsen, og så går vi videre i ordførerrækken, og det er borgmester Mikkel Warming, der er den næste ordfører, værsgo.

Borgmester **Mikkel Warming**: København har det hele. Byen bliver brugt som aldrig før. Københavnerne bader i havnen, skater på pladserne, drikker kaffe på cafeerne, leger i parkerne, fylder cykelstierne og danser til Distortion. Byen sprudler af livsglæde, sprudler af kvalitet – for de fleste, for det er ikke alle, der danser.

Krisen kradser også i vores by, og arbejdsløsheden bider sig fast, ikke mindst blandt de unge, både dem med de lange uddannelser og dem, der ikke har nogen. Vi ser et stigende antal unge på den særlig lave kontanthjælp, ungedelsens, hutle sig igennem på venners sofaer, fordi mange ikke har råd til en bolig. Alt for mange falder helt igennem og ud på gaden, ud af samfundet. Faktisk er næsten hver femte hjemløs i København under 25 år.

Uligheden og forskellene vokser i Danmark i disse år. Forskellen mellem det liv, der leves i de københavnske andels- og ejerlejligheder, hvor der er udsigt og overskud, og det liv, der leves i de udsatte

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

---

almene boligområder, hvor alt for mange ikke blot er arbejdsløse, men også lever kortere, er mere syge og ikke altid har råd til den næste husleje, vokser.

Prøv at tage turen fra Café Norden ved Storkepringvandet, ned gennem Strøget, hen til Hovedbanen og ud på Lille Istedgade. Så vil man på en halv time opleve byens spændvidde og polarisering. På Café Norden koster en cafe latte 50 kr., i Lille Istedgade er der folk, der ikke har råd til sko.

Hvis fællesskabet skal være noget værd, hvis solidaritet er mere end et ord, så er det netop nu, alle skal med, at fællesskabet skal række dem, der brug for hjælpen, en hånd, først og fremmest fordi solidaritet er det, vores by skal bygge på, at vi som mennesker har ansvar for andre, at vi tager ansvar for andre, og at vi også derfor giver afkald på ting, som umiddelbart er i vores egen interesse, fordi andre har mere gavn. Solidaritet giver et særligt ansvar for dem, der ikke kan selv, og det vil københavnere.

Når vi ser det enorme frivillige sociale arbejde, der laves, tilslutningen, opbakningen til værtshusejere, der stiller sig frem og siger fra over for bander, og når vi ser de politiske valg, københavnere foretager, så vil byens borgere tage ansvar for andre, og de forventer af byens styre, at fællesskabet handler, også fordi den stigende ulighed skader os alle, forskellene gør os fremmede for hinanden, bange for hinanden, vrede på hinanden. Lige muligheder, lighed gør København til en bedre by.

For Enhedslisten skal dette budget skabe en mere lige by. Det skal bruges til at løfte de fattigste københavnere i de udsatte boligområder, give dem mulighed for et bedre liv.

Vi vil bl.a. hæve det vejledende rådighedsbeløb. Vi vil have flere opsøgende socialarbejdere, der skal kontakte de stadig flere psykisk syge, der bor i de almene boligområder. Vi vil have flere boligrådgivere, der skal opdage og forebygge udsættelser. Og så vil vi bygge nye almene, billige boliger, også til unge, ikke mindst til de sårbare, meget sårbare unge, og også de unge, der har svært at finde et sted at bo, mens de studerer.

Arbejdsløsheden bider sig fast. Til årsskiftet vil mange tusinde her i landet begynde at falde ud af dagpengesystemet på grund af den asociale halvering af dagpengeperioden. Flere af dem vil falde ud i ingenting. Rigtig mange har arbejdet, betalt skat og A-kasse i en menneskealder, stolet på trygheden i velfærdssamfundet. Andre er nyuddannede og kan ikke komme i gang. Uanset hvad, så er det menneskelige tragedier, som er på vej, og sikkerhedsnettet i vores samfund har alt for store huller.

Folketinget har nøglen, men virker ikke altid, som om de kan finde ud af at bruge den. Vi er også nødt til at tænke kreativt, hvis ikke mange københavnere skal ende med at falde i velfærdssamfundets huller. Vi skal skabe nye jobs af alle slags, til håndværkeren, til akademikerne, til den faglærte, til den ufaglærte, og også meget gerne til den med sindslidelser eller handicap. Vi skal have en by, hvor der er brug for alle, for det giver fællesskab og sammenhæng.

Vi skal skabe rammer for nye typer af erhverv. København kan have en enorm betydning, hvis vi bruger vores store økonomi aktivt, f.eks. ved at øremærke en del af de indkøb af varer og tjenesteydelser, kommunen foretager, til socialøkonomiske virksomheder, virksomheder som er not for profit, hvor overskud geninvesteres, og hvor arbejdskraften er mennesker, der har brug for en hånd for at komme ind på arbejdsmarkedet. Vi kan være med til at trække et marked i gang ved selv at målrette en del af vores økonomi til sådanne virksomheder, skabe rammer for nye og spændende tiltag.

Vi skal dyrke nicheproduktioner, f.eks. kreative digitale iværksættere. Enhedslisten foreslår, at kommunen tager initiativ til at lave en ny specialiseret klynge for kreative digitale erhverv. Hvis vi tager fat og ikke kun snakker om mode og design, hvor vigtige de så end er i forhold til de kreative erhverv, i forhold til f.eks. udviklere af computerspil, så vanker der op mod 1.000 nye job i københavnsområdet i løbet af de næste 5 år.

Vi vil skabe praktikpladser, ikke kun ved kampagner, men også ved at skærpe de sociale klausuler, så virksomheder, der handler med byen, også leverer praktikpladser.

Og så mener vi, at vi også bør kigge på, om ikke vi kunne tage et særligt ansvar i forhold til de mange, der er ved at falde ud af dagpengesystemet. Enhedslisten foreslår bl.a., at vi undersøger muligheden for, at alle jobsøgende, der har brugt 80 pct. eller mere af deres dagpenge og derfor risikerer at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

---

ryge ud af systemet meget snart, skal indkaldes til jobsamtale på de jobs, de søger i kommunen, og som de er kvalificerede til, ikke for at garantere dem arbejde, det kan man ikke på den måde, men give dem, ikke mindst måske dem, der efterhånden er over 50 og derfor stort set aldrig kommer til jobsamtale, en chance for at vise, hvad de kan.

Københavns økonomi er blevet rettet op, men byen lider under fortidens synder. Veje, broer, fortove og cykelstier er slidt ned under gulvbrædderne ligesom kommunale bygninger, bosteder og arbejdspladser, og på trods af en stor indsats er også alt for mange skoler i alarmerende dårlig stand. Det kan vi ikke være bekendt over for de hundredtusinder, der hver dag cykler på nedslidte cykelstier, kører på veje med huller i og bevæger sig i byens rum, hvor mange stadig er nedslidte.

Vi kan ikke være det bekendt over for de mennesker, der bor i vores boliger, over for de mennesker, der arbejder der, over for de børn, der tilbringer det meste af deres vågne timer i kommunale bygninger. Det er sjældent en god ide at udskyde regninger, de bliver bare dyrere. For Enhedslisten er det en klar prioritet at få rettet byens basis op, de bygninger, den infrastruktur, vi bruger hver dag, og en genopretning af de fælles goder står til enhver tid over prestigeprojekter.

Vi mærker alle, hvordan klimaforandringerne begynder at påvirke vores by, hvad enten det er skybrud i Danmark, tørke i USA eller i det hele taget ekstremt vejr rundt omkring på Jorden. Globalt betyder tørken og det ekstreme vejr allerede nu risiko for fødevarerkrise og tab af menneskeliv. Det påvirker også vores liv, om end oversvømmede kældre ikke lader sig sammenligne med udryddelse.

Som hovedstad i et af verdens rige lande har vi en særlig forpligtigelse til at tænke grønt, til at investere i et bedre klima, ikke bare i ord og visioner, men også i handling. Derfor vil Enhedslisten investere i klimaplanen, investere i bedre energiudnyttelse, alternative energikilder, og ikke mindst i bedre kollektiv trafik og bedre cykelmuligheder. For vi skal omlægge vores hverdag også markant, hvis vi med tiden skal være sikre på, at der er en sund klode til vores børn og børnebørn. Vi skal bruge byens relativt gode økonomi til at tænke og investere langsigtet, f.eks. i mere metro og flere cykelstier.

Enhedslistens ordfører vil på mandag uddybe vores ønsker til næste års budget.

København er ramt af krisen, men har også muligheder for at vise, at krisen kan bekæmpes, uden at den bliver værre.

Den nyliberale ortodoksi, der hærger Europa, dikterer, at nedskæringer i den offentlige sektor, forringelser i velfærd og i særlig grad forringelse af de arbejdsløses vilkår er kuren på krisen. Men det gør den bare værre, den forøger fattigdommen, den forøger uligheden, samtidig med at de, der har deres på det tørre, forgyldes af de skattelettelser, som også er en del af den liberalistiske trosbekendelse, som vi kan høre her i aften.

Men nyliberalismen er et politisk valg, ikke en videnskab. Vi kan i stedet vælge at investere, skabe nye jobs, mindske uligheden, og vi har muligheder i København for at vise, at der findes andre veje, at solidaritet er vejen frem, ikke mindst i krisetider.

Regering og Folketing gør det så heller ikke altid nemt. Årets kommuneaftale dikterer ikke bare den nulvækst i servicen, der var kutyme i årene med VKO, men indfører også et anlægsloft, og det kan der siges rigtig meget grimt om. Konsekvensen er, at vi her i byen skal udskyde en lang række vedtagne anlægsprojekter. Det er brandærgerligt. Men det gør det endnu vigtigere, at budgettet for 2013 er båret af en grundlæggende solidaritet.

Vi skal vise vejen frem, vise, at krisen kan bekæmpes solidarisk, at skattelettelser ikke er vejen, mens investeringer i jobs, investeringer i miljø er det, at fattigdom og ulighed kan og skal gøres mindre, fordi vores fælles samfund bliver rigere, hvis alle er en del af det. Uddannelse og jobs skaber tryghed for den enkelte og dermed for os alle. Det kræver solidariske løsninger at sikre, at alle er med, for dem er markedet ikke i stand til at komme med selv. Det kræver et stærkt fællesskab at sætte sig ud over kravene om umiddelbar profit, at genoprette vores miljø i stedet for at udnytte det brutalt. Vi er en del af det stærke fællesskab.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

København kan med budgettet for 2013 være med til at sætte en anden dagsorden her i landet: øget lighed, flere jobs. Enhedslisten er klar.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er ikke nogen, der har indtegnet sig i debatten. Er der nogen, der ønsker at deltage i debatten? (*Ophold*). Det er der ikke, så siger vi tak til ordføreren og går videre til borgmester Anna Mee Allerslev.

Borgmester **Anna Mee Allerslev**: Elsker er et stort ord, men jeg er faktisk ikke i tvivl om, at jeg elsker København. Både som borger og som borgmester er jeg også enormt stolt af vores by. Den følelse er jeg også overbevist om, at alle her i salen deler med mig og med alle københavnere. Vi er stolte af vores by.

Men det er der også god grund til at være, for selv om Danmark er et lille land, så har vi en af de smukkeste, grønneste og mest bæredygtige storbyer i verden. Samtidig leverer vi hver eneste dag velfærd i verdensklasse, både når det kommer til børn, beskæftigelse, sociale indsatser og ældre.

Kombinationen af ordentlig velfærd og en veludviklet storby gør København til en unik og fantastisk by både at leve i og være politiker i.

Heldigvis er det ikke kun os selv, der elsker København. Når man rejser rundt i verden, så er folk interesserede, nysgerrige og endda benovede over, hvad det er København er, og hvad det er vi kan. Ja, faktisk er det ofte jeg oplever, at folk ikke ved, hvad Danmark er, men nikker genkendende og anerkendende, når jeg fortæller, at jeg kommer fra København.

Men med rosen følger der også ansvar, og vi har et stort ansvar, der kræver, at vi, selv om det går godt i København, og selv om Danmark er i krise, er ambitiøse og modige i vores prioriteringer og beslutninger.

Verdens bedste storby kræver de bedste af de bedste beslutninger hver eneste gang, både i det daglige og som nu, hvor vi om lidt skal forhandle næste års budget. Det er vores opgave at udvikle byen, så næste generation af københavnere og politikere som det mest naturlige kan enes om, at de også elsker København.

Heldigvis har vi et økonomisk fundament at bygge videre på, et økonomisk sundt fundament. I modsætning til mange andre byer har vi mulighed for at prioritere og udvikle både velfærden og byen. Men det er langtfra nogen selvfølge. Den gode økonomi er noget, vi har arbejdet hårdt på at opnå, og vi skylder vores forgængere og vores efterkommere, at vi udviser samme ansvarlighed fremover. Her er det både-og, ikke enten-eller. Det er både en prioritering af mindre sexede og folkelige emner som afdrag på gælden, skat, effektiviseringer, afbureaukratisering, produktivitet, vedligeholdelse og renovering, og det er investeringer i at udvikle velfærden og byen via velfærdsteknologi, klimainvesteringer og trafikforbedringer f.eks. på Istedgade.

Den radikale vision bygger på tre hjørneste. Vi ønsker, at København er storbyen, der uddanner fremtidens generationer mest og bedst, er storbyen, der får ledige hurtigst og bedst i jobs, og storbyen, der er mest åben og mest inkluderende.

Når vores ambition omhandler uddannelse, er det ikke tilfældigt. Uddannelse er fundamentet for vores liv og fremtid. Når vi ønsker, at 95 pct. af de unge københavnere får en ungdomsuddannelse, har vi en udfordring, der er til at tage og føle på. For selv om vi på mange punkter gør det rigtig godt i dag, så arbejder bureaukratiske systemer og mangel på praktikpladser imod os.

Derfor er vi også utrolig glade for, at det endelig er lykkedes København at få en fælles ungestrategi med klare mål og indsatser på tværs af alle de involverede parter. Jeg vil gerne benytte den her lejlighed til at rose de fem forvaltninger, som har knoklet med at lave en stærk og ambitiøs ungestrategi til os i dag. Strategien indeholder mange effektive og innovative forslag, som vi ser frem til at virkeliggøre frem mod 2015.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

I første omgang er det afgørende, at vi bliver bedre til fastholde de unge på deres ungdomsuddannelser gennem strategiske partnerskaber med ungdomsuddannelserne og stærke klubfællesskaber i alle vores bydele.

Et bedre samarbejde gør det dog ikke alene. Vi skal også sikre, at alle københavnske unge får en praktikplads, hvad flere talere før mig har været inde på. I øjeblikket er der over 1.000 unge, der ikke kan gennemføre deres uddannelse, fordi de mangler en praktikplads. Det skal vi bare gøre bedre.

Og så skal vi huske de unge, hvor uddannelse eller mangel på samme ikke er det eneste problem for dem. Her er et nyt ungeservicecenter noget, jeg forventer mig meget af i fremtiden. Sammen med f.eks. casemanagers og sundhedsguides skal centret sikre, at vi giver de sårbare og udsatte unge en håndholdt og helhedsorienteret indsats, så både uddannelse, job, sundhed og sociale problemer indgår i den samlede plan for den unge.

Vi kommer heller ikke uden om, at vi mangler studieboliger og boliger til psykisk syge unge.

Der er nok at tage fat på, og de unge har fortjent en storby, der ikke kun handler om børn, voksne og ældre, men også om de unges fremtid.

Men det er ikke kun de helt unge, der har brug for vores hjælp. Også andre grupper er hårdt ramt af krisen. Folk, der ellers altid har haft et job, folk, der er højtuddannede, folk, der er nyuddannede, og folk, der har mange andre problemer end ledighed, har meget svært ved at få et nyt arbejde på egen hånd lige nu. Alle de mennesker har krav på en ordentlig og individuel indsats, og vores mål er at levere en skræddersyet job- og uddannelsesindsats i København. Hver enkelt ledig skal have lige netop den hjælp, han eller hun har brug for for at få et job hurtigst muligt.

Målet til at opnå vores nye strategi kalder vi Borgeren ved Roret. Borgeren ved Roret giver fortidens standardiserede beskæftigelsesindsats baghjul. Fokus for os er en meningsfuld og effektiv job- og uddannelsesindsats, hvor den ledige selv spiller en aktiv og afgørende rolle for at få et job og komme i uddannelse.

Men strategien er et langt, sejt træk, og det kræver nye kompetencer og ledelsesværktøjer, som vi ønsker at investere i og udvikle i de kommende år, for det kræver nye veje og nye metoder, når vi skal have de forskellige grupper i job.

Den store gruppe af både uuddannede og dimittender, som vi har i København, kræver en særlig indsats for os. Heldigvis har vi efterhånden mange gode erfaringer med f.eks. turboforløb, vækstakademier og forforløb, som vi ved virker, men vi er nødt til at prioritere det, hvis vi ikke vil tabe den næste generation af uddannede her i krisen.

Også akademikerne er hårdt ramt. Tidligere regnede vi med, at de selv ville finde sig et job, men vi ved nu, at den netop så stærke gruppe har et mindst lige så stort behov for at blive motiveret og for at få den tilstrækkelige hjælp, så de kan komme videre i livet.

Her er den virksomhedsrettede og internationale indsats nogle af de bedste værktøjer, vi har, og vi ønsker derfor at fremme samarbejdet med virksomheder og andre lande til glæde for både den enkelte, der kommer i job, og til glæde for Københavns økonomi og samlede vækst.

For de langtidsledige, som flere har været inde på før mig, ja, der er tiden knap. Antallet af langtidsledige er steget i hele landet, og den nye dagpengeperiode sætter en mere intensiv indsats på vores dagsorden. Vi har gode erfaringer med opsøgende rådgivning og flere samtaler, fokus på brancheskift og voksenuddannelser inden for områder med manglende arbejdskraft. Den linje ønsker vi at fortsætte, og vi håber, at alle partier vil være med til at bakke op om at få de langtidsledige i job hurtigst muligt.

Selv om de seneste ledighedstal ikke er, hvad vi havde håbet på, og selv om vi har særlig store udfordringer i en storby, så har vi også den viden og de redskaber, der skal til for at hjælpe de ledige videre, hvis vi vil prioritere det.

For de fleste københavnere er uddannelse og job noget af det allervigtigste i deres liv. Det handler om deres identitet, og det handler om kroner og øre til dagen og vejen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Men der er også andre slags fattigdom end kun den økonomiske. Den menneskelige og den kulturelle udvikling er også afgørende for enhver borger og for enhver bys identitet og fremtid. Heldigvis er København også i udvikling her. Vi er blevet en mere mangfoldig storby, og vi bliver kun mere mangfoldige med tiden, hvad angår det etniske, kulturelle og det religiøse. På nogle områder er mangfoldigheden en udfordring for os, det er klart, men på langt de fleste områder er vores forskellighed først og fremmest en mulighed, en mulighed for at blive beriget og udviklet som mennesker og som by både kulturelt og økonomisk.

Berigelsen kommer dog ikke af sig selv. Det kræver investeringer, og det kræver ambitioner. Det kræver, at vi tør omfavne og udnytte vores forskellighed langt bedre, end vi gør i dag. Før i tiden sagde vi, at det skulle være nemmere at være københavnere, end det er at være dansker. Med den nye regering håber jeg, at det ordspil hører fortiden til. Men vi skal stadig blive mere inkluderende i København, hvis vi skal udnytte vores fulde potentiale. For selv om vi allerede gør os meget umage, så dokumenterede Ugebrevet Mandag Morgen for nylig, at højtuddannede udlændinge hellere vil arbejde i Stockholm, Dublin og Stuttgart end i København. Det skal vi lave om.

Vi ønsker derfor en progressiv og ny international strategi med konkrete handlinger som f.eks. et københavnerkontor i Bruxelles, engelsk som officielt andetsprog og skiltning på flere sprog end kun dansk. Vi ønsker, at alle nye københavnere bliver budt ordentligt og hjerteligt velkommen fra dag ét, og vi ønsker at fortsætte vores velkomstprogrammer som Første job i Danmark og Copenhagen Career Programme, så alle bliver inkluderet på arbejdsmarkedet fra første færd.

Men en god velkomst gør det ikke alene. København skal også være inkluderende i det daglige, for det er beskæmmende, at vores inklusionsbarometer viser, at diskrimination blandt københavnere stadig er et problem for os, og at vores ligebehandlingsundersøgelser fortæller os, at vi ikke er lige gode til at give alle københavnere den service, de har fortjent, og den service, de har ret til.

Den radikale vision bygger på sikker økonomi og har fokus på byens og borgernes udvikling. For os handler det først og fremmest om byudvikling, om uddannelse, job og åbenhed. Men uanset hvordan budgetaftalen ender, og hvilke partier der om 14 dage står bag, så er jeg glad for, at budgettet bygger på den kærlighed til byen, som jeg ikke er i tvivl om at vi alle sammen har, og som jeg indledte med.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi går i gang med spørgerrækken. Den første er Peter Thiele, værsgo.

Peter Thiele (F): Det var dejligt at høre borgmesterens rosende ord om København og kærlighed til København. Og som SF'er er der mange af de ting, som borgmesteren roste ved København, som vi kan nikke genkendende til og i fællesskab i partierne har arbejdet for, bl.a. at skabe et grønt København med gode forhold for cyklister, et København med gode forhold for børnene.

Mit spørgsmål til borgmesteren må imidlertid handle om den meget, meget lange snak, hun så havde om beskæftigelsesområdet, fordi borgmesteren er jo ikke kun borgmester for beskæftigelses- og integrationsområdet, hun er jo også leder af De Radikale. Har De Radikale ikke nogen visioner om at forbedre det grønne i København, gøre mere ved de ting, som borgmesteren netop siger, at hun elsker ved København? Vi har jo før diskuteret Amagerbrogade, vi har diskuteret andre ting, der kan gøre byen lidt mere grøn og lidt bedre for byens børn. Er det ikke noget, som borgmesteren vil prioritere?

Rikke Lauritzen (Ø): Den 30. april havde borgmesteren et indlæg i Berlingske sammen med vores fælles kollega fra De Konservative, Jakob Næsager, om, at det var et krav til budgetforhandlingerne, at der skulle være skattelettelser. Jeg hørte, at borgmesteren nævnte ordet skat én gang, men jeg fik ikke lige fat i, om det stadig væk er et krav fra De Radikale, at der skal være skattelettelser i budgettet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad De Radikale ønsker at gøre i forhold til den ghettoisering, der er i København. Vi oplever, at der er parallelsamfund, vi oplever, at der er indvandrere, som samler sig, bor de samme steder, hvor der er alt for stor arbejdsløshed, der er for få kvinder, der er ude på arbejdsmarkedet, de isolerer sig og blander sig ikke med de øvrige københavnere, der er i byen.

Jeg synes, det er et væsentligt, et stort socialt problem. Jeg synes også, det er et problem i forhold til kommunens økonomi, at vi har nogle personer, der isolerer sig og ikke bidrager i forhold til arbejdsmarkedet, og jeg kunne godt tænke mig at få nogle bud på, hvad De Radikale ønsker at gøre her.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Borgmester Anna Mee Allerslev for besvarelse, værsgo.

Borgmester **Anna Mee Allerslev**: Først til Peter Thiele. Selvfølgelig er vi optaget af, hvad det er der skal gøres i forhold til den grønne profil, i forhold til klimainvesteringer, i forhold til byudvikling, og det vil vores ordfører, Bo Normander, også komme nærmere ind på senere.

Men som jeg også understregede i min indledning, så er byudvikling en høj prioritet for os, og vi er meget interesserede i, hvad der kommer til at ske på Amagerbrogade. Vi støtter varmt, at Amagerbrogade bliver et bedre sted at være for både amagerkanere og byens erhvervsdrivende.

Men vi er også meget interesserede i, hvad der sker på Istedgade, og derfor har vi også været ude i medierne og melde ud, hvad vores ønsker for Istedgade er, nemlig at Istedgade også bliver en mere fredelig og en bedre gade for både beboere og for erhvervslivet.

I forhold til, om vi ikke vil prioritere cykelstier og andre gode ting, så har vi i sidste periode haft en særdeles aktiv og visionær borgmester på området, Klaus Bondam, som jo er en af dem, som i hvert fald har gjort meget for byens cyklister, og den linje støtter vi selvfølgelig fuldstændig op om, og vi glæder os til at fortsætte det gode samarbejde, vi har med SF om lige netop klima, grønne investeringer og cykelstier.

Rikke Lauritzen spørger om skattelettelser, og om det er et krav fra Det Radikale Venstres side i budgetforhandlingerne. Jeg tror ikke, der er nogen, der er i tvivl om, at vi allerede sidste år sammen med bl.a. De Konservative ønskede skattelettelser på personskatten, og det gør vi stadig. Vi har meldt ud flere steder, at vi gerne vil have skattelettelser, vi vil gerne have skattelettelser især på personskatten. Men jeg tror også, at Det Radikale Venstre om nogen ved, hvad det vil sige at stille ultimative krav, og derfor går vi selvfølgelig ligesom alle andre partier til budgetforhandlingerne med ønske om bestemte prioriteringer, og her er skat en af dem, ja.

Men vi er selvfølgelig heller ikke tonedøve, og vi kan jo godt høre, hvordan de politiske vinde og det politiske flertal her på Rådhuset er. Så selv om vi eksplicit skrev det ind i sidste års budgetaftale, at vi skulle se på det, så ved vi jo godt, at vi kun har 5 mandater, og så må vi se, hvad det rækker til.

Carl Christian Ebbesen er meget bekymret for ghettoiseringen i København og spørger mig, hvad jeg vil gøre ved det. Jeg er ikke enig i, at vi i København har ghettoer. Det ved jeg er en uenighed mellem Dansk Folkeparti bl.a. og Det Radikale Venstre m.fl., men jeg vil gerne understrege, at vi i min optik ikke har ghettoer i København. Det er rigtigt, at vi har nogle udsatte byområder, hvor der er for mange mennesker, der mangler et arbejde, hvor der er for mange mennesker, der ikke har en uddannelse, men vi har ikke lukkede byområder, hvor det kun er én bestemt nationalitet eller én bestemt gruppe af mennesker, der bor.

Jeg bor selv, som Carl Christian Ebbesen ved, på Nørrebro i en af de såkaldte ghettoer, men jeg oplever også en stor fremgang. Jeg oplever, at den fleksible udlejningsstrategi, som vi har vedtaget, og den arbejdsløshedsstrategi, den fremskudte jobindsats og også nu den fremskudte sprogindsats gør en stor forskel. Og så er vi også meget interesserede i at fortsætte den indsats, vi har for kriminalitetstruede unge og tidligere kriminelle unge, så de kommer i job og uddannelse.

Så jeg synes, vi gør rigtig meget som by, og det vil jeg selvfølgelig fortsætte med at prioritere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi skal lige en gang imellem kigge ned på tiden.

Susan Hedlund (A): Jeg vil gerne spørge borgmesteren, fordi jeg synes ikke, jeg kunne høre i borgmesterens tale om de mest udsatte og på det sociale område, hvad man skal stille op i forhold til dem, også når vi taler om beskæftigelsen. Jeg synes ikke, jeg hørte så meget på det her område om, hvad man skal sætte ind over for, og hvor De Radikale står på det her punkt.

Signe Færch (Ø): Jeg er rigtig glad for, at borgmesteren i sin tale nævner de personer, som er i risiko for at falde ud af dagpengesystemet her i 2013. Jeg har også noteret mig, at borgmesteren har været ude i pressen og melde ud, at det er noget af det, man tager med i forhold til budgetforhandlingerne.

Jeg er måske knap så fortrøstningsfuld i forhold til, hvad borgmesterens løsning er, for jeg kan forstå på udmeldingerne i pressen, at løsningen er, at de arbejdsløse skal komme til flere samtaler nede på jobcentret, og det skal vi så bruge, hvis borgmesteren får sin vilje, 26 mio. kr. på. Altså det er jo meget af det samme, som De Radikale har sagt på Christiansborg i forhold til den her håndholdte indsats. Jeg er dog glad for, at jeg trods alt ikke har hørt borgmesteren sige: Sådan er det jo bare.

Men jeg vil spørge borgmesteren, om hun forestiller sig, at det rent faktisk vil løse problemet for de op til 3.000 københavnere, som står til at miste deres forsørgelse i form af dagpenge, at de kommer til flere samtaler på jobcentret.

Peter Thiele (F): For det første tak for borgmesterens positive tilkendegivelser i forhold til Det Radikale Venstres prioriteter ud over beskæftigelsesområdet.

Mit spørgsmål var oprindelig om de folk, der falder ud af dagpengesystemet, men det har Signe Færch netop stillet.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Borgmester Anna Mee Allerslev for besvarelse, værsgo.

Borgmester **Anna Mee Allerslev**: Først til Susan Hedlund.

Socialt udsatte ledige er for mig at se ikke anderledes end ikke socialt udsatte ledige. Det handler om at få alle ledige, uanset om de er socialt udsatte, eller om de ikke er socialt udsatte, i job og uddannelse, meningsfuldt og effektivt. Og når jeg siger effektivt, så mener jeg den korteste vej for lige netop den enkelte.

Derfor er vores ambition med Borgeren ved Roret og med de andre skræddersyede indsatser, som BIU jo samarbejder om i det daglige og i den netop vedtagne beskæftigelsesaftale, ikke anderledes, om man er socialt udsat, eller om man ikke er socialt udsat. Men jeg vil gerne understrege, at vi gør rigtig meget for lige netop den gruppe, som vi kalder Match 2 og Match 3, i København; vi bruger faktisk 60 pct. af budgettet på netop den gruppe.

Noget af det, som jeg er særlig stolt over, er, at vi bl.a. har en beskæftigelsesindsats, som kombinerer det sociale, det sundhedsmæssige og det beskæftigelsesmæssige, når vi har at gøre med den gruppe. Vi gør faktisk de ting, som regeringen lægger op til, at vi nu skal til at gøre bedre og mere i hele landet.

Jeg er også glad for, at vi nu starter på at lægge samtalen med vores Match 3'ere, altså vores aller mest udsatte borgere, hen i socialforvaltningen, fordi det giver mere mening for de ledige at få en helhedsorienteret indsats ét sted i stedet for flere forskellige indsatser.

Ligesom socialborgmester Mikkel Warming er jeg meget optaget af socialøkonomiske virksomheder og brugen af dem i vores indsats. Jeg er kommet med flere forskellige udspil til, hvordan de forskellige kommuner kan bruge socialøkonomiske virksomheder mere aktivt i deres indsats. Det er noget af det, som vi ved virker.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Så jeg kan forsikre Susan Hedlund om, at de socialt udsatte ledige er noget af det, som står mig meget nært, og noget af det, som jeg prioriterer meget. Men jeg synes også, det er vigtigt, at vi ikke begynder at gøre forskel på, om man er socialt udsat eller ej. Vi står i en situation, hvor alle ledige har brug for en hjælpende hånd.

Til Signe Færch om de langtidsledige og løsningerne på det problem: Jeg har været ude og sige, at jeg ønsker at afsætte økonomiske midler i budgettet til, at vi laver en ordentlig indsats for de langtidsledige, ikke bare en ordentlig indsats, men også en mere intensiv indsats. Her var flere samtaler, som Signe Færchs borgmester i øvrigt også selv var inde på, en god løsning, en af løsningerne.

Derudover kom jeg med bud på, at vi skulle lave en opsøgende indsats, hvor vi f.eks. ringede til de langtidsledige og gjorde dem opmærksom på, hvad det er for nogle tilbud, vi har, er de sikret, at vi ikke kun så dem hver tredje måned, men at vi så dem kontinuerligt og så ofte som muligt.

Jeg nævnte også i min tale, at noget af det, som vi også ved virker, er at fokusere på brancheskift, fokusere på efteruddannelse. Voksenlærlinge er noget af det, som også indgår i praktikpladsstrategien.

Derudover ved vi jo også, at mange af de langtidsledige desværre også har andre problemer end kun ledighed, så derfor skal der også andre indsatser til.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg er målløs over borgmesterens og den radikale leders svar på spørgsmålet om, hvad hun ønskede at gøre omkring de her kvinder, der er isolerede, omkring den her ghettoisering, der er i kommunen i de udsatte boligområder. Jeg kan jo kun tyde det, som om det bare ikke passer ind i den radikale virkelighedsopfattelse.

Men virkeligheden er, og det er jo borgmesterens egne rapporter, der viser det, at vi har områder, hvor over halvdelen står uden beskæftigelse, og hvor der er isolerede folk med udenlandsk baggrund, som ikke er på arbejdsmarkedet og ikke kommer ud. Det er i Mjølnerparken, det er i Urbanplanen, det er i Aldersrogade, det er i Tingbjerg, det er i Akacieparken, det er i Lundtoftegade.

Jeg spørger bare igen: Har man virkelig ikke tænkt sig at gøre noget som helst, bare fordi det ikke passer ind i den radikale virkelighedsopfattelse, at der er problemer i de områder?

Mogens Lønborg (C): Den radikale leder fremhæver som en af De Radikales tre mærkesager uddannelse. Det kan vi ikke blive uenige om; det er helt rigtigt at satse på uddannelse.

Men så kunne jeg godt tænke mig at udfordre lidt den tredje, tror jeg, prioritet, som den radikale leder kom ind på, nemlig det med mangfoldigheden, hvor den radikale leder godt nok siger, at selvfølgelig er der nogle problemer, men det er først og fremmest muligheder, det er først og fremmest et aktiv.

Jeg tror, det er den radikale leder bekendt, at vi, når det gælder gruppen med anden etnisk baggrund, har store, massive sociale problemer. Vi har lige hørt fra Carl Christian Ebbesen også noget med ghettoisering. Vi har store, massive problemer, når det gælder kriminalitet, vi har store, massive problemer, når det gælder tilknytning til arbejdsmarkedet, vi har store, massive problemer, når det gælder specielt kvindernes tilknytning til arbejdsmarkedet og at blive inkluderet i det danske samfund i det hele taget, for slet ikke at tale om de store, massive problemer, vi har i forhold til sprog.

Vil den radikale leder ikke lige forsøge sådan at uddybe lidt, hvorfor det først og fremmest er et aktiv, og hvorfor det er sådan: Ja o.k., det er lidt udfordrende, men det er ikke så meget. Det vil jeg gerne lige høre uddybet.

Borgmester **Anna Mee Allerslev:** Til Carl Christian Ebbesen vil jeg gerne understrege, at noget af det, som vi arbejder meget med, netop er at få nogle af de isolerede kvinder, som er i nogle af vores udsatte byområder, bedre ind på arbejdsmarkedet. Derfor fik vi også i sidste års budget penge til at lave en fremskudt sprogindsats i lige præcis Tingbjerg, så vi sørger for at få kvinderne ud af lejlighederne, ned i Tingbjerg i første omgang og derefter ud i vores ordinære tilbud i vores sprogcentre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Faktisk har vi et ønske, som Carl Christian Ebbesen selv har været med til at fremsætte til budgetforhandlingerne, om, at vi skal udvide den ordning, fordi det har været en succes, til to nye steder i byen. Vi har også en fremskudt beskæftigelsesindsats forskellige steder i byen, og det er jo også noget af det, som vi ved virker, uanset om man er kvinde eller mand.

Så er der også en anden ting, som jeg gerne vil have lov til at fremhæve, nemlig vores bydelsmødre, som jeg ofte byder velkommen her på Rådhuset for at uddele diplomer til alle de nye bydelsmødre, som banker på hos nogle af de netop udsatte kvinder, som vi i kommunen kan have lidt svært ved at nå, og få dem ud af lejlighederne og ind i vores ordinære indsats.

Men jeg synes, det er meget vigtigt at sørge for at understrege, at det handler ikke så meget om at lave specialindsatser – det ved jeg, Carl Christian Ebbesen også er optaget af selv – men at få de forskellige udsatte grupper, om det er kvinder eller mænd, børn eller unge, ud i de normale tilbud, vi har, sådan så vi sikrer, at de får den høje kvalitet i løsningerne, som vi gerne vil levere til alle.

I forhold til Mogens Lønborg og Mogens Lønborgs spørgsmål om problemer og muligheder, så mener jeg klart, at vi har nogle udfordringer. Jeg er fuldstændig enig med Mogens Lønborg i, at det er da et problem, at vi mangler praktikpladser til en større del af eleverne med anden etnisk baggrund end til dem med ikke etnisk baggrund. Det er et problem, at der er et større karaktergab og en mindre gennemførelsesprocent, og at vi har en overledighed blandt etniske minoriteter.

Men jeg mener ikke, at det hjælper noget at stigmatisere, og jeg mener ikke, at det hjælper noget at sige, at så skal alle bare blive ligesom os andre. Jeg mener, det hjælper noget at lave ligebehandling i vores indsatser, hvad enten det er institutionerne, folkeskolen eller beskæftigelsesindsatsen.

Og jeg mener også, at vi derudover, og det er jo nok der, hvor Mogens Lønborg og jeg er uenige, får nogle andre løsninger på banen, hvis vi begynder at se vores forskellighed, vores mangfoldighed som en ressource for byen, en ressource for den enkelte, i stedet for noget, som vi for alt i verden skal prøve at udslutte. Derfor mener jeg, at vi kan gå meget længere i forhold til at fokusere på, hvordan vi skal få vores forskelligheder gjort til noget positivt, i stedet for kun at fokusere på der, hvor der er problemer.

Men som jeg også understregede i talen, og som jeg har understreget mange andre gange, jamen så handler det selvfølgelig om at løse problemerne. Men derudover mener jeg også, at vi kan gøre meget mere for at udnytte den mangfoldighed, vi har, og som vi forhåbentlig får mere af i byen.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så har vi to tilbage. Signe Færch er den første, værsgo.

Signe Færch (Ø): Tak for svaret om de mennesker, der risikerer at falde for dagpengereglerne her i 2013. Jeg synes, borgmesteren har nogle gode tanker, som jeg er meget enig i, bl.a. om brugen af efteruddannelse og at give folk reel mulighed for at komme inden for andre fag.

Men jeg bliver alligevel lidt bekymret i forhold til svaret, om borgmesteren ikke undervurderer det her problem. Vi står jo med et af de allermest alvorlige problemer lige nu i forhold til beskæftigelsesindsatsen med op til 3.000 københavnere, som det kommende år risikerer at falde ud. Det, borgmesteren peger på, er jo noget af det, man allerede gør i forvejen, som sikkert hjælper mange på vej, men som jeg tvivler på kan løse problemet.

Spørgsmålet er, skal vi ikke ud og tænke jobskabelse helt anderledes og begynde at tænke på, som Enhedslistens borgmester bl.a. pegede på, om vi på en eller anden måde kan få de her mennesker ind i kommunale stillinger, tænke i den retning, i stedet for bare at tænke, at vi skal sætte os ned og snakke med folk på jobcentret og håbe på, at det går over af sig selv.

Carl Christian Ebbesen (O): Nu kan jeg forstå, at i Det Radikale Venstre ønsker man at løse alle problemer på udlændingeområdet ved at betragte dem som en ressource og ikke nogle, der skal udsluttes.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Men lad mig da bare understrege, at selvfølgelig er der masser af udlændinge, som klarer sig godt i København, og heldigvis for det. Men jeg er bare nødt til at sige, at det er typisk for De Radikale, at man ønsker at lukke øjnene for de problemer, der er.

Jeg har det generelt sådan, og det har vi i Dansk Folkeparti, at når der er asylansøgere, som står nede på Vesterbro og sælger narkotika til vores unge mennesker, så er det noget, der skal udslettes, det er noget, der skal tages hånd om, og det forsvinder altså ikke ved, at man bare begynder at tale om udlændinge som en ressource.

Derfor beder jeg bare om svar på, om Det Radikale Venstre vil forholde sig til de her problemer, eller om man bare ønsker at lukke øjnene for det, der reelt sker, og så betragter det hele som én stor mangfoldighed og en ressource for det her samfund.

Borgmester Anna Mee Allerslev: Til Signe Færch: Jeg forstår ikke, må jeg ærligt indrømme, hvorfor ordføreren mener, at jeg undervurderer problemet. Ordføreren indledte selv sit første indlæg med at pege på, at jeg har foreslået, at vi brugte et tocifret millionbeløb, i 20'erne, på lige præcis det her problem.

Jeg tager det her problem meget alvorligt og har også sammen med ordføreren og i forskellige sammenhænge understreget, at det er noget af det, som vi skal ordne i København, og som vi skal være endnu bedre til. Men ordføreren har fuldstændig ret i, at vi som den eneste kommune allerede for halvandet år siden begyndte den her indsats. Så det, jeg ønsker, er at videreføre indsatsen, men også at intensivere den, fordi arbejdsløshedssituationen ser dårligere ud, end vi havde forventet.

Jeg er fuldstændig enig med ordføreren i, at det kræver flere løsninger end samtaler. Derfor var jeg også inde på, at det formentlig ville være en god ide at lave opsøgende rådgivning. Flere jobsamtaler ved vi virker, selv om folk godt kan lide at skælde jobsamtalerne ud. Hvis de er ordentlige, ved vi, de flytter. Jeg tror på, der skal meget mere til end kun samtaler. Der skal, som jeg var inde på før, praktikpladser til voksne, måske jobrotation, hvis vi kan finde ud af at gøre det på en ordentlig måde. Der skal brancheskift og efteruddannelse der, hvor det giver mening.

Men i forhold til at tro, at vi kan løse problemet ved at ansætte de langtidsledige i den offentlige sektor, vil jeg gerne advare, for jeg tror ikke, at det nødvendigvis er det rigtige bare at forøge den offentlige sektors arbejdspladser.

Men jeg er meget med på, at det her er en af vores allerstørste udfordringer, som vi skal gøre endnu mere ved, selv om vi allerede gør meget relativt til andre kommuner.

I forhold til Carl Christian Ebbesen og Carl Christian Ebbesens påstand om, at Det Radikale Venstre bare lukker øjnene og er et virkelighedsfjernt parti, vil jeg sige, at det er jo sådan en dejlig ting at kunne sige mod Det Radikale Venstre, noget, man altid godt kan lide at fremhæve. Men jeg mener faktisk, at vi ikke alene i Beskæftigelses- og Integrationsudvalget, hvor Carl Christian Ebbesen selv deltager meget aktivt både i aftaler og i de enkelte sager, men også i forhold til udspil og nye politikker har fundet den rigtige balance mellem at tro på, at mangfoldighed og forskellighed kan gøre en positiv forskel for vores by, når vi skal klare os i en globaliseret verden i fremtiden, og samtidig at lægge vægt på, at niveau 1 er selvfølgelig at løse problemerne. Niveau 1 er selvfølgelig, at de udfordringer, vi har i institutioner og i skoler og på arbejdspladser, men også med diskrimination og vores ikke ligebehandling af borgere i København, jamen det er noget af det, som står i første række.

Men jeg tror bare ikke på, at vi løser problemerne ved at skælde ud på hinanden eller ved at assimilere. Jeg tror, vi løser problemerne ved at finde gode løsninger, hvor vi finder ud af, hvordan forskellighederne kan komme i spil i forhold til at sikre lige præcis de ting, vi er enige om, frem for at grave grøfter.

Overborgmesteren (Frank Jensen): Tak for det til borgmester Anna Mee Allerslev, og så går vi videre i ordførrækken. Den næste ordfører er borgmester Pia Allerslev, værsgo.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Borgmester **Pia Allerslev**: Kedelig, slap, skuffende og med alt for meget genbrug.

Nu kunne nogle måske forledes til at tro, at det er min karakteristik af det røde flertal her i København, men det er det ikke. Det er derimod bare et lille udpluk af de kommentarer, der har knyttet sig til regeringens finanslovsforslag.

Der er sket meget, siden vi sad her sidste år midt i valgkampen på Christiansborg. Væk er for eksempel den tåbelige plan om en betalingsring rundt om København. Alligevel oplever vi nu en teknik- og miljøborgmester fra SF fremture med endnu et tåbeligt og bilfjendsk indgreb. Som om det ikke var nok, at man fik smadret handelslivet på Nørrebro; nu er det så Amagerbrogades tur. Helt ærligt: Drop nu galskaben. Og lad mig sige med det samme, at hvis det forslag kommer med i det endelige budget, så bliver det vanskeligt at se Venstre i det forlig.

I finanslovsforslaget ser vi også, at de store, gyldne løfter om, at det nærmest ville regne med penge fra himlen med en ny regering, er forsvundet ud i den blå luft. Nu er det blevet grå hverdag, og virkeligheden tårner sig op. Regeringen har ingen penge, og dansk økonomi er, som i resten af Europa, i krise.

Her i hovedstaden, i Københavns Kommune, er vi selvfølgelig også i høj grad en del af virkeligheden. Vi er underlagt virkelighedens stramme krav om anlægsloft og nulvækst. Det eneste nye i den forbindelse er, at venstrefløjten her i huset er holdt op med at brokke sig over det, fordi det nu ikke længere er et krav, der kommer fra en VK-regering.

Men vi er også anderledes her i København, for sagen er, at vi, trods de store udfordringer, som en storby nu har, på mange måder har gunstigere vilkår lige nu end ikke bare regeringen, men også en lang række andre kommuner her i landet. Vi får nye skatteborgere hver eneste dag, vores by vokser, vi har penge i kassen. Det er trods alt ikke det værste udgangspunkt at have for forhandlingerne om næste års budget.

Jeg tror også, at overborgmesteren og mange andre vil være enige med mig i, at det er af afgørende betydning for Københavns videre udvikling, at vi får sat mere gang i væksten med højere beskæftigelse til følge. Vi skal have flere københavnere væk fra passiv forsørgelse og over i fast arbejde. Det indebærer, at vi skal styrke det københavnske erhvervsliv og forbedre virksomhedernes muligheder, hvor vi kan.

Det betyder bl.a., at vi nu skal gøre alvor af det, som vi sidste år rent faktisk forpligtede os til at arbejde videre med. Så lad os handle nu og nedsætte erhvervslivets dækningsbidrag, så virksomhederne kan blive en tand mere konkurrencedygtige. I Venstre foreslår vi, at vi nedsætter bidraget med 250 mio. kr. næste år.

Men ikke kun virksomhederne bør tilgodeses. I Venstre ser vi ingen som helst grund til, at pengene i kommunekassen samler støv. Derfor foreslår vi en skattelettelse på 0,2 pct. til de københavnske skatteborgere. Lad os få pengene ud til dem, de kommer fra og retteligen tilhører. Det vil medvirke til at skabe mere liv og vækst og få mere gang i hjulene her i byen. Det vil ikke bare være rimeligt, det vil også være sund fornuft, og vi har råd til det.

Alle de nye københavnere og kravene til en ordentlig service betyder også, at vi ikke kan hvile på laurbærene. Som I nok har hørt mig sige et par gange efterhånden, mangler vi idrætsfaciliteter. Og nok har vi gennemført en storstilet reovering, men vi har også behov for at bygge nyt. Vi har et massivt behov for flere skoleidrætshaller. Vi bør bygge en ny skøjtehal på Østerbro. Vi har brug for flere fodboldbaner, og eliten har et uomtvisteligt behov for bedre vilkår her i hovedstaden. Det er blot for at nævne en lille del af de mange konkrete og relevante ønsker og krav, vi tager med os til forhandlingerne.

Men som ansvarlige politikere bør vi også huske at skønne på det, vi har. Det betyder ikke bare, at vi skal blive bedre til at holde vores by ren. Den åbenlyse opgave bør teknik- og miljøborgmesteren kunne tage på sig og forbedre, også inden for sin nuværende økonomiske ramme. Det betyder også, at vi skal huske at vedligeholde. Vi har en fantastisk dejlig by, men sagen er, at den risikerer at smuldre om

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

ørerne på os, hvis vi ikke handler nu. Vi har et efterslæb på renovering, som er så massivt, at vi er nødt til at udarbejde en plan, som strækker sig ud over de næste 12 år, hvor vi afsætter de tilstrækkelige midler til formålet. Det er bydende nødvendigt. Med en langsigtet plan bør vi også forpligte fremtidige politikere. Det er en fælles opgave, hvis vi vil vores by det bedste, og det bilder jeg mig ind, at vi alle uanset partifarve vil.

Venstre foreslår derfor, at vi afsætter 600 mio. kr. om året til renoveringer de næste 12 år, så vi dermed også når i hus til 2025. Det vil være almindelig sund fornuft.

Og helt konkret, når vi nu snakker om renovering, så vil jeg bare lige have lov til at fremhæve Hovedbiblioteket. Vi skal have det renoveret færdigt, og jeg håber, vi alle kan blive enige om at afsætte de sidste penge, der mangler, for at komme helt i mål her.

Som sagt skal vi bygge nyt, men ikke bare for at bygge nyt. Vi skal også i langt højere grad arbejde på at få udnyttet vores eksisterende faciliteter langt bedre, så de ikke ligger tomme og ubrugte hen mange timer i døgnet. Dermed får vi mere for pengene, og så kan vi også sikre, at københavnere i langt højere grad får glæde af vores fælles faciliteter.

Det er et arbejde, vi i kultur- og fritidsforvaltningen allerede har taget hul på i nogle af vores biblioteker, hvor vi har lanceret den ubemandede åbningstid. Det er en vej, vi skal gå videre ad med indførelse af f.eks. nøglekort, så borgerne selv kan lukke sig ind og bruge de kommunale faciliteter på alle tidspunkter af døgnet, på tidspunkter, der passer dem bedst. Det er sund fornuft.

Også på en anden måde kan vi gå nye veje og sikre, at vi får mest muligt for pengene. Det kræver bare, at man nogle steder i det politiske landskab dropper berøringsangsten. Men når selv økonomiforvaltningen slår fast, at vi kan få mere svømmehal for pengene, hvis vi bygger den i et såkaldt OPP-samarbejde med private, så har jeg i hvert fald svært ved at begrunde over for skatteborgerne, hvorfor vi ikke skal gøre det. Vi skal afsætte penge til driften. Ja, men det skal vi jo altid. På bundlinjen står altså, at det er et særdeles gunstigt arrangement for kommunen, så lad os nu droppe fordommene og komme i gang. Det er sund fornuft, og vi skylder københavnere det.

Tag f.eks. den model, vi har skabt med Pumpehuset. Her viser vi, at vi kan gå nye veje i et samarbejde med private. Huset drives nu af en fond, et privat firma og kommunen. Det er en ny og spændende form for samarbejde, og vi forventer og tror, at alle vil være med til at afsætte de nødvendige 1,3 mio. kr. til Pumpehuset de kommende år.

Jeg håber virkelig, at der vil være bred vilje til at droppe fordommene og tabuerne og i stedet afprøve nye veje, som vi f.eks. gjorde, da BR i sidste uge vedtog at udlicitere rengøringen i vores kultur- og idrætshuse. Endelig formåede vi at komme væk fra den sædvanlige ideologiske og fordomsfyldte diskussion, og i stedet landede vi på en pragmatisk og fornuftig løsning, der sparer Københavns Kommune for millioner af kroner, og som ikke mindst samtidig sikrer, at vi får udviklet nye og bedre idræts- og kulturtilbud til københavnere.

Og nej, udlicitering er ikke et ideologisk korstog for hverken Venstre eller for mig, men sund fornuft er vi stærke tilhængere af. Derfor er vi også tilhængere af, at vi i Københavns Kommune konkurrenceudsætter flere opgaver. Jeg kan sagtens se for mig, at vores egne medarbejdere vil vinde nogle af de udbud, fordi de er bedst. Det vigtige er, at vi får sikkerhed for, at vi bruger skatteborgernes penge mest hensigtsmæssigt.

Derfor håber jeg, at flertallet bag den seneste udlicitering er klar til at fortsætte ad den pragmatiske vej. Her ligger – og det er et lavt skøn – i hvert fald et par hundrede millioner, som vi kan bruge direkte på serviceforbedringer til skatteborgerne.

På falderebet vil jeg lige minde om, at vi i sidste års budgetaftale blev enige om at satse på det, vi har stor succes med i kultur- og fritidsforvaltningen, nemlig tillidsbaseret ledelse. Og lad mig minde om, at det skal være andet og mere end pæne og rigtige ord. Det skal omsættes til virkelighed også dér, hvor det gør ondt. Vi er nødt til i langt højere grad at satse på dygtig ledelse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Tag bare folkeskolen. I vores øjne er det altså fuldstændig håbløst, at vi for eksempel bare blindt udbetaler resultatløn til samtlige skoleledere, uanset om de står i spidsen for byens dårligste skoler på alle parametre. Det giver ingen mening.

Det kan godt være, at der ikke direkte er penge at spare med tillidsbaseret ledelse. Til gengæld er der alverden at hente i tillid fra vores mange dygtige medarbejdere og især fra borgerne. Og det er den vej, vi er nødt til at gå, hvis vi vil udvikle Københavns Kommune til en mere attraktiv arbejdsplads, som formår at give borgerne mest mulig god service for pengene.

Tak for ordet.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det, og jeg giver ordet i spørgerunden eller debatrunderen, i første omgang til Ikram Sarwar.

Ikram Sarwar (A): Jeg vil spørge Venstres ordfører, borgmester Pia Allerslev, om det er rigtigt forstået, at man er gået væk fra kravet om at afskaffe dækningsbidraget helt i indeværende budgetforhandlinger.

Peter Thiele (F): Borgmesteren fik brugt kommunens penge ret mange gange efter den lange liste, jeg har her.

En af de ting, hun sagde var vigtig, var renholdelsen i byen, og at det skulle fortsætte med at være inden for det nuværende beløb. Så vil jeg bare lige være sikker på, ligesom borgmesteren også sagde med Pumpehuset, hvor der er bevillinger, der udløber, at det vil betyde, at de bevillinger til at gøre rent i byen, der udløber, som jo er dem, der sikrer det nuværende niveau for renholdelse, vil borgmesteren gå ind og støtte fortsætter i budgetforhandlingerne.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til borgmester Mikkel Warming, værsgo.

Borgmester **Mikkel Warming**: – Som også interesserer sig for Venstres regnestykke, fordi selv om vi er vant til at håndtere meget store beløb i Enhedslisten i budgetforhandlinger, når vi selv skal lægge ting frem, så kunne vi slet ikke følge med her til sidst. Det var 600 mio. til bygningsvedligeholdelse, 250 mio. på dækningsafgift, små 200 mio. til skattelettelser plus det løse, og så er vi i omegnen af 1,2 mia. kr. Mit spørgsmål er: Ved Pia Allerslev egentlig, hvor meget der er til rådighed i 2013? Det er betydeligt under 800 mio. kr.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Til borgmester Pia Allerslev til besvarelse, værsgo.

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg vil starte med at svare Ikram Sarwar. Det er rigtigt, at Venstre har været ude og sige, at vi meget gerne ville have fjernet hele dækningsbidraget. Det vil vi sådan set stadig væk gerne, men vi har også et regnestykke, der skal gå op, og det her er den prioritering, vi har foretaget, og den hedder 250 mio.

Så kan jeg måske i samme moment svare Mikkel Warming, at det her er et regnestykke, der skal gå op, og derfor har vi ikke budt ind med alt, hvad vi i virkeligheden kunne ønske os. Vi har forholdt os til de tal, der ligger, og vi har forholdt os til, at der måske er nogle af de anlægsprojekter, som vi ville have sat i gang, som vi ikke kan få lov til at lave på grund af anlægsloftet. De penge, som Venstre anviser, vi vil bruge til at fjerne dækningsbidraget og til at sænke skatterne, kommer bl.a. fra de penge, vi ikke får lov til af den nuværende regering at bruge på grund af det varslede anlægsloft.

I forhold til Peter Thiele: Det er helt korrekt forstået, eller det er i virkeligheden helt forkert forstået. Venstre har ikke umiddelbart prioriteret at ville støtte de 30 mio. til at fortsætte det yderligere ren-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

---

hold. Vi tror rent faktisk på, at teknik- og miljøborgmesteren og teknik- og miljøforvaltningen med en effektivisering af renholdet kan skabe en bedre rengøring i byen.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet videre til en ny spørgerrunde. Det er Sisse Marie Welling, værsgo.

Sisse Marie Welling (F): Jeg har to spørgsmål til borgmester Pia Allerslev.

For det første vil jeg høre, om borgmester Pia Allerslev har tænkt sig sammen med Venstre at gå fra forhandlingerne, hvis man ikke får sit ønske opfyldt om 200 mio. i skattelettelser.

For det andet kunne jeg høre, at I havde et ønske om at få sænket dækningsafgiften med 250 mio. Det er sådan, at det vil betyde, at det skal trækkes fra servicemåltallene, og vi har lige p.t. 177 mio. kr. Af dem er der 89 tilbage, når vi har fordelt pengene til de pakker, som vi er blevet påbudt af regeringen. Og så mangler der 161 mio. kr.

Jeg ville høre borgmester Pia Allerslev, hvor man har tænkt sig at finde de 161 mio. kr. til service henne, som man skal finde, hvis man vil have gennemført sin sænkning af dækningsafgiften på 250 mio. kr.

Allan Ahmad (Ø): Jeg synes, at det er lidt ærgerligt, at borgmesteren tager Pumpehuset og andre gode, velfungerende kulturinstitutioner som gidsel i forhold til det her privatiseringskorstog. Vi har rigtig, rigtig mange fornuftige samarbejdspartnere i kommunen, som bliver drevet af ikke specielt kapitalistisk baserede økonomier, men ganske stille og rolige mennesker, der interesserer sig for at drive en fornuftig kultur. Det ærgrer mig rigtig meget, at Pumpehuset bliver brugt her.

Men mit spørgsmål går mere ud på, hvad borgmesteren siger til en budgetaftale, som Ungdomshuset indgår i, en forlængelse af kontrakten med Ungdomshuset på Dortheavej 61.

Katrina Feilberg (B): Det var lidt i forlængelse af det, som borgmesteren sagde om OPP-samarbejder, fordi det er en af de ting, vi har fokus på i Det Radikale Venstre. Borgmesteren nævnte selv svømmehaller som en mulighed.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om kulturborgmesteren har andre forslag og måske helt konkrete forslag på bedding, måske endda kontakter om at lave de her OPP-samarbejder. Vi synes, det lyder rigtig spændende, og måske også høre lidt om, hvor langt Venstre er villig til at gå, om det gælder alle kulturinstitutioner, offentlige institutioner, hvor man kunne lave OPP-samarbejde, eller om der er nogle grænser for Venstre.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): jeg giver ordet til borgmester Pia Allerslev for at besvare spørgsmålene.

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg kommer ikke til at stå heroppe på denne her talerstol og fortælle hverken SF eller andre, hvornår Venstre har tænkt sig i givet fald eventuelt at gå fra nogle forhandlinger, det må forhandlingerne jo vise. Sådan er det med forhandlinger, hvis man får lidt, så kan det også være, man er villig til at give lidt.

Men jeg bliver nødt til at rette Sisse Marie Welling. Dækningsafgiften er ikke service – jeg tror, det er vigtigt, at SF hører efter her. Dækningsafgiften er ikke taget fra servicemåltallene. Det er taget fra anlæg. Så derfor hænger det regnestykke, som SF satte op lige før, ikke sammen, og det er forkert, hvad Sisse Marie Welling sagde.

I forhold til Allan Ahmad og Pumpehuset som gidsel prøver jeg bare at beskrive forskellige samarbejdsformer. Vi har mange fine samarbejdsformer med rene kulturinstitutioner, men indimellem er det også rart at få lidt frisk blod og lidt friske penge udefra, når nu riget åbenbart fattes penge også her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Ungdomshuset. Venstres holdning til Ungdomshuset er den samme, som den har været altid: Vi ønsker ikke et ungdomshus i den form, det ligger. Der må jeg sige på samme måde, som jeg sagde med Amagerbrogade, at hvis et ungdomshus kommer med som en del af en budgetaftale, så vil det være rigtig, rigtig vanskeligt at se Venstre være med enten i en budgetaftale eller i det punkt, der handler om et ungdomshus. Jeg kan garantere for, at vi ikke kommer til at stemme for et ungdomshus i hvert fald.

I forhold til Katrina Feilberg glæder det mig, at De Radikale også er optaget af OPP-samarbejdet. Svømmehaller er én mulighed; noget andet kunne være skolebyggeri, Europaskolen, som vi jo taler meget om i øjeblikket, andre skolebyggerier, den kommende skole ude i Ørestad kunne også være interessant.

Vi lavede jo en undersøgelse i forhold til den skøjtehal, som vi bygger ude i Ørestad, om det kunne betale sig at lave et OPP-samarbejde dér. Der viste det sig, at det måske godt på den økonomiske front kunne betale sig, men på den tidsmæssige front, fordi vi i forvejen er relativt forsinket med det byggeri, ville det simpelt hen gå ind og ødelægge den facon. Det notat, som jeg meget gerne også vil sende til Katrina Feilberg, blev omdelt på Kultur- og Fritidsudvalgets møde i sidste uge, hvor vi gjorde opmærksom på, at det måske ikke er det mest hensigtsmæssige at lave OPP-projekter, hvis det betyder en forsinkelse i et allerede forsinket projekt.

Men en forhåbentlig kommende skøjtehal på Østerbro kunne meget vel gå hen og være et fornuftigt OPP-projekt.

Borgmester Mikkel Warming: Det er altså meget kreativ bogføring, vi her oplever fra Venstres side. Det er der selvfølgelig også en smule tradition for i det parti.

Venstre vil altså aflyse anlæg, ikke udskyde dem, men aflyse dem, hvis man skal skaffe finansiering til sine meget massive skattelettelser. Det ville være rart for ærlighedens skyld så at bede Venstre om at få en liste over de projekter, man vil aflyse i 2013, 2014 osv., for det er det, man bliver nødt til, hvis man skal finansiere skattelettelser på den pæne side af 400 mio., som er det, man lægger op til for dem.

Det andet er, og det er der, den kreative bogføring kommer ind i billedet, at det jo er engangsfornøjelser. Anlægsmidler er engangsmidler, skattelettelserne er varige, vedligeholdelsespuljen er 12-årig, det er i praksis varigt. De penge skal altså bruges i mange år fremover. Anlægsmidlerne rækker kun én gang, når de er aflyst, hvad de jo bliver for at kunne bruge dem til noget andet. Vil Venstre så sætte skatten op igen?

Ikram Sarwar (A): (*Mikrofonudfald*)... borgmester Pia Allerslev, Venstre, hele vejen, altså også den dag, hvor vi indgår et forlig.

Nu kom borgmester Mikkel Warming mig i forkøbet, men så vil jeg faktisk spørge borgmester Pia Allerslev, om borgmesteren kan hjælpe med at graduere kravet omkring skattelettelserne. Jeg kan forstå, at det ikke er et hovedkrav, men er det i top 3?

Peter Thiele (F): Der er simpelt hen en logik fra Venstres borgmester, jeg ikke kan forstå. Når bevillinger på kultur- og fritidsområdet udløber, så er det noget, der er brug for penge til. Når bevillinger så udløber på et andet område, så er det noget, man må kunne ordne internt.

Kunne borgmesteren ikke bare ordne de bevillinger, der udløber, ved at effektivisere, ved at gøre det på en anden måde, så vi kunne spare de penge, som ellers skulle blive krævet til Pumpehuset og til alle de andre gode kulturarrangementer, som udløber?

Det er simpelt hen en dybt underlig måde at prioritere på. Skulle vi ikke bare være fair og sige, at grunden til, at borgmesteren vælger de områder, er, at hun selv er borgmester for dem, mens renholdelse, som ellers er en borgerlig mærkesag, ikke bliver prioriteret, fordi det tilhører et andet borgmesterområde?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til borgmester Pia Allerslev for besvarelse, værsgo.

Borgmester **Pia Allerslev**: Man kan jo altid skyde efter folk, hvor gode de er til at bogføre, eller hvor gode de er til at være kreative.

Jeg sagde aflyse eller udskyde; begge dele er i min optik en mulighed. Og nej, vi har ikke lagt os fast på, hvad det kunne være af forskellige projekter. Det er jo også noget, man finder ud af, når man er der.

Men jeg bliver også nødt til at holde fast i, at der fra regeringen er udmeldt et anlægsloft. Der er udmeldt et anlægsloft, der betyder, at meget af det, som vi havde forestillet os, vi skulle sætte i gang i 2013, kan vi nu ikke få lov til. Vi kan ikke få lov til at få gang i alle de håndværkere, som i virkeligheden står derude og venter på at komme i gang med at arbejde. Det kan vi ikke gøre på grund af den regering, som sidst jeg så efter Enhedslisten også støtter.

Så jeg tror, at vi har penge i kassen til, at det kunne lade sig gøre også at sætte skatten ned, på samme måde, som det kan være muligt at gøre andre ting.

Og nej, borgmester Mikkel Warming. Jeg tvivler på, at Venstre nogen sinde kommer til at lægge stemmer til en aftale, hvor vi sætter skatten op.

Socialdemokraternes budgetordfører spørger, om jeg vil graduere kravene om skattelettelser. Skattelettelser ligger i top 3 for Venstre, ikke alene den til at lette livet for erhvervslivet, men også den i forhold til personskatterne.

Og ja, Peter Thiele, det er sådan, at når man står som politiker, uanset om man er borgmester, eller man blot er medlem af den her ærede forsamling, så er man nødt til at prioritere, man er nødt til at have fokus på, hvad man tror giver mening, hvad man synes er vigtigt. Og ja, Venstre synes, renhold er vigtig, men vi tror faktisk også på, at man på forskellige områder ville kunne finde pengene til at gøre den mere effektiv, mere målrettet.

Her vil jeg igen rette blikket over på vores udlicitering og vores udbud på rengøringsområdet i kultur- og fritidsforvaltningen. Der lykkedes det os at finde 20 mio. kr. om året i de kommende 4 år ved bare at gå ud og spørge markedet, om der var nogle, der kunne gøre det her lige så godt og billigere. Det kunne være rart, hvis man begyndte at lave de samme øvelser i de andre forvaltninger, så vi ikke bruger en masse penge, som vi dybest set ikke burde bruge, på at betale for noget, vi ikke får. Jeg tror, vi alle sammen her er enige om, at København måske ikke har ry for at være den reneeste by i verden. Så det kunne være, vi kunne løfte standarden og have det samme niveau for den ramme, der er udstukket nu.

Sisse Marie Welling (F): Det er altid godt, når man kan blive informeret bedre af Venstres borgmester, det erkender jeg blankt, sorry.

Jeg vil tage fat i noget andet, som borgmester Pia Allerslev nævnte i sin tale, nemlig betalingsringen, som du jo roste og var utrolig glad for forsvandt. Men jeg vil meget gerne høre fra borgmesteren, hvad Venstre har tænkt sig at gøre i forhold til luftforureningen i København og trængslen i København, nu hvor vi ikke får en betalingsring, og hvor man ikke vil være med til at kigge på en løsning for Amagerbrogade, som er et af de steder, hvor der kører rigtig mange biler.

Så vil jeg bare høre, hvordan det kan være, at Venstre synes, at det lige præcis er den forvaltning, der har flest udliciterede opgaver, som skal have yderligere udliciterede opgaver, da teknik- og miljøforvaltningen er et af de steder, hvor der er flest opgaver ude i byen og ikke in house.

Ikram Sarwar (A): Et spørgsmål til borgmester Pia Allerslev. Nu fik vi de to prioriteringer ud af de top 3; så undrer det mig en smule, at man stadig væk prioriterer eksempelvis Hovedbiblioteket frem

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

---

for de lovpligtige projekter, som vi skal leve op til, og også de anlæg, hvor vi har indgået kontrakter. Hvis vi aflyser, så koster det kommunen rigtig, rigtig mange penge.

Så må Venstre jo have gjort sig nogle tanker om, hvad det er for nogle projekter, man vil aflyse. Kan borgmesteren ikke som minimum komme med to eller tre projekter, som man gerne vil aflyse og få de andre ting igennem.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til borgmester Pia Allerslev for besvarelse.

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg prøver igen til Ikram Sarwar, på samme måde som jeg prøvede til Mikkel Warming før, og sige: Nej, vi har ikke lavet en liste over, hvad der skal aflyses, og hvad der skal udskydes. Vi har forholdt os til nogle udfordringer i byen. Vi har forholdt os til, at vi mangler renovering for 7,4 mia. En af de ting er Hovedbiblioteket, en af de ting, som vi har kæmpet for i rigtig mange år kunne få en standard, som vi for alvor kunne være bekendt.

Sidste gang var Venstre med til at lægge stemmer til, at vi fik en gennemgribende renovering af en del af skolerne. Det er også en del af det, vi gerne vil. Det er jo derfor, vi stiller forslaget om at renovere for 600 mio. kr. om året i de kommende 12 år, fordi vi faktisk synes, det er nødvendigt.

En af de ting, der ligger mit hjerte nær og Venstres hjerte nær, er Hovedbiblioteket, og derfor blev det nævnt. Men det betyder jo ikke, at kommer det ikke med, så er det fuldstændig håbløst at se os i en aftale.

I forhold til Sisse Marie Wellings spørgsmål: Ja, vi er rigtig glade for, at ideen om en betalingsring er væk, og vi ville rigtig gerne være endnu mere glade, men det kunne vi ikke være, fordi man så begynder at tale om Amagerbrogade og alt muligt andet.

Det, Venstre har sagt hele tiden, har været, at vi skal have bedre parkering ved stationerne, så folk kan komme af med deres bil, når de gerne vil sætte den, inden de kommer ind ved kommunegrænsen. Vi skal have en havnetunnel, og vi skal have mere metro. De tre ting er meget, meget væsentlige ting. Og så skal vi også meget gerne satse mere på elbiler og sørge for, at der er gode vilkår for elbiler i byen. Det er kerneområder, og det er væsentlige områder at have fokus på.

Det er bl.a. derfor, vi har været med i en parkeringsaftale, hvor vi har sikret, at der ikke er blevet fjernet flere parkeringspladser, så det rent faktisk er sådan, at man kan komme af med sin bil i stedet for at ligge og cirkle rundt og dermed være med til at forøge forureningen.

Og så bliver jeg bare nødt til at sige, at der ikke er nogen øvre grænse for, hvad Venstre vil være med til af udlicitering, så blot fordi en forvaltning har været rigtig dygtig – og jeg vil gerne rose både teknik- og miljøborgmesteren og teknik- og miljøforvaltningen for det meget udbud, de laver, og det meget udbud, de har dernede – betyder det jo ikke, at den skal hvile på laurbærrene og så lade være med at udbyde mere. Jeg ville da rigtig gerne se, at den prøvede i endnu højere grad, ligesom alle andre forvaltninger forhåbentlig også kan få noget ud af at lave et udbud, så vi kan få konkurrenceafprøvet de her forskellige ting, vi går rundt og laver.

Borgmester **Anne Vang**: Jeg vil følge op på min partifælle Ikram Sarwars spørgsmål om, at der kommer en række ønsker til nye anlægsudgifter i en tid, hvor vi har et anlægsloft. Det her anlægsloft er jo opstået, fordi EU har lavet et budgetregulativ om, at vi ikke må bruge så mange penge. Ikram Sarwar spurgte: Når nu der kommer alle de her nye ønsker, er der så en liste over, hvad man ikke vil så? Det var der ikke. Jeg vil så blot høre: Vil det sige, at Venstre mener, at Danmark skal bryde EU's budgetregulativ?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til borgmester Pia Allerslev for besvarelse, og det bliver den sidste runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Borgmester **Pia Allerslev**: Nu er Venstre jo et meget pænt parti, som helst ikke bryder lovene, hverken dem, som EU har udstukket, eller dem, som Flemming Steen Munchs kolleger skal håndhæve.

Vi vil ikke bryde EU's regulativ, men vi synes faktisk, det kunne have klædt regeringen at udfordre det lidt. Vi synes faktisk godt – og nu håber jeg, at borgmester Mikkel Warming vil holde fast i den samme retorik, som han plejer at bruge – at vi indimellem måske ikke skal være så pæne i København.

Jeg sagde, da vi havde budgetseminar, at det kunne jo være, at det kunne give god mening, at vi ringede til de andre kommuner og spurgte, om det nu virkelig, virkelig var sådan, at de kunne bruge alle de penge, de havde meldt ind på anlægsområdet, så de måske, hvis ikke de er lige så velhavende som Københavns Kommune, kunne være med til at hjælpe os, på samme måde, som vi tidligere har hjulpet dem med at sænke skatten, når andre kommuner har haft behov for at hæve den.

Det er sådan noget, som jeg troede, at Socialdemokraterne ville synes var en god solidarisk måde at samarbejde på, og det er blot det, vi siger, at det kunne måske godt lade sig gøre, at vi fik lov til at bruge lidt flere penge end det, der er meldt ud, hvis blot vi samarbejder med de kommuner, der er i Danmark, hvoraf alle ved jeg ikke har råd til at anlægge så meget, som rammen er.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så siger vi tak til borgmester Pia Allerslev, og så går vi videre i ordførerrækken, og den næste er ordføreren for Dansk Folkeparti, og det er Carl Christian Ebbesen.

Carl Christian Ebbesen (O): Rigtig mange tak for ordet.

Jeg tror, vi alle sammen er klar over, at København vokser, der kommer nye indbyggere til København dag for dag, vi er faktisk i en meget, meget kraftig vækst. Det betyder helt naturligt, at der også er et stigende behov for flere ungdomsboliger, for flere skoler, for flere daginstitutioner, så man kan få passet sine børn. Der er også brug for øget kollektiv trafik, for at klare de udfordringer, der er i forhold til trafiktæthed, og der er brug for en række andre områder.

Jeg tror, vi alle sammen sidste år kan huske, at vi sad i budgetforhandlingerne, det var lige op til folketingsvalget, og den røde regering var på vej ind i Statsministeriet, og derfor havde vi sådan en forventning om, om ikke lige vi kunne udskyde det en 14 dages tid, fordi så ville København få alle de penge, vi manglede for at kunne løse alle de udfordringer, vi stod over for.

Den røde regering kom jo ind i Statsministeriet, det ved vi, men jeg tror, vi alle sammen tabte underkæben, da dens første gerning sammen med dens støtteparti Enhedslisten valgte at tage en kvart milliard kroner fra københavnerne hvert evig eneste år, hvoraf min gamle hjemkommune, Silkeborg, modtog 40 mio. kr.

Jeg skulle bare hilse og sige, at Silkeborg ikke er fattig. Silkeborg er ikke en kommune, der er på nødens rand. Silkeborg har langt flere idrætsfaciliteter, langt bedre renoverede offentlige bygninger, end vi har i København, så jeg står fuldstændig målløs over for, at vi stod i en situation, hvor vi troede, at nu fik vi det, vi skulle bruge, og så endte de med at tage 250 mio. kr. fra københavnerne hvert eneste år og har sendt dem andre steder hen.

Men det, der er brug for, er renoveringer i massevis i København. Vi ved, at der er masser af steder, hvor renoveringsbehovet er massivt, og derfor er det en høj prioritering hos Dansk Folkeparti. Der er steder, hvor selv Arbejdstilsynet har været inde og give pålæg, hvor der mangler lofter, hvor der er huller i tagene, hvor vi i den grad mangler at få renoveret vores bygninger. Og det er et område, der skal laves en plan for.

Men hvad var så den nye regerings svar på, hvordan man fik løst alle de her udfordringer? Jamen det var at indføre nulvækst i kommunen, det var at indføre et anlægsstop. Så det, vi nu står over for i vores forhandlinger her, er, at vores første opgave er at sige, at de mange nye borgere, der kommer til København, skal vi servicere for de samme penge, som vi har nu, og alle de skoleprojekter, daginstitutioner og renoveringer, vi har sat i gang, skal vi nu starte med at aflyse. Vi skal starte med at aflyse, fordi man har lagt et anlægsloft ned, fuldstændig gaskgag på et tidspunkt, hvor der er folk, der er arbejdsløse, ja KL

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

---

har selv meldt ud, at det her medfører stigende arbejdsløshed, og at kommunerne kunne være med til at bidrage til, at beskæftigelsen blev hævet. Men nej, nej, der har den valgt at lægge et anlægsloft ned.

Så den første opgave her og nu, når vi sætter os sammen, er ikke at forbedre vilkårene for københavnere, det er at starte med at fjerne de prioriterede bygninger, der skal bygges, daginstitutioner, skoler, andet, renoveringer, ikke mere, det er fuldstændig gaskak at gøre det.

Oven i købet har vi jo fået meldt ud, at Københavns Kommune har et råderum på 2½ mia. kr.; vi har pengene til at sætte de her ting i gang. Derudover skal vi alligevel ud og udskyde eller fjerne anlægsinvesteringer. Jeg er fuldstændig målløs.

Hvis vi kigger lidt på nogle af de behov, som vi i Dansk Folkeparti i den grad mener skal opfyldes, for at vi overhovedet kan komme videre, det er jo så en generel prioritering, og der må jeg bare sige, at der jo er nogle steder, hvor man kan diskutere, hvad der er mest behov for. Er det børneinstitutioner, er det bedre vilkår for de ældre, er det mere kollektiv trafik? Det mener vi i Dansk Folkeparti.

Hvor er det så, vi godt kan gå ind og kigge på, at der er nogle ting, som vi har i Københavns Kommune, som andre kommuner ikke har? Det er eksempelvis lokaludvalgene, 58 mio. kr. bruger vi på lokaludvalgene. Det er eksempelvis, at man godt kunne forlange, at der bliver indført egenbetaling for modersmålsundervisning. Det ville ikke være urimeligt, at man gør det. Modersmålsundervisningen i sig selv giver ikke bedre karakterer, bedre uddannelse eller bedre indlæringsmuligheder, og specielt ikke, hvis man i stedet for prioriterer danskundervisningen.

Det samme gælder i øvrigt tolkebistand. Det giver overhovedet ingen mening, at vi bruger et tocifret millionbeløb på tolkebistand, samtidig med at man skærer ned på danskundervisningen. Det burde have været den fuldstændig omvendte verden. Vi burde have prioriteret danskundervisningen, vi burde lære de her mennesker at tale dansk, at læse og forstå dansk, så de ikke behøvede at have en tolk med, når de skulle henvende sig til kommunen eller andre steder.

Så vil jeg sige, at en anden høj prioritering er, at vi ønsker, at borgerne skal i centrum. Vi synes, det er fuldstændig misvisende, at vi har en kommune, der laver så mange fejl. Når man kigger på Borgerrådgiverens rapport, så kan man se, at der bliver lavet alt for mange fejlfølger. Derfor ønsker vi med udgangspunkt i borgerne, at der bliver gjort noget ved det her. Og det skal ikke bare være sniksnak, men at man i højere grad sammen med Borgerrådgiveren har mulighed for at sætte nogle ting på dagsordenen, så vi kan få fjernet og nedbragt antallet af fejl, der bliver begået i kommunen i forhold til afgørelser i sager for borgerne. Der må vi tænke på borgerne som det øverste.

Nu vil jeg hurtigt løbe nogle af de ting igennem, som Dansk Folkeparti mener, vi vil prioritere, hvis vi havde magten, hvis vi havde mulighederne, og som vi ville byde ind med i budgetforhandlingerne.

Det er, at vi grundlæggende mener, at der skal være flere idrætstimer i skolerne. Vi mener, Billedskolen og Musikskolen skal prioriteres, Center for Specialundervisning. Og vi mener, at vi skal være bedre til at lave prognoser på børneområdet, så vi ikke rammer skævt.

Vi mener også, at der generelt er for lidt idrætsfaciliteter i København. Vi mener, at vi bør kigge på åbningstiderne i børnebibliotekerne. Der er også en færdiggørelse af Musiktorvet ved Amager Kulturpunkt, som vi ville bringe op. Vi mangler en løsning omkring Stadsarkivet, som vi bør have ind i budgetforhandlingerne. En udvidet sejlplan for Havnebussen. Vi mener, Filmfonden er vigtig. Vi mener, fejringen af 200-året for Søren Kierkegaard er noget, der bør kigges på.

Vi mener, at Dansk Jødisk Museums tilskud skal fortsætte. Vi mener, der skal laves en udviklingsplan for Prismen, og der er også manglende vågne nattevagter på ungdomspensionen Brydes Alle. Vi mener, Kilen skal op i budgetforhandlingerne. Voksenklubben Lavuk. Vi mener, at Københavns Idrætsforening for Udviklingshæmmede skal prioriteres. Boldklubben Hekla, hvor der mangler omklædningsfaciliteter. I det hele taget skal børn med psykiske lidelser prioriteres. De her frivillighedsmidler skal prioriteres, både §18 og §79.

I forhold til de ældre vil vi have indført en madklippeordning generelt for pensionisterne et forløbsprogram for ældre medicinske patienter over en 4-årig periode, efteruddannelsespuljer i forhold til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

---

den palliative behandling, der mangler simpelt hen bedre uddannelse. Fornyelse af plejehjem, fællesrum, eksempelvis med store fjernsyn, så de ældre kan se noget. Og så vil vi gerne have et sundhedscenter inklusive en sygeplejeklinik i Valby.

Vi mener også, at rengøringen og toiletfaciliteterne i Kødbyen er under al kritik. Og så skal vi generelt have en genopretningsplan for hele vejområdet i København, en renoveringsplan, som jeg var inde på. Mere renhold, flere cykelparkeringspladser, flere ungdomsboliger, en indsats i forhold til indvandreres ghettoisering. Og ja, jeg kunne blive ved.

Der er det bare, jeg siger: Hvad er det for en løftebrudsregering, der er kommet på Christiansborg, og hvad er det for et flertal, vi har herinde, som bare ser til og gør ingenting? Nu har S og SF fået den totale magt i København sammen med den røde regering på Christiansborg. Skal de ting, jeg nævner, ikke løses, vil I ikke være med?

Men det kræver selvfølgelig en prioritering, og jeg spørger bare: Tør I? Det gør vi selvfølgelig i Dansk Folkeparti. Ville det ikke være smukt, hvis vi endda kunne komme så langt, at vi ud over at løse de grundlæggende problemer også kan begynde at kigge på, at vi faktisk ønsker en smukkere by? Tag bare et første skridt: En overdækning af banegraven ved Hovedbanegården har vi talt om i mange år herinde. Jeg kunne godt tænke mig, at vi nåede dertil, at det kunne blive en realitet. Det er derhen, vi skal, det er det, jeg tror, københavnernes vil sætte pris på.

Til sidst vil jeg bare sige, at jeg glæder mig til på mandag, fordi der vil Dansk Folkepartis øvrige ordførere komme nærmere ind på de forskellige forslag, som vi spiller ind med.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet for spørgsmål. Den første er Peter Thiele, værsgo.

Peter Thiele (F): Ordføreren spørger, om vi ikke vil være med. Jeg må næsten spørge ordføreren om det samme. Hvor meget summer alle de her ønsker op til? Jeg tror, at selv uden anlægsloft, selv med hundreder af millioner i gaver fra regeringen havde det her ikke kunnet lade sig gøre.

Skal vi ikke være enige om, at rammen er stram i år, og prioritere ud fra det? Det kunne være rigtig rart at høre ordføreren sige, hvad Dansk Folkeparti vil prioritere.

En af de ting, som en af partifællerne fra Dansk Folkeparti nævnte, var fodgængerforholdene. Det er noget af det, man gerne vil forbedre på Amager. Er det en ting, som Dansk Folkeparti gerne vil prioritere?

Cykelparkering hørte vi også om. Det er jo dejligt, der er mange gode ting, vi hørte, det kunne bare være rart at høre, om der ligesom også er en intern prioritering blandt alverdens ønsker.

Lise Thorsen (A): Jeg kan forstå på Dansk Folkepartis ordfører, at Dansk Folkeparti fra nu af vil sætte borgeren i centrum. Det lyder jo meget fint alt sammen, men jeg har et enkelt spørgsmål: Gælder det, uanset hvilket sprog man taler, eller gælder det kun dem, der taler dansk, fordi jeg kan forstå på ordføreren, at man samtidig vil skære ned på tolkebistanden.

Så jeg har to spørgsmål. Det ene er: Gælder det som sagt kun, hvis man taler dansk, at man kan være sikker på at komme i centrum? Andet spørgsmål: Hvordan vil ordføreren forholde sig til de tilfælde, hvor det faktisk handler om liv og død. Det gør det jo en gang imellem, når vi bruger tolke i meget alvorlige sager. Er det så noget, vi skal se stort på, eller hvordan gør vi i den retning, hvis vi ikke skal have tolke?

Allan Ahmad (Ø): Tak til Dansk Folkepartis budgetordfører. Jeg synes, det var en meget spændende tale, der indeholdt rigtig mange ambitiøse mål og målsætninger for byen.

Men jeg har især bidt mærke i en bestemt ting, og det var modsætningen mellem, om alle de her voksne skal dukke op med en tolk, eller om de skal have mere danskundervisning. Skal jeg forstå det på

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

---

den måde, at Dansk Folkeparti dukker op til budgetforhandlingerne med et krav om flere ressourcer til de forskellige sprogcentre, som hører under beskæftigelses- og integrationsforvaltningen, til mere danskundervisning? Eller er det bare en holdning derudad.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Carl Christian Ebbesen for at besvare spørgsmålet, værsgo.

Carl Christian Ebbesen (O): Til Peter Thiele fra SF: Det er fuldstændig korrekt, at Dansk Folkeparti ønsker, og jeg tror i øvrigt ikke, det kun er Dansk Folkeparti, jeg tror, der er et bredt flertal i befolkningen og også herinde for det, at vi skal have løst de udfordringer, jeg remsede op her.

Og ja, det er fuldstændig korrekt, at det koster milliarder, hvis vi skal gennemføre det hele til næste år.

Det, der er min pointe, er, at vi faktisk også har milliarder, der er jo allerede afsat 3½ mia. kr. til anlæg i 2013. Det er jo det, vi skal have skåret ned, måske til det halve, det ved vi ikke, men det forhandles der jo om for øjeblikket. Men udgangspunktet er i hvert fald, at vi minimum skal skære en milliard væk af det. Det betyder så, at vi i virkeligheden har et råderum derudover på 2½ mia. kr., hvor vi jo kan komme milevidt i forhold til at få løst de her udfordringer, milevidt, 2½ mia. kr. Og jeg er faktisk sikker på, at på de områder, jeg remsede op her, vil vi så rigeligt inden for den ramme kunne få løst de ting, som jeg nævnte her.

Det, der selvfølgelig vil tage længere tid, er der, hvor der er brug for en plan. Det er i forhold til renoveringen af bygninger og veje. Der er vi nødt til at lave en plan for, hvordan vi får det løst år for år, fordi der er udfordringerne større, end man kan nå at lave på et år. Men det er det, jeg spillede ind med her.

Og så spørger du, om der i vores prioriteringer ligger, at der skal findes en løsning for Amagerbrogade. Næh, vi har ikke nogen interesse i at fjerne bilerne fra København, fordi bilerne hænger nu engang sammen med, at det er det, der gør det nemt for erhvervslivet og folk at komme på arbejde, altså skabe jobs og det, at folk kan komme på arbejde, og at man kan få passet sine børn. Det er en stor prioritering for os, så hvis Amagerbrogade betyder, at der ikke må køre biler på den, så er det ikke en del af Dansk Folkepartis prioriteringer.

Til Lise Thorsen og for den sags skyld også Allan Ahmad, som talte om tolkebistand, vil jeg understrege, at danskundervisning altid har været en toprioritet for Dansk Folkeparti. Jeg tror, at ved stort set alle budgetforhandlinger, alle aftaler, der er indgået på det her område, er det os, der har presset på for at sige, at der ikke må findes borgere i Danmark, der ikke kan begå sig på dansk, fordi en forudsætning for, at man kan bo og leve her, er, at man kan forstå og tale dansk, det er hele udgangspunktet. Derfor skal der opnormeringer til, og alle de steder, hvor vi har kunnet gøre det, har vi bidraget til det.

Om en af løsningerne er det bare, jeg siger, lad os nu være lidt strammere i forhold til tolkebistanden, lad os nu sige, at når det gælder noget, der er livstruende, skal man selvfølgelig have tolkebistand. Det er der også rigeligt råd til, det er et tocifret millionbeløb, vi bruger. Men når det er sagt, så er det da bedre, hvis man én gang har bedt om tolk, at man så omgående bliver tilbudt et dansk kursus, og så skal vi kunne stille det til rådighed. Det kræver, at vi prioriterer det, og så er der jo ikke behov for tolkebistanden næste gang. Dermed skaffer vi jo finansiering til bedre danskundervisning.

Peter Thiele (F): Der er jo ingen tvivl om, at det er et stramt budget, men ud over at brokke sig over det, kunne ordføreren så ikke sige, hvad det er man vil prioritere fra Dansk Folkeparti? Vil man prioritere fodgængerne, vil man prioritere cyklisterne, hvad man også siger, inden for det her budget? Det kan godt være, at ordføreren for Dansk Folkeparti ikke er enig med SF i forhold til Amagerbrogade, men jeg er sikker på, at der er mange andre projekter, som Dansk Folkeparti rent faktisk godt kan være med til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Problemet er bare, at det, vi har set i budgetforhandlingerne, er, at Dansk Folkeparti aldrig nogen sinde har prioriteret de her ting, de er aldrig kommet ind og har bedt om at få gennemført nogen af de konkrete projekter. Det, jeg sådan set håber på, er, at ordføreren nu vil sige, at det her bliver et nyt budget og en ny måde for Dansk Folkeparti at forhandle på om et budget, hvor de kommer ind og beder om at få penge bl.a. til fodgængerforhold, på trods af at de har stemt imod den fodgængerstrategi, som teknik- og miljøforvaltningen har lavet. Så hvis man er en lille smule forvirret, er det måske ikke så underligt.

Ikram Sarwar (A): Det kunne undre en, om det var sådan en 2020-plan om anlæg, Carl Christian Ebbesen havde, fordi regnestykket passer jo nemlig ikke, hvis man ved, at selve anlægsbudgettet er rimelig, rimelig stramt, og at vi skal til at prioritere, vi skal til at prioritere nogle projekter, aflyse dem, og andre skal simpelt hen udskydes. Hvordan vil Carl Christian Ebbesen fra DF kunne få bare en brøkdel af sine ønsker ind, hvad er det for nogle projekter, DF vil aflyse?

Allan Ahmad (Ø): Ja, man kunne høre på borgmester Pia Allerslev, at en af grundene til, at Venstre ikke kunne være med i et budgetforlig, forlængelse af kontrakten med Ungdomshuset. Det er den ene ting, og den anden ting er Amagerbrogade. Er der egentlig andre ting, som Dansk Folkeparti også kunne være sur over og gå væk fra budgetforhandlingerne? Det er den ene ting.

Jeg fik ikke rigtig svar på det her med danskundervisning, jeg spørger lige en gang til: Betyder det, at Dansk Folkeparti dukker op til budgetforhandlinger med krav om øget danskundervisning og flere ressourcer til de sprogcentre, som ligger under beskæftigelses- og integrationsforvaltningen, og i så fald hvor mange penge? Jeg kan godt forstå, at man ikke kan have et tal, men jeg er sikker på, at både beskæftigelses- og integrationsforvaltningen og økonomiforvaltningen kan komme med nogle tal, der kan hjælpe Dansk Folkeparti i forhandlingerne.

Overborgmesteren (Frank Jensen): Jeg giver Carl Christian Ebbesen ordet for at besvare spørgsmålet, værsgo.

Carl Christian Ebbesen (O): Til Peter Thiele og måske i virkeligheden også lidt til Ikram Sarwar fra Socialdemokratiet om Dansk Folkepartis prioriteringer, hvad vi vil skære væk: Det, jeg harcelerer mod her, er jo det himmelråbende, vanvittige, at på et tidspunkt, hvor vi har stigende arbejdsløshed, vælger Peter Thieles venner og partifæller sammen med i øvrigt Ikram Sarwars venner og partifæller på Christiansborg at indføre et anlægsstop og et nulvækstbudget for kommunerne. Det giver problemer.

Så er det bare, jeg spørger mig selv, når vi nu har pengene, jeg tror, overborgmesteren var inde på, at Danmark er det land, der har nemmest adgang til at låne penge, vi er et af de lande, som har det allerbedst i hele Europa, vi har et bragende overskud på betalingsbalancen. Hvis ikke vi som rigt land er dem, der skal gå ud og øge vores forbrug, gå ud og sætte noget i gang, gå ud og skabe værdier for at få gang i beskæftigelsen, så fatter jeg ikke noget af det her.

Nu har SF og Socialdemokratiet herinde råbt og skreget om, at det var en forfærdelig regering, der var i gamle dage, og det var grunden til, at man ikke kunne løse nogen problemer i København. Så må jeg bare konstatere, at vi har i hvert fald nu fået en, der er endnu mere forfærdelig, for nu er det helt umuligt. Nu kan vi ikke engang udvide budgetterne, nu er vi faktisk nødt til at reducere dem.

Det er fint, hvis det er den politik, som SF og Socialdemokraterne står for. Så har jeg det sådan set fint nok med, at I også må tage ansvaret for den. Det, som jeg og Dansk Folkeparti står her og siger, er, at vi ønsker ikke at underkaste os et EU, der kommer og definerer, hvad for nogle økonomiske rammer der skal være i Danmark, som er fuldstændig hovedkulds. I må da selv tage ansvaret for det, hvis det er det, I ønsker. Dansk Folkeparti og vores vælgere ved, at hvis vi havde magten, så havde vi aldrig nogen sinde sagt ja til, at EU skulle bestemme, hvordan den økonomiske politik skulle føres i Danmark, og så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

---

havde vi haft mulighed for at bruge vores råderum her i København, de 2½ mia. kr., og jeg har redegjort for, hvordan det skulle være.

Endelig ønsker I så kort en prioritering af det. Vi ønsker selvfølgelig at bidrage, men så kræver det jo også, at I herinde og et flertal vil være med til at lave de prioriteringer i forhold til lokaludvalg, i forhold til modersmålsundervisning, i forhold til en nedprioritering af tolkebistanden. Og det er et svar til Allan Ahmad: en opgradering af danskundervisningen, ja, det er et krav fra Dansk Folkepartis side, at vi får mere danskundervisning. Den prioritering er SF og Socialdemokraterne også nødt til at acceptere er et krav fra Dansk Folkeparti.

Men når det er sagt, så spørger I, hvad der kan få Dansk Folkeparti til at forlade budgetforhandlingerne. Så siger jeg, at udgangspunktet er, at vi bider os fast i bordkanten. Vi stiller aldrig ultimative krav, men jeg tror, jeg har skåret tingene meget firkantet ud her, hvor vores prioriteringer og ønsker er.

Lise Thorsen (A): Jeg kan forstå på ordføreren, at det, der er Dansk Folkepartis visioner, altså er, at man skærer ned på tolkebistanden og optrapper danskundervisningen, sådan så det mellem første og andet lægebesøg skulle være muligt ikke at behøve tolk. Men hvis det nu mod forventning ikke lykkes for en patient at blive så dygtig til det danske sprog, så vedkommende mestrer også den medicinske del af det mellem første og andet lægebesøg, eller hvis det handler om tvangsfjernelse af børn eller andre alvorlige sager, så vil Dansk Folkeparti altså, kan jeg forstå, fastholde, at der ikke skal være nogen tolkebistand.

Så er det bare, jeg spørger: Hvad vil man så gøre i stedet for, hvis nu de borgere, som det handler om, som jo skulle være i centrum, stadig ikke forstår dansk mellem første og andet lægebesøg? Vil man lade børnene tolke f.eks., eller vil man bare lade folk i stikken?

Sisse Marie Welling (F): Det er meget klart, at Dansk Folkeparti ikke har tænkt sig, at man skal følge EU's henstilling. Man kan så kommentere, at det har Dansk Folkeparti været med til at gøre de forrige 10 år, hvor man sad som støtteparti til en regering, der også altid fulgte EU's direktiver. Men lad nu det være.

Jeg savner et svar på det spørgsmål, der er stillet mange gange af min kollega Peter Thiele og min kollega Ikram Sarwar, nemlig: Hvad er jeres prioriteringer, hvilke anlæg skal aflyses, hvilke anlæg skal udskydes? Jeg savner meget et svar.

Allan Ahmad (Ø): For at vi forstår hinanden rigtigt her: Så vidt jeg ved, så er tolkebistand som regel til voksne mennesker. Jeg kunne godt forestille mig, at Dansk Folkeparti stiller op med et krav om øget danskundervisning i folkeskolen, men her taler vi om folk, der er voksne, og så hermed danskundervisning til voksne.

Så vil jeg spørge stadig væk for at forstå det helt korrekt: Er det Dansk Folkepartis ønske at tilføje flere ressourcer til sprogcentre for voksne under beskæftigelses- og integrationsforvaltningen, for jeg er sikker på, at disse mennesker vil blive rigtig, rigtig glade for, at Dansk Folkeparti har gjort det?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Carl Christian Ebbesen for at besvare.

Carl Christian Ebbesen (O): Lad mig endelig slå fast over for Enhedslistens Allan Ahmad: Ja, danskundervisning på sprogcentre for voksne er en prioritering i Dansk Folkepartis politik. Det har det altid været, man kan spørge hvem som helst, jeg har siddet med i forhandlingerne om det her, og det vil det også være i forbindelse med de forhandlinger, vi skal i gang med her. Og da specielt, for igen at nævne de tåbeligheder, som Socialdemokratiet og SF har været med til, når man skærer ned på det her område. Derfor er der helt klart behov for, at vi styrker det med alle de midler, vi overhovedet kan.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

I forhold til Lise Thorsen om tolkebistanden, det tror jeg også, vi er nødt til at slå fast én gang for alle: Når det handler om noget, der er livstruende, så skal man selvfølgelig have mulighed for tolkebi-stand, man skal have mulighed for at forstå, hvad der bliver sagt. Sådan er det.

Men der er altså masser af eksempler, hvor man får stillet tolk til rådighed, hvor vi kan spørge os selv, om det er rimeligt, at folk, der har været her i både 5, 10 og 15 år, skal have stillet tolk til rådighed. Der var det måske bedre, at vi havde satset på, at man får lært at tale et dansk, så man kan forstå, hvad der bliver sagt.

I de situationer kan vi sige, ja, hvis man gentagne gange beder om at få en tolk, så kunne det være, at vi skulle indføre en egenbetaling, som kunne motivere til, at man enten forsøgte at tilegne sig dansk, hvor jeg mener, undervisning skal stilles til rådighed, det skal vi gøre og blive motiveret til det, eller at man, hvad hedder sådan noget, accepterer, at det er noget, man selv skal betale for, hvis man ikke ønsker at lære dansk.

Så udgangspunktet er, at ved noget livstruende giver det selvfølgelig sig selv, at der må vi stille den hjælp til rådighed, det kan ikke være anderledes. Men i andre tilfælde er det helt naturligt, at vi indfører alle de motivationsmodeller, vi overhovedet kan, for at få lært udlændinge det danske sprog, så de kan forstå det, begå sig, blive en del af samfundet, begynde at tale med de øvrige københavnere, være en del af det liv, der foregår her. Det kræver altså, at man kan tale dansk.

Det sidste er til Sisse Marie Welling fra SF. Jeg er bare nødt til at sige om EU-direktiverne, at Europapagten er fuldstændig frivillig. Danmark er ikke en del af euroen, vi er ikke en del af den, der gør, at vi kan blive pålagt noget som helst. Det er noget, SF har gjort helt frivilligt sammen med Socialdemokraterne og i øvrigt De Radikale, og så er der selvfølgelig et par af de andre tåbelige borgerlige partier, der har valgt at tilslutte sig. Det kan jeg ikke lave om på, jeg kan bare sige, at det er fuldstændig frivilligt.

Nu skal jeg lige se ... kan I stille mig spørgsmålet om vores prioriteringer igen, så skal jeg svare ...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tiden er desværre brugt. Vi siger tak til ordføreren, og vi går videre til næste ordfører i rækken. Det er Rasmus Jarlov, værsgo.

Rasmus Jarlov (C): Vores største ønske er sådan set bare blot, at vi får en velfungerende by, hvor tingene fungerer, hvor vi understøtter borgernes behov. Vi betragter os selv som borgerrepræsentanter, ikke som kommunerepræsentanter. Vi har ikke lige så mange ideologiske projekter, hvor vi ønsker at få borgerne til at leve på en bestemt måde, som mange andre partier har. Men vi har et stærkt ønske om, at det skal være nemt og godt at være københavnere.

Vi glæder os over, at demografien har begunstiget Københavns Kommune med en masse penge, på trods af at de bliver forvaltet så dårligt, som de gør her i kommunen. Det er vigtigt at slå fast, at vi egentlig ikke har noget stramt budget, vi har faktisk masser af penge i år. Det er også vigtigt at slå fast, at økonomien er god på trods af bystyret, ikke på grund af bystyret.

Selv om København ligger blandt Danmarks dårligste kommuner, når det gælder erhvervs-klima, selv om Borgerrepræsentationen konsekvent forsøger at gøre det så svært som muligt for mennesker med en travl hverdag at bo og leve i København, så er vi begunstiget af en god demografi, hvor flere stærke skatteydere bliver boende i byen, og hvor der er relativt få ældre mennesker, og derfor er finanserne gode på trods af bystyret ikke på grund af bystyret.

Vi kan desværre se, at der er tydelige tegn på, at der simpelt hen nogle steder i kommunen er for mange penge, og at det ville være sundt, hvis man ikke havde det her budget, hvor man bare kunne bruge løs. Hvis man havde knappe midler, så ville man hvert år være nødt til at prioritere, når man lavede et budget. Man ville kigge grundigt på sine aktiviteter, og hvert år ville man lukke nogle af dem, fordi man fandt ud af, at de ikke virkede, eller at man havde nogle andre prioriteter, som man hellere ville bruge penge på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

I Københavns Kommune foregår der nogle steder stort set ingen prioritering, budgetterne vokser hvert år, og derfor er der ikke behov for at skære for at få råd til nyt. Det medfører, at der kun foregår en minimal prioritering, for det er jo nemt nok, når budgettet bare kan stige.

Når vi har budgetforhandlinger i en tid som den her, så ville det nærmest være en kamp at få brugt alle de penge, vi har til rådighed i år og de kommende år. Det ville kræve den yderste opfindsomhed for at finde tilstrækkeligt med projekter for at få brændt pengene af. Selvfølgelig ville man kunne stå til sidst med en masse partier, som kunne være glade, fordi de havde fået penge til alle deres kæpheste og vælgergrupper. Ingen kvaler, skatteyderne kunne betale.

Igennem tiderne er der foreslået utroligt mange mærkværdige ting i det her forum. Det ville gå for vidt at nævne dem alle sammen, men vi kan da nævne nogle af dem: lysende bænke, kommunale hash-cafeer, kommunale begravelsesselskaber, horder af integrationskonsulenter og -projekter, brintbiler, dyre trafikprojekter, som ikke skal hjælpe trafikken, men tværtimod er sat i verden for at bremse trafikken, modersmålsundervisning, autonomhuse, gratis internet, nu også gratis motion i arbejdstiden til kommunalt ansatte osv. osv. Kun i en kommune med ret generøse budgetter kan man finde på at bruge pengene på så mange mærkelige ting.

I den her situation, hvor kommunekassen bugner på grund af demografien, og hvor der er et udgiftsloft, som gør, at vi ikke kan bruge alle pengene, uanset om vi måtte bryde vores hjerner og finde på tilstrækkeligt med projekter til at få beløbene til at blive store nok, så er der kun én ting at gøre, og det er selvfølgelig, at man betaler nogle af pengene tilbage til de skatteydere, som vi arbejder for, og får sænket skatten. Man behøver faktisk ikke at bruge alle pengene, man kan også godt give dem tilbage til borgerne. Det kommer måske som et chok herinde, men det er rent faktisk en mulighed.

Hvis ikke vi gør det her i år, hvor alle økonomiske forhold peger på det, hvor vi ikke kan bruge pengene på grund af et udgiftsloft, og hvor vi faktisk endda har en aftale om, at vi skal kigge på at få skatten sat ned, så kan det udelukkende skyldes ideologisk modstand og for Socialdemokraternes vedkommende, at man ønsker at lægge sig langt til venstre i stedet for at have et bredt samarbejde. Man har låst sig fast i en retorik sammen med den ekstreme venstrefløj, som står så stærkt her i Borgerrepræsentationen, hvor det kaldes usolidarisk at give pengene tilbage til de mennesker, som har betalt dem ind, uanset at man faktisk ikke har noget fornuftigt at bruge dem til.

Vi tager selvfølgelig emnet skattelettelse op igen i år, og vi ser det som afgørende, at vi får nogle skattelettelse. Det er sådan set det, vi har lagt op til i de budgetforhandlinger og i den overførselssag, som vi har lavet tidligere.

Vi vil gerne især takke for kvitteringen fra De Radikale tidligere for, at man fortsat ønsker skattelettelse. Det flugter jo godt med De Radikales generelle ansvarlige politik på det økonomiske område.

For vores vedkommende har vi altid været et parti, der tager ansvar. Selv om vi har en relativt lille indflydelse her på Rådhuset, hvor vildfarne borgere har givet den ekstreme venstrefløj så stor indflydelse, så gør vi, hvad vi kan, for at medvirke konstruktivt til at løse byens udfordringer.

Vi har i denne valgperiode medvirket til at løse mange af de udfordringer, som kommer af, at byens indbyggertal stiger i de her år. Vi har lagt stemmer til udvidelse af bl.a. skoler, daginstitutioner og idrætsfaciliteter. Det er nødvendigt, når der bliver flere københavnere og den slags kapacitetsudvidelser, vil vi selvfølgelig fortsat bakke op om. Særligt på idrætsområdet er København bagefter, og det kan efter vores opfattelse ikke være rigtigt, at der skal være ventelister for børn til at få lov til at spille fodbold.

Der er en lang række andre områder, hvor vi mildt sagt godt kunne ønske os lidt større mådehold med pengene. Vi vil gerne stille krav til bl.a. vores skolesystem, vi har en fælles opgave i at få en bedre folkeskole. Men det er ikke på det her område et spørgsmål om flere penge, men om at prioritere bedre.

Vi ønsker en styrkelse af ledelsen på skolerne, og at der bliver stillet krav om bedre resultater. Jeg vil i den forbindelse gerne nævne, at vi for 2 år siden fik igennem, at skolelederne skulle have resultatløn. Det havde været et fantastisk værktøj til at motivere og ansprende til at levere bedre resultater, men

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

---

desværre er det tiltag blevet direkte modarbejdet af borgmesteren og/eller forvaltningen. For der er sket det, at alle skoleledere tilsyneladende har fået stort set det samme beløb udbetalt, hvorved der blot har været tale om en lønstigning og ikke om resultatløn. Så nok kan man trække hesten til truget, men man kan ikke tvinge den til at drikke.

Dette eksempel viser, at uanset hvilke beslutninger vi træffer politisk, så får vi ikke en resultatorienteret folkeskole med bedre faglige resultater, så længe det ikke bliver bakket op af borgmesteren og forvaltningen.

På folkeskoleområdet ønsker vi styr på de her resultatkontrakter. Vi ønsker også, at vi får hævet lærernes undervisningstid, deres timetal, hvori de underviser, og det vil vi gerne have kigget på også i forbindelse med budgettet.

På trafikområdet kommer det næppe som en overraskelse, at vi vil have flere parkeringspladser, det er ikke ligefrem et nyt konservativt synspunkt. Specifikt vil vi gerne have kigget på parkeringspladser uden for betalingszonerne. Det skal være muligt at være bilist og bo i København. Det er flertalstyranni, når man gør livet surt for de mange borgere, som ikke kan få deres hverdag til at hænge sammen uden en bil, med alle de opfindsomheder, som man finder på herindefra.

Vi ønsker også bedre forhold for cykelparkering ved metrostationerne, og hvis vi derudover kan gøre noget som helst for at fremme fremtidige byggerier af en havnetunnel og mere metro, så ville en tid med stort overskud i kassen måske være et godt tidspunkt at få sat nogle af de her ting i gang.

På kulturområdet ser vi meget gerne, at det bl.a. bliver prioriteret at renovere Thorvaldsens Museum, så Indre By kan tage sig ud fra sin bedste side, og så vi passer godt på vores kulturarv.

På socialområdet vil vi gerne følge op på de helt uacceptable forhold for byens narkomaner, som blev afdækket i foråret. Det må prioriteres inden for socialområdets budget, at man skaffer en hurtigere behandling til narkomaner, der gerne vil være stoffri. Det kan ikke være rigtigt, at de skal vente i flere uger, før de kan komme i gang med behandlingen. Det vil vi gerne have prioriteret; det er samfundets allersvageste, det er den absolutte bund, og det må og skal vi gøre bedre som kommune.

I forhold til kameler, som vi vil have meget vanskeligt ved at sluge, jamen det er sådan set nogle af de samme, der allerede er blevet nævnt af de andre borgerlige partier. Det bliver aldrig med vores stemmer, at der kommer støtte til et autonomt ungdomshus.

I forhold til Amagerbrogade er det også meget svært at se, at vi vil kunne være med til at lukke endnu en meget central trafikåre i København.

Vi går ind til forhandlingerne med åbent sind, vi ser frem til at forhandle om, hvor meget vi kan sænke skatten, som vi aftalte, vi skulle snakke om her i foråret. Og vi ser frem til en god, konstruktiv proces, hvor vi naturligvis vil forsøge at få en aftale med de øvrige partier om, hvordan vi forvalter pengene i de her meget lette tider, når vi skal lave et budget.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det. Så går vi i gang med spørgerunden. Den første er Ikram Sarwar, værsgo.

Ikram Sarwar (A): Jeg vil spørge De Konservatives ordfører, Rasmus Jarlov, om, hvordan det kan være, at Rasmus Jarlov modsiger sig selv i talen. På den ene side er der et historisk efterslæb, bl.a. på idrætsfaciliteter, som man skal have gjort noget ved, men man kræver samtidig skattelettelser. Det kan godt være, der er et anlægsloft i år, men når man giver skattelettelser, er det jo varigt. Så hvordan kan de to ting forklares?

Så synes jeg også, det er lidt mærkeligt at argumentere for, at 98 pct. af borgerne i København, som ikke stemmer på De Konservative, er vildfarne. Jeg håber, at alle borgere respekteres, uanset hvordan de stemmer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 30. august 2012**

Sisse Marie Welling (F): Jeg vil fortsatte der, hvor Ikram Sarwar slap. Jeg vil gerne høre, hvor meget De Konservative havde forestillet sig, at skatten skulle sænkes med, hvad det er for en skat, der skal sænkes. Snakker vi dækningsafgift, snakker vi personskat?

Og så vil jeg høre lidt i forhold til cykler, fordi det var jo sådan, at i foråret sprang De Konservative ud som det nye cykelparti her i Borgerrepræsentationen og ville gerne have meget mere cykelparkering. Jeg kunne forstå på Rasmus Jarlov, at man gerne ville have mere cykelparkering ved metrostationer. Er der andre steder, man gerne vil have mere cykelparkering, fordi i hvert fald ud fra et SF-synspunkt tænker vi da, at det ikke kun er metrostationerne, der mangler cykelparkering ved, men måske mere i hele byen. Og er I villige til at nedlægge parkeringspladser for at få plads til mere cykelparkering?

Signe Færch (Ø): Jeg vil spørge lidt til de modsigelser, der er i ordførerens tale og tidligere udsagn i debatten. Tidligere i debatten sagde ordføreren, at når man nu har opnået det, man ville, så kan man lige så godt give pengene tilbage til borgerne. Det betyder jo, at man kan få det indtryk, at De Konservative sådan set synes, at byen er i en fin stand, som den nu engang er. Vi har jo nogle tal, der siger, at vi har et efterslæb på vejnettet på 7 mia. og et efterslæb på bygninger på 7 mia.

Jeg vil bare spørge De Konservative, om det er fordi man 1) enten ikke anerkender de tal, 7 plus 7 mia. i efterslæb, 2) eller fordi man sådan set synes, at vejnettet, byens gelændere, byens bygninger er i en ganske glimrende stand, 3) eller fordi man bare er ligeglad og vil skubbe regningen foran sig til kommende generationer.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til ordføreren for at besvare spørgsmålene.

Rasmus Jarlov (C): Tak for spørgsmålene.

Der var nu noget mere end 2 pct., der stemte på de Konservative ved sidste valg, så det er ikke helt korrekt at sige, at 98 pct. ikke stemte på os; ellers tror jeg ikke, vi havde siddet med 4 mandater herinde i dag, og vi får flere ved næste valg selvfølgelig.

Altså vi anerkender selvfølgelig, at der er nogle kommunale udgifter, der bliver nødt til at blive afholdt. Det er sådan set svar på det, der er blevet antydnet fra flere sider, at der skulle være en modsætning mellem, at vi har nogle projekter, som vi gerne vil gennemføre, og at vi gerne vil have lavet skattelettelser.

Sagen er jo altså bare, at der er en uhørt god økonomi i København, ikke fordi man har ført en fornuftig økonomisk politik fra kommunens side, for det har man sådan set ikke, det sejler rigtig mange steder, men fordi man har en gunstig demografi, hvor man ikke har ret mange ældre, og man har ret mange stærke skatteydere.

Derfor er der råd til at gennemføre de ting, som er nødvendige for, at byen kan fungere, for at man bl.a. kan bygge lidt flere fodboldbaner; så mange milliarder koster det altså heller ikke at bygge en kunststofbane. Det har vi fået igennem et par gange fra Konservativ side, og det vil vi gerne fortsat have igennem. Fordi man bygger fem eller ti fodboldbaner, betyder det altså ikke, at der ikke også er råd til skattelettelser, når man har et rådighedsbeløb på 2,4 mia. kr. Så der er selvfølgelig råd til både at bygge nogle ting og skattelettelser.

Det helt store spørgsmål her er altså bare, hvad det er venstrefløjens vil. Vil man virkelig hellere betale pengene tilbage til staten, end man vil sænke skatten? Fordi sagen er jo, at vi ikke får lov til at bruge alle de penge, vi har, der er et udgiftsloft. Indenrigsministeren har klart tilkendegivet, at det har man ikke tænkt sig at slække på. Det ville også være en skandale for dansk økonomi, hvis man gjorde det. Derfor får vi altså ikke lov til at bruge alle de penge. Så enten sænker vi skatten, eller også ryger pengene tilbage i statskassen. Vi ved godt, hvad vi vælger. Vi er ansat af borgerne i København til at varetage deres interesser.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

I forhold til, hvilken skat der skal sænkes, ser vi gerne, at kommunalskatten kommer ned, indkomstskatten kommer ned. Det er der plads til i de her år, og det vil være vores første prioritet.

I forhold til cykelparkering, ja, der er mange steder man kunne ønske sig flere cykelparkeringspladser. Vores prioritet i budgetforhandlingerne er ved metrostationerne.

Jeg tror sådan set, det var svar på det hele.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så tager vi en ny spørgerunde. Den første er Lars Berg Dueholm, værsgo.

Lars Berg Dueholm (I): Tak for det. Jeg vil gerne drille den konservative ordfører lidt. Under sidste overførselssag blev der også fra konservativ side slået på stortromme for skattelettelser, og det endte så med en række parkeringspladser til, jeg kan ikke huske tallet, var det 20 eller 60 mio.

Så hvor mange parkeringspladser koster det denne her gang at få De Konservative til at opgive deres krav om skattelettelser?

Lise Thorsen (A): Jeg bliver nødt til at få forklaret det her en gang til. Altså vi har så mange penge ifølge den konservative ordfører, så vi nærmest ikke ved, hvad vi skal bruge dem til. Hvad er der forkert i at lægge nogle på kistebunden, hvad er der galt i at spare op, de ryger jo ikke tilbage til statskassen alle sammen? Hvad er der forkert i at spare op til dårligere tider? Er det ikke rettidig omhu, som et af De Konservatives store ikoner altid sagde? Jeg forstår det simpelt hen ikke, jeg kan ikke se, hvor problemet er, så jeg glæder mig meget til at høre, hvorfor det er så forfærdeligt, at vi i virkeligheden bare vil sikre vores fremtid.

Jonas Bjørn Jensen (A): Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren om noget, der ikke har noget med skattelettelser at gøre.

Det er dejligt at høre, at De Konservative også tænker lidt på behandling af misbrugere. Jeg synes bare, det er sjovt, at ordføreren ikke kommer ind på det stofindtagelsesrum, vi diskuterer meget i øjeblikket, så jeg kunne godt tænke mig at høre, hvordan De Konservative stiller sig i forhold til etablering af stofindtagelsesrum.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ordføreren for at besvare spørgsmålet, værsgo.

Rasmus Jarlov (C): Liberal Alliance spørger, hvor mange parkeringspladser der skal til, før vi opgiver vores krav om skattelettelser. Jeg husker, at Liberal Alliance var rimeligt billigt til salg i den sidste overførselssag. Det var ret beskedne skattelettelser, Liberal Alliance fik handlet hjem, så vidt jeg husker et encifret millionbeløb, det var i hvert fald dernede omkring. Så det var jeg sådan set heller ikke så imponeret af.

Men det er klart, at vi har flere prioriteter, og vi forsøger altid at trække i den retning, som vi nu gerne vil have, og vi har fået en prioritering, der hedder parkeringspladser og skattelettelser og i øvrigt mange andre gode ting. Vi må nok erkende, at i en tid, hvor de borgerlige partier sidder på så få pladser midlertidigt i Borgerrepræsentationen, som vi gør i øjeblikket frem til næste valg, kan vi ikke trumfe vores vilje igennem på alle områder. Men der skal ikke være nogen tvivl om, at vi prioriterer skattelettelser meget højt, især i en budgetsituation som den, vi står i her, og der ved vi, at vi har en god allieret i Liberal Alliance, det vil vi gerne sige tak for, også for støtten i overførselssagen, hvor vi kæmpede for det sammen.

Så spørger Socialdemokraterne, hvad der er forkert i, at man sparer op. Jamen der er sådan set ikke noget forkert i at spare op, men vi er ikke sat i verden for at drive bankvirksomhed her i Borgerrepræsentationen. Vi er sådan set sat i verden for at betjene borgerne og sørge for, at den regning, der lander

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

---

på deres bord, bliver så lille som muligt, og at de får mest muligt ud af pengene. Og i en tid, hvor der er sådan en overflod i kommunekassen, jamen der er det rigtigt at lade nogle af pengene gå tilbage til borgerne.

Så blev jeg spurgt om stofindtagelsesrum. Jeg tror, det muligvis var et drillespørgsmål. Den konservative holdning er, at vi er imod stofindtagelsesrum. Der er forskellige holdninger til det punkt i vores gruppe, det tror jeg også er velkendt, og jeg tror, det er derfor spørgsmålet blev stillet.

Ikram Sarwar (A): Når Rasmus Jarlov kommer med det postulat, at det politiske flertal ikke har gjort noget for den gode økonomi, som Københavns Kommune befinder sig i, så er det jo lodret forkert. Årligt omprioriterer vi for en kvart mia. kr. Vi har også investeringscases, som faktisk giver et rigtig, rigtig positivt afkast. Så det er jo lodret forkert, når ordføreren for De Konservative kommer med et postulat, som ikke har hold i virkeligheden. Anerkender ordføreren ikke, at vi omprioriterer for en kvart milliard årligt?

Signe Færch (Ø): Når ordføreren siger, at man principielt ikke har noget imod at spare op, men ikke i denne her situation, så tænker jeg bare, at så må alternativet vel være, at man i stedet for at gemme pengene, nu når vi ved, at der kommer nogle store regninger om lidt, at man i næste omgang siger, jamen så sætter vi den lidt ned nu, og næste år eller næste år igen er vi nødt til at hæve skatten gevaldigt. Vil man hellere have, at vi har sådan en rutsjetur, end at vi udviser det, som nogle af os andre kalder rettidig omhu?

Sisse Marie Welling (F): Rasmus Jarlov fortalte, at der var de her 2,4 mia., som vi kunne fordele i det budget, som vi skal i gang med. Men det er jo også sådan, at vi allerede har afsat for mere end 2,4 mia. for 2013 og dermed skal i gang med at aflyse og udskyde en masse anlæg.

Derfor vil jeg gerne høre, hvad det er for nogle anlæg, som De Konservative gerne vil udskyde eller aflyse. Er det de børneinstitutioner, som De Konservative sammen med mange af os andre har været med til at beslutte, at der skal bygges, eller er det de skoler, som vi har været med til at beslutte, der skal bygges? Det er en stor del af de anlægsinvesteringer, vi har i løbet af de næste par år.

Så vil jeg gerne gentage mit spørgsmål, for det svarede Rasmus Jarlov ikke på: Hvor meget vil I gerne sætte indkomstskatten ned med? Har I en smertegrænse i forhold til, hvor meget I vil sætte den ned i forhold til at være med i et budget?

Og så svarede Rasmus Jarlov heller ikke på mit spørgsmål, om man er villig til at nedlægge p-pladser for at få plads til cykelparkering omkring de metrostationer, hvor man gerne vil have det.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til ordføreren for at besvare spørgsmålene.

Rasmus Jarlov (C): Ja, undskyld at jeg ikke fik svaret på det før, det var en forglemmelse.

Vi er ikke villige til at nedlægge parkeringspladser for at lave cykelparkering. Vi mener, der er muligheder for begge dele. Generelt går vores trafikpolitik ud på at skabe plads til mere trafik, og vi synes, at man nogle gange er lidt for hurtig til at opstille en modsætning mellem forskellige trafikanter. Det er mange steder muligt at gøre plads til flere forskellige typer af trafikanter, uden at de kommer i konflikt med hinanden.

Jeg vil ikke stå her og sætte en smertegrænse op for, hvor meget vi skal have i skattelettelser, for at vi kan være med i et budget, fordi det kommer an på så meget. Det kommer an på, hvad der ellers indgår i budgettet, om der er nogle ting, som vi er lodret imod, og om der ellers er nogle gode ting, vi kan få med. Så det kan jeg ikke sætte noget tal på. Det er klart, at vi godt kunne tænke os, at vi kom længere ned med vores kommuneskat, men hvor meget, venter vi med, til vi sidder i forhandlingslokalet; så skal vi nok fortælle, hvor vores smertegrænse ligger henne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

At de 2,4 mia., som vi har i råderum, skulle kræve aflysning af allerede vedtagne projektet, er forkert. Det råderum, vi har, er ud over de ting, der allerede er vedtaget, så vi kommer ikke til at skulle rulle noget tilbage. Vi har mulighed for at vedtage nye ting uden aflysninger, så den problemstilling har vi ikke.

Så blev der spurgt af Signe om udsving i opsparing, og hvis man sænker skatten nu, så vil man være nødt til at hæve den senere. Ja, det kunne man jo godt forestille sig på et eller andet tidspunkt, men nu har vi jo en prognose, som i hvert fald gælder de næste 4 år, hvor vi i hvert fald kan se, at i den periode er der overskud, masser af penge i kommunen og flere penge, end vi faktisk kan bruge i forhold til de udgiftslofter, vi har.

Så er det usikkert, hvad tiden bringer bagefter, og når der er den usikkerhed, så kunne man selvfølgelig vælge, sådan som man åbenbart vil fra venstrefløjens side, at sige, at så må vi hellere opkræve lidt ekstra skat, sådan så vi er sikre på, at vi ikke på et eller andet tidspunkt kommer til at skulle være udsat for det meget ubehagelige, at vi måske skal prioritere lidt i kommunen. Men det er ikke en opfattelse, vi deler. Vi ser gerne, at man, når der er de her meget gode udsigter, sætter skatten ned. Det er faktisk meget sundt, at man en gang imellem er nødt til at prioritere lidt.

Det gør man så også, siger Ikram Sarwar, fordi man omprioriterer jo for en kvart milliard om året i kommunen. Det lyder jo af meget, men det er under 1 pct. af kommunens samlede budget, og det er nærmest til grin, at man omprioriterer for så lidt. Jeg har selv arbejdet ude i Novo Nordisk, og der omprioriterede vi for 6 pct. hvert eneste år. Vi var nødt til som udgangspunkt at drive vores eksisterende aktiviteter videre for 6 pct. mindre hvert eneste år. Her i kommunen er det under 1 pct. Det er meget, meget lidt, og det viser netop, at man ikke har været tvunget til at prioritere, simpelt hen fordi man har haft for generøse budgetter.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så har vi en ny spørgerunde. Den første er Carl Christian Ebbesen, værsgo.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg kunne godt tænke mig at spørge den konservative Rasmus Jarlov, om ikke han kan bekræfte, at hvis man skal have flere jobs, så er det dumme, man kan gøre, at spare op. Hvis man skal have flere jobs, så skal man jo investere, så skal man gå ud og bygge nye skoler, nye børnehaver eller sætte et forbrug i gang blandt det private. Kan Rasmus Jarlov ikke bekræfte, at det er sådan, tingene hænger sammen?

Derfor giver det jo ingen mening, går jeg ud fra, at Rasmus Jarlov kan bekræfte, hvis Socialdemokratiet ønsker at spare pengene op. Det er jo det samme som at skabe øget arbejdsløshed. Så derfor kan man sige, at hvis ikke vi kan få lov til at bygge skoler, daginstitutioner og andre spændende ting, så er det trods alt bedre, at pengene går tilbage til borgerne, så de har mulighed for at sætte noget forbrug i gang, hvis man ønsker at gøre noget for at skabe flere jobs.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Den sidste spørger, inden denne spørgerunde er slut, er Lars Berg Dueholm, værsgo.

Lars Berg Dueholm (I): Først skal jeg lige korrekse ordføreren og sige, at det faktisk var 20 mio., vi fik, og det var etårigt, så det er jo mere end etcifret i hvert fald.

Jeg tror dybest set, at hvis de to partier lagde deres gode kræfter sammen, så var vi jo tre gange så stærke som de to mandater i Liberal Alliance alene, og 10 mio. om året i skattelettelse pr. mandat er jo alligevel også noget, når vi slår vores partier sammen og måske også sammen med f.eks. Venstre og De Radikale. Så jeg vil gerne kvittere for, at vi under forhandlingerne prøver at stå skulder ved skulder i kampen for at sætte beskatningen ned i København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Ikram Sarwar (A): Jeg må sige til Rasmus Jarlov, at København ikke er firmaet Novo Nordisk. Vi kan ikke bare fyre københavnere ud af kommunen, hvad Novo Nordisk har mulighed for, hvis de har nogle budgetter, der ikke hænger sammen.

Så vil jeg også nævne over for Rasmus Jarlov, at det, han siger om anlægsrammen, er forkert. Vi skal netop gå ud og enten aflyse projekter eller udskyde projekter. Det er vigtigt, at De Konservative har forstået det, fordi det er klart, at hvis vi havde 2,4 mia. nye penge, som vi skulle til at prioritere, så kan jeg godt forstå, at De Konservative er så glade, men det er bare ikke virkeligheden.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til ordføreren for besvarelse.

Rasmus Jarlov (C): Der var ikke så mange spørgsmål, det var mest en kommentar, fra Liberal Alliance, og tak for den.

I forhold til Dansk Folkeparti, Carl Christian Ebbesen: Jo, vi er fuldstændig enige i, at det er en dårligere ide at spare pengene op, end det er at give skattelettelser, det er sådan set også baggrunden for vores krav. Og vi synes, det er en endnu dårligere ide set fra københavnernes side at betale pengene tilbage til staten i stedet for at give skattelettelser. Det giver simpelt hen ingen mening. Så det er klart, at i den her situation er det ret oplagt, at man ikke skal følge den socialdemokratiske økonomiske politik.

I forhold til Ikram Sarwar afventer jeg en meget nøje gennemgang af, hvilke projekter vi har råd til. Som jeg har opfattet det, er det ikke sådan, at vi skal ud og aflyse nogle projekter, vi har sat i gang. Der vil nok være nogle projekter, som ikke er sat i gang endnu, som har været på ønskesedlen, som man måske allerede har foruddiskonteret inde i sit hoved, at man skulle sætte i gang, som ikke kan gennemføres, men det afventer jeg så en gennemgang af. Jeg skal sige, at jeg ikke har overværet gennemgangen i Økonomiudvalget, så jeg accepterer, hvis det er forkert, hvad jeg siger, men det må vi så se en gennemgang af.

Det er rigtigt, at Københavns Kommune ikke er Novo Nordisk, og det kan man så begræde. Det svarer sådan nogenlunde i antal ansatte til hinanden, og organisationsmæssigt er de nogenlunde lige store. Jeg skulle hilse og sige, at tingene kører noget mere effektivt ude i Novo Nordisk, bl.a. fordi man en gang imellem bliver bedt om at prioritere lidt, hvilket vi sådan bredt mange steder i Københavns Kommune ikke gør, fordi vi jo bare kan hæve skatten eller holde den på det her høje niveau, og så er der ikke noget krav om, at der skal være noget afkast til borgerne.

Det er så der, hvor vi borgerlige kommer ind i billedet. Vi ser gerne, at vi lægger lige det pres på kommunen for at sørge for, at vi faktisk leverer noget og får noget for pengene, i stedet for at det bare kører derudad.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så siger vi tak til ordføreren, vi har nemlig opbrugt vores tid. Og så går vi videre til næste ordfører, og det er Liberal Alliances Lars Berg Dueholm, værsgo.

Lars Berg Dueholm (I): Tak for ordet.

For et par uger kunne vi læse, at det nu var nyhedsmagasinet Newsweeks tur til at beundre København. Det var selvfølgelig, fristes man til at sige, Politiken, der havde sådan en historie, og under overskriften "København er blevet hip" kunne man læse en længere lovprisning af vores kære, gamle hovedstad. Tidligere har det været det amerikanske trendmagasin Monocle og det tyske Der Spiegel, som også været på banen med en lignende hyldest. Ja, Monocle har vel dybest set de sidste mange år haft København på en konsekvent top-tre over verdens bedste byer at leve i.

Så alt er altså godt, fremtiden er lys, og vi kan vel lige så godt klappe årets budgetaftale af på en enkelt dag eller to eller nærmest her i aften over middagen, fordi det hele er jo øjensynlig bare at fortsætte i det samme spor, som vi har gjort de seneste år.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Men nej, så nemt er det selvfølgelig ikke. København er en fantastisk by, det skal der ikke være nogen tvivl om, men de udenlandske journalister, der er på gennemrejse, får jo ikke hele historien med. Og København er jo andet og mere end cykler, en fri livsstil og cafe latte på fortovscafeerne. For med til hele historien hører jo den lille detalje, at København kun har det søde liv til låns. Og hvorfor så det? Jo, fordi velfærd og råd til verdens såkaldt bedste by kommer jo ikke af ingenting. Det kommer kun af vækst, og det kommer kun af, at København kan matche omverdenen.

For et par år siden påviste OECD, at vi halser håbløst efter, når det kommer til vækst, og alvoren af det kan ikke overdrives, for manglende vækst har betydning for hele Danmark. 100 nye jobs i København giver 20 ekstra jobs i resten af landet. Derfor har det konsekvenser for alle danskere, når vi sakker bagud i København, når vi i København, på Københavns Rådhus, ikke gør vores arbejde ordentligt.

Og vi gør ikke vores arbejde ordentligt – tværtimod endda. Det fik vi bekræftet her i august, hvor Dansk Byggeri offentliggjorde sit erhvervsindeks for 2012. Her måler man ud fra 23 parametre, hvordan kommunerne er på deres erhvervsvenlighed, og det er desværre beskæmmende læsning. Det er det som københavnere, og det er det ikke mindst som medlem af Borgerrepræsentationen. En sølle 88.-plads var alt, hvad landets hovedstad kunne mønstre. Det er i min bog en falliterklæring for en metropol, det er vi jo dybest set ikke bange for at kalde os selv, en metropol, som skal være vækstmotor for resten af landet, og en metropol, som vil konkurrere med Stockholm, Hamburg og Berlin.

Som nummer 88 ud af 98 kommuner vil det ikke undre, at vi halser efter udlandet, når det kommer til vækst og arbejdspladser, og det er i virkeligheden også i det lys, mit spørgsmål til overborgmesteren under hans budgettale skal ses, altså det kan godt være, vi ligger 9.-lavest på personbeskatningen i København på dansk niveau, men når vi taler internationalt niveau, så er vi i top-et. Tørre tal er meget mere kedelige end livsstilsmagasinerne reportager om græs på tagene og havnebade, men disse tørre tal er altså meget vigtigere.

Erhvervsindekset demonstrerer med al tydelighed, at det politiske flertal i Borgerrepræsentationen ikke tager opgaven alvorligt, når det kommer til en af de mest centrale kommunale kerneydelser: at skabe et reelt erhvervsvenligt klima, som jo er grundlaget for al anden kommunal velfærd, skolerne, sundheden og ældreplejen.

Der var ellers ingen grænser for ambitionerne, da overborgmesteren i 2011 nedsatte Copenhagen Business Task Force, som skulle komme med anbefalinger til en ny erhvervs politik. Men hvad hjælper det, når det politiske flertal så ikke efterfølgende tager de ellers helt rigtige anbefalinger om en lavere selskabsskat og hurtigere vækst alvorligt?

I Liberal Alliance tager vi opgaven alvorligt. Vi har hørt OECD's advarsler, og vi har hørt Dansk Byggeris kritik, og ikke mindst har vi hørt Copenhagen Business Task Force's anbefalinger. Og vi er også helt klar til at foretage de nødvendige prioriteringer og tage ansvar for de nødvendige beslutninger, der skal til, for at København kommer tilbage på sporet. Vores prioriteter er klare i årets forhandlinger: Der skal fokus på erhvervslivet, skatten skal sættes ned, og der skal være plads til vores børn og unge.

Vejen til vækst i København går over en erhvervs politik, der reelt prioriterer erhvervslivet, og det gør den ikke dag. Vejen til vækst går over en lavere skat, og det har vi råd til i dag. Og vejen til vækst går over en fortsat udbygning af børne- og skoleområdet, og det er en nødvendighed, hvis nye og gamle københavnere skal kunne få et familie- og arbejdsliv til at fungere.

Vedrørende erhvervs politikken er det nødvendigt, at vi for en gangs skyld prioriterer erhvervslivet, og altså ikke kun en prioritet, som finder sted i skåltalerne. Denne gang skal det også kunne ses i det endelige resultat, og, langt vigtigere, så skal man kunne mærke det ude i virksomhederne. Vi skal gøre det nemmere at være virksomhed i København. Det er en forudsætning for fremover at have råd til alt andet kommunalt forbrug. OECD påviste det for år siden, men reelt har vi ikke rykket ved noget som helst i København. Derfor viser Dansk Byggeris opgørelse med al pinlig tydelighed, hvor vi står i dag.

Konkret foreslår Liberal Alliance bl.a., at fjernelsen af afgiften for udeservering gøres permanent i årets budgetforhandlinger. Vi fjernede den som bekendt som et etårigt forsøg i forårets overførselssag,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

---

hvor sidste års budgetoverskud blev fordelt, og det er en fjernelse, som selvfølgelig skal gøres permanent, hvis man spørger os. For hvorfor i alverden skal man betale skat for at servere en fadøl eller en cafe latte ude på fortovet? Hvorfor skal man betale skat for at bruge vores fælles fortovsarealer? Det er dybest set kommunalt, når det er værst.

Afgiften er ikke kun udtryk for en ekstra skat på et i forvejen skatteplaget erhvervsliv, afgiften er også et symptom på en kaffekommune, hvor alt reguleres, og hvor der ikke er nogen grænse for, hvilke gebyrer virksomhederne skal betale, også selv om der i virkeligheden ikke er nogen grund til, at de skal betale dem. De gebyrer er vi nødt til at gå igennem med en tættekam, og det vil vi gerne lægge op til i årets budgetforhandlinger. Når man kan have en afgift på udeservering, er der øjensynligt ingen grænser for, hvilke vanvittige afgifter vi kan have på kommunalt niveau.

Jeg truede også sidste år med, at Liberal Alliance ville holde overborgmesteren fast på de gode anbefalinger fra Copenhagen Business Task Force. Det vil vi fortsat. Som en metropol, der vil spise kirsebær med Stockholm, Berlin og Hamborg, og som er og skal være Danmarks vækstmotor, ja så skal København også være Danmarks mest erhvervsvenlige kommune og ikke nr. 88 ud af 98.

Historien vil måle os på, hvordan overborgmesteren og hvordan vi styrede København igennem den finansielle krise og rustede byen til tiden bagefter. Det ser foreløbig ikke specielt godt ud, og vi har altså ikke længere råd til at sove i timen.

Og ligesom virksomhedsskat og mærkelige afgifter er kilden til at kvæle vækst, velstand og initiativ, så er personskatten det også. Efter 10 år med den såkaldte borgerlig-liberale regering, ja, der har vi fortsat verdens højeste samlede skattetryk. Det, V og K ikke kunne gøre noget ved på landsplan, og det, S, SF og R ikke ønsker at gøre noget ved på landsplan, ja, det kan vi faktisk godt gøre noget ved her i København.

Liberal Alliance lancerede sidste år, som jeg også nævnte over for den socialdemokratiske ordfører, en fuldt finansieret skatteplan for byen. Her skal vi over 5 år give skattelettelser på 1,1 procentpoint, progressionsskatten, hvorefter vi kommer ned på 22,7 procentpoint, og det er Danmarks laveste personbeskatning. For at nå det skal København være lige så effektiv som en gennemsnitskommune, og vi skal udbyde lige så meget som de bedste kommuner, hverken mere eller mindre. Så hvorfor skal vi her i København have en dyrere administration og mindre udbud, end vi kunne have?

Derfor vil vi også allerede i årets budgetforhandlinger stille forslag om sænkning af kommuneskatten, og det vil vi have finansieret ved at effektivisere kommunen og øge udbuddet. København kan altså om 5 år være Danmarks billigste skattekommune, og vi har tillid til, at folk bedst administrerer deres penge selv, og de kan i hvert fald gøre det bedre, end vi gør det her på Rådhuset. Vi har ikke råd til det, siger I, og vi siger: Vi har ikke råd til at lade være.

Sidst, men ikke mindst, vil jeg også komme ind på, at en fortsat udbygning på børne- og skoleområdet er noget, som vi bliver nødt til at sikre plads til i vores budgetter i de kommende år. Både de københavnere, som allerede er i byen, og de mange hundrede, der kommer til hver eneste måned, skal have de nødvendige pladser inden for området.

Overborgmesteren lovede jo også med brask og bram før sidste kommunalvalg, at alle børn ville kunne blive passet inden for et kvarters cykeltur fra hjemmet. Man kunne sige, at det var rundhåndede socialdemokratiske løfter i en valgkamp, dem har vi hørt om før, men jeg vil faktisk for Liberal Alliance sige, at vi gerne vil bakke op om det, og vi vil gerne hjælpe. Det har vi også gjort i sidste års budgetforhandlinger, og vi har gjort det i overførselssagen. Vi vil nemlig gerne indgå konstruktivt i politikken. Vi vil ikke være med til at kaste penge ud ad vinduet, men vi vil gerne bruge penge der, hvor det er nødvendigt, og for at sikre, at københavnske familier kan få deres familie- og arbejdsliv til at hænge sammen, og det kan man ikke i dag, så enkelt er det.

Der skal være fokus på erhvervslivets vilkår, vi skal have en lavere skat, og der skal være plads til vores børn og unge. Det er omdrejningspunktet for Liberal Alliances arbejde i budgetforhandlingerne de kommende uger. Vi går til forhandlingsbordet, indstillet på at søge indflydelse, hvor den så end findes.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Vi er klar til at træffe svære beslutninger, og vi vil bide os fast i bordet og have knivskarpt fokus på vores prioriteter og på, hvad der er nødvendigt for at fremtidssikre København.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er ikke nogen, der har indtegnet sig til debat med ordføreren, så vi går videre til de to ordførere uden for partierne. Den første er Signe Goldmann, værsgo.

Signe Goldmann (U): Jeg vil ikke holde nogen lang tale i dag, selv om jeg nu har fået muligheden for det. Jeg føler mig i øvrigt i store træk og i de store linjer rigtig godt dækket ind af talerne både fra SF, fra Socialdemokraterne og fra Enhedslisten, hvor både miljøet og solidariteten har været meget bærende søjler. Det håber jeg også kommer til at være det, man kan se ud af det budget, som det ender op med. Men jeg har dog to små hjertebørn, som jeg tænker, jeg lige vil benytte chancen her til at få nævnt.

Det ene er et ønske, som ikke koster så forfærdelig meget, men som jeg ser det vil have ret stor effekt. Det handler om at få taget det sidste lille nøk til at komme i hus med vores miljøcertificering i København. Det er børne- og ungdomsforvaltningen, der mangler. Vi mangler det sidste, vi har været så tæt på at kunne gå ud og sige, at vi var den første miljøcertificerede hovedstad i verden. Jeg synes, det er rigtig ærgerligt, at processen er blevet bremsat.

Til gengæld har de i BUF fundet en måde at gøre det på, hvor det er blevet meget mindre bureaukratisk, end man har gjort andre steder. Jeg sidder selv og repræsenterer Københavns Kommune i Green Cities, og ad den vej har jeg også hørt, hvordan man fra virksomheder og andre kommuner faktisk søger til BUF for at høre, hvordan de har gjort det på en rigtig smart måde. Så det, jeg håber, er, at vi får sat det relativt lille beløb af til at få gjort det og evt. også kigger på, om denne her ubureaukratiske måde, vi gør det på, med fordel kan bruges andre steder, i andre forvaltninger.

Det var det ene af dem.

Det andet hjertebarn koster en lille smule mere. Det handler om skolemaden, og det handler om skolemaden til de fattigste børn. Det handler om, at vi sikrer, at den skolemadsordning, vi har, ikke kun bliver for de almindelige og de velhavende københavnere, men at vi sikrer, at de fattigste børn også kan være med.

I dag koster det omtrent eller i omegnen af, afhængig af, hvilken model man er på, 20 kr. for et måltid EAT. Det er ikke noget problem for de fleste, men det udelukker de fattigste. For nogle år siden satte vi derfor nogle forsøg i gang på en håndfuld skoler, hvor vi nogle steder gav tilskud, og andre steder gav det gratis for at se, hvad effekten ville være. Det er blevet evalueret, og resultatet af denne her evaluering har været enormt positivt.

Dengang snakkede vi også om, at det gav næsten sig selv, at i det øjeblik børn får noget ordentlig mad i maven, så er det altså nemmere at proppe læring ind i hovedet på dem. Det kan være svært at lave hardcore videnskab på sådan relativt korte forsøg som det her, men jeg er ret sikker på, at effekten af det her på længere sigt vil være, at sundhedstilstanden generelt vil være stigende blandt denne her gruppe af børn. Indlæringen er jeg ret sikker på vil stige. Jeg kunne også forestille mig, at sådan noget på et tidspunkt ville kunne aflæses i PISA-undersøgelserne.

Konfliktniveau. Altså der er jo også sådan, at hvis man ikke får noget ordentlig mad i maven – og det kan være, nogle af jer begynder at kunne mærke det efterhånden – så er tolerancen måske ikke helt så stor, som den kan være. Og derudover skaber det altså noget socialt, det der med at kunne sidde omkring et måltid sammen.

Det er selvfølgelig ikke det eneste, der skal til for at løfte de her børn, men samlet set mener jeg, at det her bidrager positivt til at give de her børn en chance for en bedre fremtid. Så det håber jeg, vi kan samles om. Jeg hørte, SF nævnte det i deres budgettale, jeg har også set, at Socialdemokraterne, både børne- og ungdomsborgmesteren og overborgmesteren, har været ude og tale positivt om den sag, så jeg håber, vi kan finde en rigtig fornuftig løsning på det her, sådan så det ikke skal være økonomi, der afholder børn i de københavnske folkeskoler fra at være med i EAT-ordningen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2012

Til allersidst vil jeg bare benytte chancen til at takke overborgmesteren for invitationen til budgetforhandlingerne, og jeg håber på, at jeg kan få lov til at indgå konstruktivt i den her sammenhæng.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi går videre til den næste uden for partierne, og det er Jaleh Tavakoli, værsgo.

Jaleh Tavakoli (U): Sidste år til budgetforhandlingerne stillede jeg et forslag om at bruge ca. 1 mio. til bekæmpelse af social kontrol og æresrelaterede konflikter og kriminalitet, ligesom jeg allerede i 2010 påpegede den manglende indsats, da vi vedtog inklusionspolitikken. Det lykkedes desværre ikke at få fokus på emnet og heller ikke få afsat pengene til bekæmpelsen af problemerne.

Men midt i maj besluttede et enigt Integrationsudvalg, at nu skulle indsatsen have 1 mio. kr. Kommunen ville nu modsætte sig den sociale kontrol blandt etniske minoriteter. Borgmesteren udtalte bl.a.:

”Jeg har sagt til mine kolleger, at der ikke længere er nogen tabuer på området, og at de, der har en positiv tilgang til mangfoldighed, også skal være de første til at tage hånd om problemerne.”

Det kom selvfølgelig i kølvandet på Integrationsministeriets store undersøgelse af æresrelaterede konflikter og social kontrol, som sidste år bl.a. konkluderede, at 92 pct. af piger med indvandrerbaggrund oplever social kontrol i forhold til seksualitet, køn og partnervalg, hvoraf 36-39 pct. oplevede det i stærk grad. Senere har ministeriet lavet en national strategi på området, hvor de har lavet en rapport med mål om præcis at bekæmpe de her problemer på det her område.

Men helt ærligt, så kan kommunens indsats ikke være så begrænset, når problemet er så stort. Vi ved, at problemet er stort, og jeg har gentaget det flere gange. Vi har egne undersøgelser, der viser det. Vi har tal fra LOKK, der viser, at der i 2005 var 101 henvendelser, hvor der i 2011 var 1.032.

Det er et stigende problem, som vi skal have gjort noget ved. Og med al respekt er det beløb, der er blevet afsat til at bekæmpe de her store problemer, det samme, som vi bruger på den mangfoldighedsfest, vi holder i weekenden, Smag Verden. Den kan vi se frem til, og det er da dejligt, at vi holder en rigtig dejlig fest med lækker mad, men helt ærligt synes jeg faktisk, at social kontrol og æresrelaterede konflikter er så stort et problem for rigtig mange indvandrere, kvinder og også homoseksuelle med indvandrerbaggrund, at vi også skal bruge nogle penge på at bekæmpe problemerne der.

Sidste år havde jeg et andet forslag på ca. 1 mio. igen, som vi i Københavns Kommune har haft rigtig gode erfaringer med, nemlig frivilligt at flytte og sprede familier, som er kriminalitetstruede på grund af drengebørn eller kriminalitetsramte. Jeg mener, at indsatsen foregik i Tingbjerg, det er der, vi har vores resultater fra. Vi har haft nogle gode erfaringer, socialborgmesteren har været ude og prale af den indsats, der har været i den forbindelse med frivilligt at flytte og sprede familier. Det synes jeg faktisk er noget, som vi skal gøre meget mere af.

Vi har jo desværre for nylig set en episode i Vollsmose og senere på skadestuen med uhyggelige scener. Efterfølgende har man fra forskellige partier talt om at rive boligblokke ned osv.

Det, som jeg i hvert fald tror er essentielt for at imødegå problemer med kriminalitet i den her forbindelse, er at sprede de udsatte familier, som bor meget koncentreret. Mine formuleringer er lidt kringledede for at undgå det udskældte ord ”ghetto”. Dem skal vi kort sagt af med, og det kan ikke gå for hurtigt.

Det må være i alles interesse at få en blandet by, hvor vi reelt bor sammen side om side og kommer hinanden ved. Det er den absolutte forudsætning for reel integration, nå ja, jeg mener inklusion. I dag får de børn, som bor i de her udskældte og socialt udsatte områder, ikke det samme København som andre børn. Det er ikke et sundt og mangfoldigt billede af, hvad København er for en by, og det er heller ikke, hvad vi kan byde dem i deres hverdag, sådan som vi gerne vil have det for alle københavnere.

Hvis vi virkelig mener, mangfoldigheden skal være et gode, så må vi sørge for, at alle københavnere faktisk bor blandet side om side med hinanden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 30. august 2012**

Jeg nævner selvfølgelig de her to forslag fra sidste år, fordi jeg stadig prioriterer dem. Og det var det.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så er der ikke flere, der får ordet her til budgetsagen i aften. Budgetdebatten fortsætter på mandag, den 3. september i år, kl. 16.00. I kan lade jeres ting ligge her på pladserne. Husk tilmelding til talerlisten.

Så skal jeg i øvrigt gøre opmærksom på, at talerne fra aftenens møde vil være publiceret på budget-hjemmesiden, såfremt I indsender dem til Borgerrepræsentationens Sekretariat.

Der er ikke mere at foretage i aften. Vi fortsætter om lidt ovre på søjlegangen, hvorefter der vil være en sammenkomst ovre i festsalen. Tak for nu.

Mødet sluttede kl. 20.00